

Giới thiệu Pháp Sư Song Hệ

Ở thế giới dị năng đó, ma thuật là tất cả. Là điều cần nắm bắt và hiểu rõ ở thế loại truyện dị giới

Trong tứ hệ của thế giới, Lý Ngạo Thiên lại có căn cơ của hệ yếu nhất, Phong hệ.

Mẹ mất sớm, cha cũng qua đời, còn Ngạo Thiên và em gái Ngọc Ý mồ côi, luôn bị Hàn Băng Thế Gia hà hiếp.

Mười tám tuổi, nếu Ngạo Thiên không thắng được kẻ thù của Hàn Băng Thế Gia, đời cậu và em gái cậu sẽ tiêu tan.

Cậu bé ma thuật yếu đuối nhưng kiên cường đó sẽ làm gì để mạnh lên? Làm sao để bảo vệ em gái và chiến thắng kẻ thù khi sinh nhật 18 đang đến gần? Liệu cậu có hoàn thành lời hứa sẽ trở thành Pháp sư Song Hệ mạnh nhất lục địa với cha mình không?

Tóm tắt:

Mẹ vì bạo bệnh mà mất sớm, cha cũng sớm qua đời, Lý Ngạo Thiên và Lý Ngọc Ý ở tuổi chưa tới mười tám đã phải mồ côi. Gia đình không thể lực, tiền tài cũng không có, Ngạo Thiên chỉ có ma thuật là hy vọng cuối cùng. Cậu hứa với cha mình là sẽ trở thành Pháp sư mạnh nhất lục địa.

Ngày kiểm tra thể chất ma thuật tại trường, Ngạo Thiên nhận được Phong hệ, hệ yếu nhất trong giới ma thuật. Thế giới của cậu như sụp đổ.

Nhiều năm về trước, Hàn Băng Thế Gia đã bức ép cha cậu đến mức thân tàn ma dại, khiến cha cậu khôn đoán. Ngạo Thiên đã hứa nếu năm 18 tuổi cậu thắng được đối thủ của gia tộc này, gia đình cậu sẽ được yên ổn. Nhưng bây giờ đây mọi hy vọng dường như đều tiêu tan. Bên cạnh cậu, tên bạn thân Tiểu Hưu hết mực động viên cậu cố gắng.

Trước ngày thi Thăng Cấp, Ngạo Thiên lên ngọn núi ưa thích tập luyện rồi ngủ quên. Cậu vô tình xuyên không về mười hai ngàn năm trước, chứng kiến trận chiến huyền thoại giữa tiên và ma trong truyền thuyết. Cơ thể cậu hút hết năng lượng ma thuật của hai con hồ ly đó, khiến chúng đành lòng bái cậu làm chủ nhân và giúp cậu mạnh lên.

Kể từ đây, Ngạo Thiên sở hữu năng lực ma thuật của cả Quang hệ và Âm hệ, toàn lực có thể sử dụng mọi hệ trên thế giới này. Cuộc đời cậu bước sang một trang khác, toàn lục địa sẽ không còn ai là đối thủ của cậu được nữa.

Bạn đang đọc truyện *Pháp Sư Song Hệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Thức Tỉnh Ma Pháp, Hệ Của Tôi Là Hệ Yếu Nhất ?

Tại thành phố Huyền Thoại, mọi người làm việc tấp nập. Vì hôm nay là ngày nhập học của trường ma pháp nổi tiếng nhất thành phố Trường Cấp 3 Thiên Ý. Học sinh ai nấy đều được đón đưa tấp nập biết chừng nào. Nhưng tại một căn nhà riêng nọ

Ngạo Thiên à ! Bố đã cố hết sức để lo cho con vào trường ma pháp rồi. Bản thân bố cũng chẳng thành tài gì. Nay cả gia sản bố đổ hết vào việc học cho con với hy vọng con sẽ trở thành Pháp Sư mạnh nhất lục địa này như trong truyền thuyết về một vị thần và một con quỷ vậy. Còn bây giờ, bố cảm thấy mình không còn sức nữa rồi... Có lẽ bố không thể chứng kiến cảnh con thành tài, hãy cố gắng sống tốt nha con...

Người bố sau khi nói xong những câu đó mắt lịm đi, hơi thở đã tắt, tim đã ngừng đập, tay đã buông xuôi. Ngạo Thiên chỉ biết lặng thinh nhìn bố ra đi với hai dòng nước mắt. Hắn tự nhủ với lòng mình rằng

Bố ơi ! Cả đời này bố đối với con ân trọng như núi. Suốt kiếp này, con mãi không quên và con sẽ trở thành pháp sư mạnh nhất lục địa bố hãy dõi theo con nhé còn giờ con đi đây

Nói rồi Ngạo Thiên nhờ hàng xóm chôn cất bố giúp mình còn bản thân đi đến trường Thiên Ý, đó là nơi mà em gái cậu ta đang học và đó cũng là nơi bắt đầu sự nghiệp trở thành pháp sư vĩ đại nhất lục địa của cậu

Tại trường Thiên Ý, Ngạo Thiên gặp một người có tên là Tiểu Hưu. Lúc nhỏ, Tiểu Hưu đã được Ngạo Thiên cứu trong một lần bị đám con gái của các Thế Gia bắt nạt, từ đó cậu ta xem Ngạo Thiên như là lão đại của mình vậy. Tiểu Hưu chạy đến vỗ vai Ngạo Thiên

Chào lão đại, em vừa mới chạy lại chỗ xếp lớp em thấy em và lão đại học cùng một lớp đó ! Em còn thấy trong đó có tên hai nữ thần của Ngọc Bích Thế Gia và Hàn Băng Thế Gia nữa đó lão đại. Tưởng tượng tới cảnh được ngắm hai nữ thần mỗi ngày mà trong lòng em thấy sướng quá hihihihihihihii

Trong khi thanh niên Tiểu Hào đang mãi mê nghĩ về viễn cảnh được ngắm nữ thần. Thì Ngao Thiên mới suy nghĩ một chút và nói

Này Tiểu Hào ! Anh không biết là anh với chú thức tỉnh được hệ ma pháp nào nữa. Anh nghĩ chắc hệ của anh là Phong quá !

Ừầy ! Lão đại nói gì thế, cỡ sức mạnh như trâu bò của lão đại thì phải thuộc Hỏa Hệ... à không Quang Hệ mới đúng chứ (ㄟ)

Chú mày cứ nói quá ! Anh đây yếu như sên mà làm gì có cửa tới Hỏa Hệ ? Có khi anh còn không thức tỉnh được Ma Pháp nữa kìa. Còn chú nhiệt huyết và nhồi như thế chỉ có thể là Hỏa Hệ thôi

Đang mãi mê tán gẫu thì bà cô nào đó bật micro sử dụng năng lượng ma pháp lên và nói

Các em học sinh chú ý ! Đừng có mãi mê nói chuyện nữa. Ai về lớp đấy ngay cho tôi nếu không thì cẩn thận cái mông của em bị cháy đấy (=]])

Nghe nói thấy các bạn học sinh đặc biệt là các bạn nữ vội vàng chạy ngay vào lớp. Khi Ngao Thiên và Tiểu Hào vào tới lớp thì chuông kêu một phát. Các học sinh vào ngay ngắn chỗ ngồi chào thầy chủ nhiệm

Cả lớp nghiêm ! Kính chào thầy ạ !

Các em ngồi xuống ! Thầy xin tự giới thiệu thầy tên là Bành Hiền Hòa, thầy 40 tuổi và thầy sẽ làm chủ nhiệm của các em trong năm học này, rất mong chúng ta sẽ có một năm học thật vui vẻ nhé ! Như thường lệ khi các em nhập học sẽ phải làm một nghi thức Thức Tỉnh Ma Pháp bây giờ thầy kêu tên em nào em đó lên đây để tay vào quả cầu nhé !

Dạ !

Sau một hồi thức tỉnh cuối cùng cũng tới lượt Tiểu Hào cậu ta đặt được Hỏa Hệ, hệ mạnh nhất trong tứ hệ ở thế giới này. Và cũng đến lượt Ngao Thiên, cậu ta để tay vào quả cầu và chả có gì xảy ra cả ! Thầy giáo vội trấn an Ngao Thiên

Em hãy tập trung vào tay, sử dụng sức lực cảm giác như có năng lượng ma pháp đang chạy từ tay em truyền vào quả cầu đi

Sau khi nghe xong Ngao Thiên làm thử và kết quả là thành công. Nhưng... Hệ của cậu ta lại là Phong Hệ, một hệ yếu nhất trong tứ hệ và có tốc độ tu luyện kém nhất, và chỉ có mình Ngao Thiên là sở hữu Phong Hệ trong lớp này mà thôi. Cậu ta cảm thấy lạc trôi giữa đời khi bị mọi người cười chê và khinh bỉ...

-Còn tiếp-

Bạn đang đọc truyện *Pháp Sư Song Hệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Bóng Tối Và Ánh Sáng Đang Ngự Trị Trong Tôi ?

Trong khi Ngao Thiên đang cảm thấy lạc trôi giữa đời thì thầy giáo cất giọng nói

Ngao Thiên à ! Em đừng buồn từ đây tới kì thi thăng cấp còn dài mà, em hãy cố tu luyện đi chỉ cần em đạt được Bạc F 3 Sao là em có thể qua được vòng thi rồi ! Cố lên nhé em

Nghe thầy nói như vậy Tiểu Hào cũng nhanh miệng nói theo thầy để khích lệ Ngao Thiên nhưng có một vài thành phần đáng ghét cụ thể là thanh niên Hàn Mục thuộc Hàn Băng Thể Gia là em trai của nữ thần Hàn Như Tuyết cũng thuộc Hàn Băng Thể Gia lên giọng nói một cách mỉa mai

Hừ ! Cái tên này mà cũng đòi vượt qua kì thi thăng cấp sao ? Nó còn chả bằng một cọng lông của ta nữa. Hừ ! Tên phế vật này sớm muộn gì cũng bị đuổi học thôi. Tao chờ xem mày làm được gì !

Nghe Hàn Mục nói vậy Tiểu Hào tính bay vào tấn cho nó một trận nhưng vì nó là người của Thể Gia và tu vi của nó cao hơn cậu nên Tiểu Hào không dám động. Tiểu Hào lườm Hàn Mục và quay qua nói với Ngao Thiên

Lão đại à ! Anh đừng để ý tới những kẻ tiểu nhân như hắn. Hãy chuyên tâm tu luyện đi biết đâu anh sẽ trở thành Pháp Sư Vĩ Đại Nhất Đại Lục đó ! Em tin ở anh

Nghe xong Ngao Thiên chỉ đáp lại bằng một tiếng ừ. Chính cậu ta cũng không hiểu mình đang nghĩ gì và đang có cảm xúc gì nữa. Tiếng chuông lại reo lên báo hiệu giờ ra về, Ngao Thiên muốn tìm một nơi yên tĩnh để ngồi suy ngẫm lại cuộc đời của mình từ bé đến lớn nên đã nói với Tiểu Hào

Chú cứ về ký túc xá trước đi, anh đi đâu đó cho khuấy khỏa tinh thần 1 chút rồi anh về !

Nói xong Ngao Thiên rời đi. Trên đường đi cậu ta thấy một ngọn núi cũng khá thích hợp cho việc suy ngẫm nên đã lên đó. Sau khi lên, Ngao Thiên thấy đỉnh núi thật là tuyệt vời cho việc tu luyện nên mỗi ngày sau khi tan học Ngao Thiên lại chạy lên đỉnh núi chơi

Thoáng chốc cũng đã gần đến kì thi Thăng Cấp Hạng, như thường lệ Ngao Thiên lại chạy lên đây chơi. Nhưng hôm nay, vì mệt quá nên cậu đã ngủ thiếp đi. Bỗng nhiên, có cái gì đó sụt quá đầu. Cậu ta mở mắt ra thấy một cảnh tượng thật hãi hùng

Whách Thị Fung ? Đây là đâu ? Tại sao xác chết lại nhiều như thế ? Còn có quỷ nữa à ? Đằng kia có thứ gì đó đang giao chiến thì phải ? Thử tiến lại gần xem sao !

Nói rồi Ngao Thiên tiến lại gần, cậu ấy thấy rõ ràng là hai người con gái đang đánh nhau ! Là vì dành trai ư ? Thiên đang mải mê suy nghĩ thì bỗng hai cô gái đó tung sát chiêu. Hai quả cầu chạm vào nhau tạo ra một vụ nổ. Thiên cứ ngỡ mình đã héo thì bỗng có cái gì đó trắng trắng tuôn trào ra khỏi cơ thể, cậu ta nhận ra đó là Năng Lượng Ma Thuật nó đang hút hết sức mạnh của hai quả cầu và cả 2 người đó vào trong cơ thể. Đang ngỡ ngàng thì có 2 con hồ li một con trắng và một con đen xuất hiện và nói

Hỡi tên loài người kia ! Mì đã hút hết sức mạnh của hai bọn ta nên bọn ta đánh trở về nguyên hình là một linh thú. Vì sức mạnh của chúng ta đang ở trong người ngươi nên bọn ta bắt buộc phải nhận ngươi làm chủ nhân. Ngươi có đồng ý không ?

Đồng ý !

Sau khi Ngao Thiên nói thế thì bỗng hai con linh thú hóa thành một thứ ánh sáng hòa quyện vào nhau và tạo thành một cái ấn ký trên tay của cậu ta. Và đó là chứng minh giao ước giữa người và linh thú

Ngao Thiên cảm nhận được hai luồng sức mạnh cực đại của hai hệ tối cao nhất : Quang Hệ và Âm Hệ đang chảy trong người, và giờ đây cậu ta có thể sử dụng được mọi thuộc tính trên đại lục này. Do năng lượng quá mạnh nên Thiên đã bị kéo về thực tại với cái ấn ký và sức mạnh rồi nằm bất tỉnh nhân sự ở đó. Em gái của cậu tên là Lý Ngọc Ý thấy 2 giờ sáng mà anh mình chưa về nên đi tìm kết quả là thấy anh trai trên núi.

2 ngày sau, Ngao Thiên tỉnh dậy thì thấy Tiểu Hào và Ngọc Ý ngồi kế bên mình. Cậu hỏi

Hôm nay là ngày mấy vậy Tiểu Hào ?

Ngày 27/5 thưa lão đại !

À ! Hình như chiều nay tổ chức kì thi Thăng Cấp Hạng à ?

Đúng rồi đó ! Lão đại khỏe chưa ?

À, cũng khỏe rồi, ta làm thủ tục xuất viện đi

Rồi cậu nhìn qua Ngọc Ý, hai hàng nước mắt rung rung vì vui sướng khi anh trai mình tỉnh lại. Cô ấy ôm lấy anh trai mình và nói

Em không cho phép anh bất tỉnh như vậy nữa huhu !

Nghe vậy cậu xoa đầu và an ủi em gái mình

Cuối cùng, đã đến buổi chiều. Cái buổi chiều định mệnh quyết định cậu có ở lại lớp hay không ? Ngao Thiên đã dành gần 4 tháng để tu luyện phép thuật. Bỗng nhiên, trong đầu xuất hiện giọng nói

Này chủ nhân ! Ngài đã tỉnh rồi ạ ?

Ngao Thiên giật mình và cảm thấy rất kì lạ. Tại sao lại có giọng nói trong đầu mình ? Cái giọng ngày vừa quen lại vừa lạ. Khó nhớ quá !

Dường như hiểu được suy nghĩ của Hạo Thiên con linh thú mới bắt đầu kể lại sự việc cậu ta du hành thời gian và kí khế ước ra sao. Cuối cùng, Thiên cũng nhớ ra. Sự nhớ tới lời của bố mình trước khi mất anh bèn hỏi một câu rất ngắn gọn

Hai người có phải là hai vị tiên và ma đạt tới Thứ Hạng SSS+ không ?

Chính là nó đấy !

Một cậu trả lời rất ngắn gọn. Thiên thấy khoái khi trong mình đang có hai linh hồn của các vị tiên bối mạnh nhất đại lục trú trong cơ thể. Đang suy nghĩ bỗng ông giám khảo giám sát kì thi gọi tên lên. Thiên bước lên trên để tay vào quả cầu đo lường sức mạnh để xếp thứ hạng trong trường và rồi.....

- Và rồi sao nữa nhì ? :D. Các bạn chờ Chương 3 nhé ==)-

-Còn tiếp-

Bạn đang đọc truyện *Pháp Sư Song Hệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 3: Tôi Được Lên Rank D ?

* Đôi lời của tui : Từ nay tui sẽ gọi "Rank" thay vì gọi là "Hạng" rất mong các bạn thông cảm về sự thay đổi nhỏ này. Bắt đầu truyện thôi

Khi Ngạo Thiên để tay lên quả cầu thì bỗng nhiên quả cầu phát sáng hết mức có thể và phát nổ. Vốn dĩ nó được thiết kế để đo lường sức mạnh tối đa tới Rank E 7 Sao mà giờ đây nó phát nổ. Vậy thì thực lực của Ngạo Thiên phải trên mức Rank E rồi chứ nhỉ ?

Các giảng sư thấy vậy cũng sờ trong vài giây rồi lấy ra một cái khác lần này là dùng để đo Rank D 7 Sao. Khi chạm tay vào quả cầu thì quang mang quả cầu phát sáng cực cao thậm chí còn cao hơn cái tên Hàn Mục suốt ngày tự nhận mình là thiên tài nhưng hẳn không ngờ núi cao còn có núi cao hơn. Các giảng sư thấy vậy rất là bất ngờ xếp ngay cho Ngạo Thiên vào lớp Thiên Tài và ghi nhận Rank D 6 Sao

Lần lượt các thí sinh khác cũng đi lên và cuối cùng đến Tiểu Hầu, do được thừa hưởng ý chí từ lão đại nên cậu ta đạt được Rank E 7 Sao và cũng được xếp vào lớp Thiên Tài chung với lão đại của cậu. Tiểu Hầu vui mừng và nói

Ấu dè ! Cuối cùng cũng vào được lớp Thiên Tài với lão đại rồi vui quá đi :D

Trong khi Tiểu Hầu còn vui sướng thì bỗng chị của Hàn Mục bước đến, cô ta chỉ hơn Ngạo Thiên 1 Sao thôi và cô ấy là người top 1 ở trường, cô ta nói

Tôi thay mặt thẳng em của tôi xin lỗi cậu ! Xin lỗi vì nó đã coi thường cậu như vậy. Từ nay về sau nếu nó có làm khó cậu thì cậu cứ báo tôi một tiếng. Từ giờ là bạn học của nhau rồi, giúp đỡ nhau nhé !

Sau khi nghe những lời nói đó Ngạo Thiên cảm thấy trong lòng phê phê chỉ biết đáp lại cô ấy một chữ Vâng mà thôi sau khi cô ấy rời đi Tiểu Hầu nhảy nhẩy lại đến chọc lão đại của hắn

Ahehehe ! Lão đại của em hôm nay biết yêu rồi kìa :))

Ngượng càng thêm ngượng Ngạo Thiên chạy một mạch lên đỉnh núi nơi mà cậu đã tuyên về 12000 năm trước và rồi ký khế ước với 2 người mạnh nhất đại lục. Đang mãi mê suy nghĩ, bỗng ầm ký trên tay cậu phát sáng và rồi biến ra hai luồng một luồng màu trắng và một luồng màu đen, càng bất ngờ hơn nữa khi hai luồng sáng đó biến thành 2 vị tiên bối đã bị Ngạo Thiên hút hết công lực. Họ nói

Tiểu tử à người có muốn mạnh lên không ?

Muốn chứ ! Dĩ nhiên là muốn rồi !

Vậy à ? Người hãy làm theo lời ta được không ?

Được chứ !

Vậy thì nói cho ta mục đích người muốn mạnh hơn đi

Tôi đây thì Ngạo Thiên bắt đầu hơi phân vân và sau cùng cậu ấy cũng bắt đầu nói

Nếu muốn biết rõ nguyên nhân phải quay lại 10 năm trước khi tôi còn 6 tuổi. Lúc đó, cha tôi vẫn còn sống mẹ tôi thì bị bạo bệnh mà chết. Ba cha con nương tựa lẫn nhau mà sống qua ngày. Cho đến khi bọn Hàn Băng Thế Gia xuất hiện thì mọi thứ đã thay đổi. Bọn chúng bắt đầu dựa vào quyền uy của Gia Tộc mình để mà hà hiếp chúng tôi. Có lần, bọn chúng tôi đòi tiền bảo kê nhưng lúc đó chúng tôi không có tiền trả thế là bọn chó đó đánh cha tôi đến mức gãy chân nằm liệt giường 3 tháng mới hết. Chưa dừng lại ở đó chúng còn thách thức tôi là nếu tôi muốn gia đình tôi sống yên ổn trong cái đất này thì đợi tới khi tôi đủ 18 tuổi thì hãy chấp nhận lời khiêu chiến của bọn chúng. Cha tôi khuyên ngăn hết mức nhưng vì một phút bốc đồng tôi đã đồng ý từ đó bọn chúng để yên cho chúng tôi. Nghe nói tên khiêu chiến với tôi rất mạnh nên tôi phải trở nên mạnh hơn nữa để bảo vệ mình và em gái còn cả Tiểu Hầu nữa, nó cũng có thể bị tôi liên lụy. Haizz !

Nghe tới đây hai vị tiên và ma thông cảm cho Ngạo Thiên và quyết định sẽ truyền Nội Tu Ma Quyền thuộc tính Quang Hệ và Âm Hệ cho Ngạo Thiên. Ma Quyền này có tác dụng làm tăng lực tấn công, ma lực, thể lực, và trí tuệ nhưng có một nhược điểm là chỉ duy trì được 10 phút nhưng bù lại tập luyện càng nhiều thì thời gian phát động càng tăng

Sau khi được truyền thụ toàn bộ nội dung của Ma Quyền thì Ngạo Thiên thấy mình khỏe hơn hẳn, hẳn thủ lực và bất ngờ khi một đám có thể làm gãy thân cây. Hai vị tiên bối thấy vậy đã an tâm nên hóa thành Ấn Ký và in vào lại tay của Ngạo Thiên

Và lúc này, điện thoại vang lên Ngạo Thiên nhấc máy và đó là giọng của Tiểu Hầu cậu ấy gọi điện để báo tin dữ.....

-Tin dữ mà Ngạo Thiên nhận được là gì? Hãy chờ chap 4 nhé :3-

-Còn tiếp-

Bạn đang đọc truyện *Pháp Sư Song Hệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Ngày Trả Giá

Ngạo Thiên nhắc máy lên, đó là Tiểu Hầu cậu ta nói với giọng lo sợ

Lão đại ơi ! Ngọc Ý bị đám Hàn Băng Thế Gia.....bắt cóc rồi. Hần nói, nội trong ngày nay lão đại phải đến gấp hẳn tại nhà riêng không được báo cho các Cảnh Pháp Sư (cảnh sát dùng ma thuật) đến nếu không thì...

Nghe tới đây Ngạo Thiên nói lớn

Nếu không thì sao ?

Hần sẽ giết Ngọc Ý

Ngạo Thiên như suy sụp tinh thần khi nghe tin như thế này. Bỗng hai ấn ký một lần nữa hóa thành hai luồng sáng nhưng lần này là biến thành trong dạng linh thú và nói

Chủ nhân ! Tôi sẽ cho người mượn sức mạnh của chúng tôi. Hãy cố gắng cứu Ngọc Ý ra nhé !

Nghe những lời vậy cậu ấy cũng yên tâm được phần nào. Bỗng nhiên cơ thể cậu cảm thấy như có cái gì đó được giải phóng....Sức mạnh này là sao ? Cường đại quá ! Rồi Ngạo Thiên nhận ra mình có thể bay vì Ma Pháp Phong Hệ của mình đã đạt tới Rank SSS+. Cậu bay trên trời như chim vậy. Mọi người bên dưới nhìn cậu bay với ánh mắt ngưỡng mộ, và cuối cùng Thiên cũng đến được Hàn Băng Thế Gia

Vẫn cái căn nhà và những khuôn mặt chó chết ấy. Hừ ! Ngày trả giá cho những tội lỗi của các người cũng đã tới rồi. Cứ từ từ hưởng thụ cảm giác đau thương tột cùng mà ta và cha ta đã gánh chịu suốt bao năm qua này đi nhé !

Nói rồi Thiên đáp xuống trước cửa nhà của Hàn Băng Thế Gia. Cậu nhoen miệng cười, bây giờ cậu ta không còn là Ngạo Thiên của lúc trước nữa mà bây giờ cậu là Pháp Sư Vĩ Đại Nhất Đại Lục, Lý Ngạo Thiên !

Ngạo Thiên từ từ bước vào trong, hai cao thủ rank B thấy vậy đi ra. Bọn chúng định giết Thiên nhưng chưa kịp giết thì cậu ta nói

Hừ ! Bọn phế vật Rank B mà cũng đòi giết ta ư ?

Nói rồi Ngạo Thiên lấy tay đưa về phía trước chỉ dùng một lực nhẹ thôi mà hai cao thủ Rank B đã nằm gục xuống đất với một lỗ thủng trên bụng. Do chiêu quá mạnh nên công rào đã bị đánh bật ra, mọi người trong Hàn Băng Thế Gia thấy thế liền tập hợp lại đội hình thi triển ma pháp cấp A nhưng...đó chỉ là con muỗi đối với Thiên mà thôi vì giờ đây đứng trước mặt bọn chúng là kẻ mang trong mình sức mạnh Rank SSS+ nên ma pháp cấp A chả là cái thá gì cả

SÁT THIÊN MA PHÁP TRẬN, THI TRIỂN !

Ma pháp đã được thi triển, thấy thế Ngạo Thiên chỉ tay lên chỗ khối cầu ma pháp đang bay đến mình và nói : "Phá". Sau đó một tia sáng nhỏ chiếu xuyên qua quả cầu ma pháp và bùng. Khối cầu ma pháp cấp A đã bị phá hủy một cách dễ dàng như trò trẻ con. Ngạo Thiên, lấy tay không chém ngang qua toàn bộ Pháp Sư đang đứng lì vì ngỡ đó và ngay lập tức một luồng gió bén hơn cả Vũ Khí Truyền Thuyết chạy đến chỗ bọn Pháp Sư đang đứng và sau 1 khắc tất cả các người bọn họ toàn thân đã bị đứt đôi. Mặt vẫn không hết nổi kinh hoàng vì sợ sệt

Sau khi giết chết toàn bộ pháp sư đó xong, Ngạo Thiên tiến vào trong nhưng bên trong tất cả chỉ còn những khoảng trống, Thiên nói

Người đâu rồi ? Sao nhà lại trống thế này ?

Quá bức mình nên cậu ta bèn đi ra ngoài dùng Ma Kỹ Tối Thượng của Hóa Hệ "Hóa Cầu Chi Sát" thổi bay căn nhà và giờ đây cậu mới để ý trên trời có một chiếc trực thăng của Hàn Băng Thế Gia. Cậu dùng Ma Pháp Phong Hệ để bay lên. Lên đến nơi, cậu thấy tên Hàn Nhất cha của Hàn Mục cùng hai đứa con của hắn ta đang cầm súng chia vào đầu của Ngọc Ý. Ngạo Thiên nói

Các người, sao lại bắt em gái ta ?

Hừ ! Ta nghe nói tu vi của mi cao lắm mà. Mi đã diệt cả Thế Gia của ta được tại sao mi lại không cướp lại em gái của mi được ? Và mi cũng đừng quên ta là phân nhánh của Hắc Phong Thế Gia. Thế Gia mạnh thứ 3 trong vương quốc này mi đừng hòng sống sót sau khi xong vụ này nhé, hahahaha !

Nghe xong, Thiên tức lại càng tức muốn giết hẳn ngay bây giờ nhưng vì hắn đang giữ em gái mình nên không dám. Và bỗng nhiên, hai con linh thú nói với cậu

Chủ nhân à ! Ngài hãy sử dụng Ma Pháp.....Hệ đi !

Ngao Thiên nghe linh thú nói vậy liền nhoeo miệng cười và nói

Được rồi ! Ta sẽ cho các người xem sức mạnh của ta !

-Ma Pháp mà linh thú nói là hệ gì nhi ? Chờ chap 5 nha mấy má :))-

-Còn tiếp-

Bạn đang đọc truyện *Pháp Sư Song Hệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Tốc Độ Ánh Sáng Và Bí Mật Của Tiểu Hầu

Linh thú nói với Ngao Thiên

Chủ nhân à ! Ngài hãy sử dụng Ma Pháp Lôi Hệ đi ! Nó có Ma Kỹ : "Tốc Độ Ánh Sáng" có thể giúp chủ nhân đi chuyển nhanh như chớp vậy

Ngao Thiên nghe linh thú nói vậy liền nhoeo miệng cười và nói

Được rồi ! Ta sẽ cho các người xem sức mạnh của ta !

Rồi Ngao Thiên vận thuộc tính của Lôi Hệ lên trong sự ngỡ ngàng của bọn Hàn Băng Thế Gia. Tên Hàn Nhất thấy vậy liền hỏi Ngao Thiên

Mày.....mày. Sao mày lại có thuộc tính của Lôi Hệ ? Mày chỉ có Phong Hệ thôi mà !

Hừ ! Do các người sắp chết rồi nên ta cũng tiết lộ luôn, trong cơ thể ta sở hữu hai loại thuộc tính đó là Quang Hệ và Âm Hệ nên do đó ta có thể kiểm soát mọi nguyên tố trong thế giới này và Lôi Hệ cũng nằm trong số đó. Sau khi nói xong, Ngao Thiên dùng Ma Kỹ : "Tốc Độ Ánh Sáng" đi chuyển cướp em gái về và đặt em ấy vào bệnh viện kèm theo lời nhắn trong giấy rồi quay lại chiếc trực thăng, tất cả chỉ vụn vụn trong 1 giây. Sau khi kết thúc thi triển, cả nhà Thế Gia thật sự sợ Ngao Thiên rồi và về một cái nữa cậu ta đã bắt lấy Hàn Như Tuyết con gái của Hàn Nhất và nói

Do cô là người đã đứng ra bảo vệ ta nên ta không thể để cô chết. Bây giờ ta sẽ tha cho cô, cô hãy về và sống một cuộc sống mới đi nhé còn ta sau khi kết thúc trận này ta sẽ lên Kinh Đô Thần Dật để học

Nói rồi Ngao Thiên đưa Như Tuyết vào bệnh viện và để lại lời nhắn trong vòng 1 giây rồi quay trở lại chỗ chiếc trực thăng. Cậu ta bắt tên phi công thả xuống dưới đất và sử dụng sát chiêu : "Hỏa Cầu Chi Sát" và thể hai cha con Hàn Nhất và Hàn Mục đã chết. Còn về phần Ngao Thiên, sau khi giết hai cha con nhà Hàn Băng xong cậu ta phong ấn lại sức mạnh và quay về trường và nói với Tiểu Hầu

Này Tiểu Hầu ! Anh đã giết chết hai cha con nhà Hàn Băng Thế Gia và diệt luôn cái Thế Gia đó rồi ! Từ này anh sẽ lên Kinh Đô Thần Dật để học. Chú ở lại vui vẻ nhé !

Nghe lão đại mình sắp đi không nổi rồi xa nên đòi đi theo. Còn Ngao Thiên thấy Tiểu Hầu tội nghiệp nếu bị bỏ lại thì nhờ nó bị ăn hiếp thì ai sẽ giúp em nó nên Ngao Thiên đã đưa Tiểu Hầu đi theo

Trước khi lên đường một ngày, Ngao Thiên hẹn Tiểu Hầu lên núi và kể toàn bộ sự việc, sự thật về sức mạnh của mình và dặn Tiểu Hầu giữ bí mật giúp

Này Tiểu Hầu !

Dạ, lão đại

Chú có biết là tại sao anh lại giết được tên Hàn Nhất Rank A không ?

Em không biết ạ, em cũng rất tò mò lắm :P

Thật ra thì, trước khi buổi lễ Thăng Cấp Rank diễn ra anh đã bị dịch chuyển về 12000 năm về trước và hút hết sức mạnh của 2 người mạnh nhất trong Truyền Thuyết và biến họ thành linh thú ký khế ước với mình. Nếu chú không tin thì có thể nhìn Ấn Ký Khế Ước trên tay anh này

Sau khi nhìn thấy ấn ký, mặt Tiểu Hầu thể hiện sự ngưỡng mộ và reo lên

Chẳng phải đây là Ấn Ký Khế Ước mà chỉ có cao thủ Rank S mới làm được sao. Oh my god ! Lão đại mạnh quá ! Lão đại uy vũ !. Mà....lão đại có thể cho em xem 2 con linh thú đó được không ?

Nghe nói thể Ngạo Thiên triệu hồi 2 con linh thú và giải thích về sức mạnh Quang Hệ và Âm Hệ của mình. Cuối cùng cũng đến đêm, hai thanh niên một công một thợ... à nhầm hai anh em quay về kí túc xá của mình để sáng mai lên đường. Trước khi đi, Ngạo Thiên cũng tạm biệt mọi người và em gái rồi mặc dù em cậu đã khóc rất nhiều và đòi đi theo nhưng cậu vẫn kiên quyết từ chối. Mọi bí mật về sức mạnh của cậu chỉ có cậu, Tiểu Hầu và Như Tuyết biết thôi

Sáng hôm sau, hai anh em Thiên và Hầu lên đường. Ngạo Thiên phát động thuộc tính Lôi Hệ và sử dụng Ma Kỹ : "Tốc Độ Ánh Sáng" và nắm tay Tiểu Hầu để truyền tốc độ cho cậu. Sau đó, hai anh em chạy liên tục với tốc độ 299.792.458 m/s .v. Và cuối cùng, sau 1 giờ đồng hồ chạy bộ thì hai anh em đã đến được Kinh Đô Thần Đất. Bỗng, Tiểu Hầu thấy người của Mục Ngân Thế Gia, cậu ta tái mặt lại và cuối cùng cũng không thoát khỏi được con mắt của họ. Tiểu Hầu và Ngạo Thiên đã được "mời" đến nhà của Mục Ngân Thế Gia. Đường như chỉ có Tiểu Hầu biết cái WTF gì đang diễn ra thôi...

-Rốt cuộc thì Tiểu Hầu có cái gì mà khiến Mục Ngân Thế Gia, Thế Gia mạnh nhất vương quốc bắt về đây ? Chờ chương 6 nhé anh em :))-

-Còn tiếp-

Bạn đang đọc truyện *Pháp Sư Song Hệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Thân Thế Thật Sự Của Tiểu Hầu

* Đôi lời tác giả : Cảm ơn các bác đã ủng hộ truyện của em có một vài góp ý, nhưng góp ý đó đã giúp em rất nhiều trong việc cải thiện cốt truyện cảm ơn các bác rất nhiều. Xong rồi, bắt đầu truyện thôi :v

Sau khi được mời đến Mục Ngân Thế Gia làm khách, Tiểu Hầu mặt nhìn rất là sợ hãi. Còn Ngạo Thiên thì chả biết chuyện gì đang xảy ra. Đột nhiên, có một người tự xưng là gia chủ đến trước mặt cậu và Tiểu Hầu nói

Tiểu Hầu ! Con còn trốn cha đến bao giờ nữa ?

Đường như đã hiểu được mọi chuyện. Ngạo Thiên tiếp tục suy nghĩ

Cha ? Con ? Lần đầu mình gặp Tiểu Hầu là lúc cậu ta đang bị một đám tiểu thư của một số thế gia nhỏ lẻ ăn hiếp. Mình nhớ không nhầm là Tiểu Hầu mặc bộ đồ nhìn rất sang trọng, lúc đó hình như là năm 12 tuổi thì phải. Chẳng lẽ.....

Đang suy nghĩ thì đột nhiên gia chủ nói với Ngạo Thiên

Cậu kia ! Cậu tên là Ngạo Thiên đúng không ?. Ta tên là Mục Thuyên, cảm ơn cậu đã cứu con trai ta !

Nói rồi Mục Thuyên ngồi xuống ghế đối diện với Ngạo Thiên và tiếp tục nói

Tiểu Hầu đó chỉ là biệt danh của con trai ta vì nó quậy như khi vậy. Nó tên thật là Mục Ninh lúc 12 tuổi nó lén bỏ nhà ra đi để trốn hôn sự giữa nó và ái nữ của Khúc Minh Thế Gia Khúc Diệp Vân, thế gia đứng thứ 2 trong Tứ Đại Thế Gia của vương quốc này. Trên đường đi, đến chỗ của cậu đang chơi thì nó bị đám tiểu thư của thế gia nhỏ lẻ đó ăn hiếp. Cũng may cậu đã cứu nó kịp, on này tôi xin mạng !

Sự thật về thân thế của Tiểu Hầu đã được tiết lộ, Ngạo Thiên nghe vậy liền nhờ Mục Thuyên

Gia chủ à ! Tôi muốn nhờ ông cho tôi và Tiểu Hầu đi học ở Trường Ma Pháp Thiên Ngân được không ?

Nghe câu nói của Ngạo Thiên, Mục Thuyên gia chủ đáp lại

À, tương cái gì chứ cái này thì dễ như trở bàn tay thôi. Hiện tại đang là giữa học kì nên vào cũng hơi khó nhưng mà tôi sẽ cố, à quên nữa cậu lấy cái lệnh bài này khi có người chặn trước cổng thì hãy đưa ra cho họ xem

Nghe Mục Thuyên nói vậy Ngạo Thiên cũng yên tâm

Cảm ơn gia chủ ! Trong thời gian này làm phiền ông rồi. Tôi tạm biệt trước, hai cha con từ từ nói nói chuyện tâm sự đi ==))

Nói rồi Ngạo Thiên đi ra khỏi nhà. Khi vừa bước ra khỏi cổng, cậu ta đã gây chú ý vì vẻ ngoài soái ca của mình. Do cậu không để ý bản thân mình thôi chứ thật ra cậu soái lắm, lúc còn ở trường Thiên Ý cậu luôn được các học sinh nữ khác chú ý đến. Đang ngáo vì không biết làm gì thì có nhóm bạn nữ kéo đến và nói

Anh gì đó ơi ! Anh soái quá cho em xin số điện thoại nhé !

Cứ tưởng Ngạo Thiên sẽ cho nhưng cậu ta đã cự tuyệt

Xin lỗi ! Tôi đang trên đường tới trường nếu không có việc gì cần thì xin các cô hay đi đi !

Nghe vậy nhóm bạn nữ đi khỏi với vẻ mặt buồn rầu. Ngao Thiên lại tiếp tục sải bước

Đến trường, cậu bị hai người gác cổng Rank S chặn trước cổng. Sực nhớ tới cái lệnh bài mà Mục Thuyền gia chủ đã đưa cho cậu. Ngao Thiên lấy trong túi ra chiếc lệnh bài của Mục Ngân Thế Gia, thấy lệnh bài hai người gác cổng lập tức thay đổi thái độ và nói

Xin lỗi ! Chúng tôi có mắt không thấy Thái Sơn, mời công tử vào !

Được gọi là công tử, Ngao Thiên mới biết cái lệnh bài này quan trọng như thế nào. Do mới đến trường nên cậu nhờ 1 trong 2 người gác cổng dẫn đi tham quan. Đang đi thì đột nhiên cậu nhìn thấy bóng dáng của một cô gái.....Cô ấy rất đẹp, nhưng Ngao Thiên chả có chút gì lay động hết. Người gác cổng thấy thế cười và bảo

Haha ! Cậu thích cô ấy cũng là chuyện bình thường thôi. Cô ấy tên là Khúc Diệp Vân ái nữ của Khúc Minh Thế Gia, cô ấy được mệnh danh là người đẹp nhất trong thập đại mỹ nữ của trường. Không những mạnh mẽ còn xinh đẹp nữa, cô ấy là đối tượng nhắm đến của các con cháu thế gia khác. Nhưng cô ấy lại mang vẻ lạnh lùng với con trai

Nghe tới đây Ngao Thiên phì cười và nói với người gác cổng

Phụt ! Hóa ra đây là vị hôn thê của Tiểu Hầu à ? Hahaha !

Nghe Ngao Thiên nói vậy người gác cổng hỏi

Tiểu Hầu ? Cậu cũng biết thiếu gia Mục Ninh sao ? Nghe nói cậu ta bị mất tích lúc 12 tuổi và được một pháp sư Rank D Lục Tinh hộ tống trở về sau 4 năm trời mất tích

Ngao Thiên liền đáp sau khi nghe người gác cổng nói

À ! Tên Mục Ninh phiền phức ấy hả ? Cái tên đó suốt ngày chạy theo tôi gọi tôi là lão đại, còn đòi theo tôi lên Kinh Đô học nữa !

Nghe Ngao Thiên nói vậy người gác cổng tái mặt vì biết mình đang đứng kề bên và nói chuyện một cách thân nhiên với một đại nhân vật. Trong khi đang lo sợ thì Tiểu Hầu chạy lại và nói với Ngao Thiên với giọng đứt quãng do chạy mệt

Lão....đại à ! Sao lão đại cứ chạy....xung quanh thế ? Làm em tìm cả buổi mới ra

Anh đấy hả ? Anh đang đi tìm lớp của anh, còn chú mày chạy long nhong đâu đây ? Cha chú mày không biết à ?

Ahihi, sau khi nói chuyện xong em liền chạy ra đi tìm. Sau khi hỏi thăm tin tức, thì em mới biết lão đại đang đi tới trường. Mà người này là ai thế ?

Người gác cổng nghe gọi mình liền đáp

Dạ ! Tiểu nhân là người gác cổng ở trường này. Tiểu nhân đang dẫn lão đại của công tử đi đến lớp ạ !

Nghe vậy Tiểu Hầu liền nói

À vậy hả ! Vậy thì ông dẫn ta theo luôn đi ta sẽ học ở lớp đó

Vâng !

Sau khi được người gác cổng dẫn đến lớp thì đột nhiên Tiểu Hầu ăn 1 kích vào mặt mà chẳng biết gì. Ngao Thiên giật mình quay qua hỏi

Người là kẻ nào mà dám dẫm thương tiểu đệ của ta ?

Hoàn hồn nhìn lại thì ra đó chính là.....

-Là ai nhi các bác ? :D. Chờ chap 7 nhé, chap này nhạt vcl :V-

-Còn tiếp-

Bạn đang đọc truyện *Pháp Sư Song Hệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Hôn Thê Của Tiểu Hầu, Ngao Thiên Say Nắng ?

*Đôi lời tác giả : Ngày qua thì có 1 số bác kêu là truyện này có harem không ?, main chính tên gì rồi ok tui sẽ nói luôn

Thứ 1 : Có harem 100 % nhé. Nói không với NTR

Thứ 2 : Main tên Lý Ngạo Thiên còn thằng Tiểu Hào là thằng đệ :v ok ?

Thứ 3 : Mục Ninh = Tiểu Hào nên tui gọi Mục Ninh hay Tiểu Hào cũng đc :)))

Xong bắt đầu truyện thôi

Khi hoàn hồn nhìn lại đó chính là Khúc Diệp Vân vị hôn thê đồng thời là khắc tinh của Tiểu Hào. Với vẻ mặt nguy hiểm cô ta nói

Cái tên Mục Ninh trời đánh kia ! Ngươi có biết ta là đời ngươi 4 năm rồi không hả ? Bây giờ ngươi quay là có ý gì đây ? Sao không chết luôn đi ?

Trong khi đôi "vợ chồng trẻ" đang cãi nhau thì Ngạo Thiên bước vào lớp với thần thái của một quý tộc. Thầy giáo thấy Ngạo Thiên liền giới thiệu với các học sinh khác

Thầy giới thiệu với các em, đây là Ngạo Thiên, bạn ấy là học sinh mới từ nay sẽ học ở lớp chúng ta. Mong các em chiều cố bạn ấy ! Ngạo Thiên tự giới thiệu đi em

Nghe thầy giáo nói Ngạo Thiên mở giọng

Mình tên là Lý Ngạo Thiên, học sinh mới chuyển đến đây, đẳng cấp của mình là Ma Pháp Sư Rank D Thất Tinh và hệ của mình là....

Nói tới đây Ngạo Thiên ấp úng vì chả biết nói gì bởi vì cậu sợ Phong Hệ của cậu là yếu nhất nên mọi người sẽ cười cậu nên cậu quyết định lấy đại Lôi Hệ

Hệ của mình là Lôi Hệ !

Cả lớp nghe tới lôi hệ liền òa lên

Whách Thị Fụng ! Lôi Hệ, Lôi Hệ kìa anh em ơi !

Trong khi bọn con trai la hét thì các chuy em phụ lữ (Chị em phụ nữ :V) lại kêu

Ôi ! Người gì đâu vừa soái vừa mạnh nữa ! Chắc tui chết quá !

Trong khi cả lớp đang ồn ào vì sự xuất hiện của Thiên thì thầy giáo ra hiệu im lại để Ngạo Thiên nói tiếp

À ! Nhân tiện mình là lão đại của thằng nhoi nhoi Mục Ninh, sau này nó có ăn hiếp các cậu cứ nói mình. Mình sẽ "dạy" lại nó !

Nghe thánh Ngạo Thiên phán câu này cả lớp lặng thinh chỉ biết nói nhỏ với nhau

LỚP MÌNH VỪA XUẤT HIỆN MỘT ĐẠI NHÂN VẬT ĐÓ !

Rồi, Ngạo Thiên sẽ ngồi ở cuối lớp nhé !

Thầy giáo nói. Khi Ngạo Thiên vừa ngồi xuống chỗ thì đôi "vợ chồng trẻ" bước vào. Diệp Vân đang xách tai Mục Ninh. Thầy giáo làm vẻ mặt của troller (không biết nên khóc hay cười :v) và nói

Đây là Mục Ninh ! Thiếu gia của Mục Ngân Thế Gia đã mất tích từ 4 năm trước nay đã trở lại với sự hộ tống của lão đại cậu ấy, từ nay cậu ấy sẽ học ở đây, Mục Ninh em ngồi kế lão đại của em nhé !

Dạ !

Mục Ninh dạ một tiếng. Diệp Vân nghe vậy liền buồn ra cho Mục Ninh đến chỗ ngồi, mọi ánh mắt đều hướng về 2 anh em này. Cuối cùng, cũng đến ra chơi Ngạo Thiên và Tiểu Hào đi xuống nhà ăn để ăn

Ở đây, Ngạo Thiên chợt bắt gặp một cô gái rất đẹp giống như cô gái trong mơ của cậu vậy. Sở dĩ, cậu không nói ra vì cậu ngại để mọi người biết cậu mơ về con gái. Ngạo Thiên hỏi một bạn nam cùng lớp

Ê ! Cô gái đó là ai vậy ?

À, cô ấy ấy hả ? Cô ấy là Nhị Công chúa của Vương Quốc đó, cô ấy là cô gái đẹp thứ 2 trong thập đại mỹ nữ ở trường và cũng rất mạnh nữa

À nói vậy cô ấy là công chúa hả ? Hmmm, cảm ơn cậu nhé !

Không có gì !

Sau khi nghe những lời đó, Ngạo Thiên suy nghĩ

Tại sao một người cao quý như thế, một người mình không hề biết lại xuất hiện trong giấc mơ của mình chứ nhỉ ?

Tiếng chuông vào học rồi lại ra về, cả ngày đó Ngạo Thiên đều suy nghĩ về cô gái mình gặp hồi sáng tại sao lại xuất hiện trong giấc mơ của mình và còn là nhị công chúa nữa. Đang mải mê với các ý nghĩ trong sáng, đen tối thì chợt có tiếng gõ cửa....

-Tiếng gõ cửa của ai đây ? Chờ chương 8 đi anh chị em-

-Cần anh chị nào đó cho em xin tí muối để truyện bớt nhạt-

-Còn tiếp-

Bạn đang đọc truyện *Pháp Sư Song Hệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Nữ Thần Đến Gặp Tôi

* Đôi lời chia sẻ của tác giả : Cảm ơn các bạn đã đóng góp ý kiến và những câu khích lệ tinh thần điều này rất quý giá với mình cảm ơn các bạn rất nhiều. Mình sẽ cố gắng cho ra những chap truyện hay hơn nữa. Bắt đầu truyện thôi :3

* Warning : Chap này có yếu tố 18+ không phù hợp với các thanh niên nghiêm túc hoặc trẻ em dưới 18 tuổi đề nghị cân nhắc trước khi đọc :v

Ngạo Thiên nghe tiếng gõ cửa liền mở ra, đó chính là cô nhị công chúa lúc sáng ??

Vẫn mái tóc màu bạch kim ấy, đôi môi quyến rũ ấy, khuôn mặt diễm lệ nhưng cũng có phần khá mạnh mẽ ấy, cô ấy đã khiến Ngạo Thiên say nắng. Cô ta bước đến và hỏi với vẻ mặt áp úng

Cậu.....Cậu có phải là Lý Ngạo Thiên không ?

Ngạo Thiên nghe nữ thần nói vậy liền đáp lại

Đúng.....Đúng chính là tôi ! Khuya rồi cô tìm tôi làm gì ?

Tôi tên là Tiêu Như Ngọc, như cậu đã biết tôi là nhị công chúa. Tôi từ nhỏ đã bị hạ một lời nguyền do kẻ có thù với cha tôi, lời nguyền này sẽ phát tác vào lúc trăng tròn khiến tôi trở thành một con Ma Cà Rồng vì thế tôi phải xa lánh mọi người và tôi nghe nói.....Chỉ có pháp sư Lôi Hệ mới chữa được cho tôi thôi mà pháp sư Lôi Hệ rất hiếm nên nghe nói có một pháp sư Lôi Hệ mới chuyển đến nên tôi mới nhờ cậu chữa giúp tôi có được không ?

Nghe Như Ngọc nói thế Ngạo Thiên nở lòng nào từ chối vì cô ấy là nữ thần trong lòng cậu mà nhưng thực lực hiện tại của cậu quá yếu nên cậu đành phải giải phóng sức mạnh đang bị kìm hãm của mình, trước khi giải phóng sức mạnh Ngạo Thiên nói

Công chúa à ! Sau khi cô chứng kiến cái này cô đừng nói ai nhé ! Cô hứa với tôi đi

Tôi hứa mà !

Sau khi nghe câu nói đó của công chúa, Ngạo Thiên an tâm và nói tiếp

Bây giờ tôi sẽ giải phóng sức mạnh đã bị phong ấn của tôi và đẳng cấp của nó là Rank SSS+

Nghe Ngạo Thiên nói thế công chúa bất ngờ cực độ vì người đứng trước mình đây là Pháp Sư Rank SSS+. Đang bất ngờ thì Ngạo Thiên giải phóng sức mạnh, cô ấy cảm nhận có 1 nguồn Ma Lực rất lớn đang tuông chảy trong cậu ta. Sau khi giải phóng hoàn tất, Ngạo Thiên bắt đầu vận dụng Lôi Nguyên Tổ, công chúa bất ngờ vì thật sự đó là Rank SSS+. Ngạo Thiên hỏi

Công chúa ! Ấn kí của lời nguyền ở đâu vậy ?

Như Ngọc khá bất ngờ vì cậu ta biết lời nguyền phải có Ấn Kí nên đã hỏi

Tại sao cậu biết lời nguyền phải có ấn ký ?

Trong sách đó ! Mọi kiến thức của tôi đều nằm trong sách

Nghe vậy cô ấy lại càng bất ngờ khi biết Ngạo Thiên rất thích đọc sách. Như Ngọc nói vị trí ấn ký với vẻ mặt ngượng ngùng

Cái ấn ký ấy hả ? Nó nằm ở ngực trái của tôi

Ngạo Thiên đỏ mặt lên và như chết đứng khi biết vị trí của cái ấn ký lại nằm ở chỗ nhạy cảm như thế này, đến cậu ta chẳng biết phải làm gì nữa =)) và chỉ biết nói

Vậy thì để tôi bịt mắt lại đi.....

Ngạo Thiên đang nói giữa chừng thì bị công chúa ngắt lời

Không cần đâu ! Dù gì chỉ lộ có một tí thôi mà (Vải lĩnh hồn công chúa :V @@)

Nói rồi cô ấy cời áo ra với vẻ mặt ngượng ngùng và Ngạo Thiên cũng không quên đóng và khóa CHẶT cửa. Khi đã cời ra ấn ký hiện rõ trước mặt nhưng cái đáng chú ý hơn là thân hình bốc lửa của thiếu nữ 16 tuổi khiến Ngạo Thiên không cầm được nên đã phọt.....máu mũi ra. Như Ngọc thấy thế nói

ĐỒ BIẾN THÁI !! (vải nòi cho người ta thấy mà con ra biến thái :V)

Lúc này, Ngạo Thiên bắt đầu vận Lôi Hệ và chữa công chúa rên lên 1 tiếng vì lời nguyên giải trừ công với thuộc tính Lôi Hệ gây đau. Và cũng thật xui xẻo cho Ngạo Thiên, khi công chúa tiếp tục rên vì ĐAU thì Tiểu Hầu lúc này đi tìm lão đại để rủ đi nhậu thì nghe tiếng rên phát ra từ phòng của lão đại mình. Lúc này tâm hồn đen tối trong Tiểu Hầu lại trở dậy, cậu ta tiếp tục nghe những tiếng rên đó và suy nghĩ bậy bạ

WTF ?? Lão đại đang làm cái gì mà tại sao có tiếng rên của phụ nữ phát ra nhỉ ?

Đang mải mê nghĩ bậy thì nhị công chúa bước ra với đầy mồ hôi trên người. Khi bước ra, còn không quen chào tạm biệt và cảm ơn Ngạo Thiên. Lúc này, Tiểu Hầu bước vào và nói với lão đại của cậu

Lão đại ! Anh thật là cao tay, tới nhị công chúa của vương quốc mà anh còn.....được, em phục anh quá lão đại à =))

Nghe Tiểu Hầu nói như vậy, Ngạo Thiên liền cho Tiểu Hầu ăn một đám và giải thích toàn bộ sự việc. Sau khi nghe xong Tiểu Hầu nói

À thì ra là vậy ! Em cứ tưởng.....

Ngạo Thiên cắt lời Tiểu Hầu

Thôi chú mày bớt nói lại giùm anh ! Nào đi uống rượu chứ nhỉ ?

Ok !

Nói rồi hai anh em bước ra khỏi ký túc xá và đi một mạch tới quán rượu nhưng Ngạo Thiên không biết rằng cậu đang bị kẻ mạnh nhất trường theo dõi.....

-Rồi sao nữa nhỉ ? Hóng tiếp chap 9 đi các bác-

-Chap này nặn không anh em ?? =)))

-Ai đã đục tâm hồn rồi thì cmt giúp tớ phát nhé :))

-Chúc các cậu qu*y t*y vui vẻ-

-Còn tiếp-

Bạn đang đọc truyện *Pháp Sư Song Hệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Kẻ Mạnh Nhất Trường Và Sinh Tử Đấu

* Lời của tác giả : Hello các bác lại là em đây. Sau khi chap trước 18 + theo ý nguyện của một bác đã rồi thì giờ chúng ta tiếp tục mạch truyện chính thôi nhõ ? . Bắt đầu thôi :3

Hai anh em đang ngồi nhậu thì đột nhiên Tiểu Hầu có cảm giác như là có sát khí sau lưng. Quay lưng lại thì lập tức ăn 1 kích quen thuộc. Vâng, lần này lại là Khúc Diệp Vân cô ta quát

CÁI TÊN ẮN CHƠI LÊU LÔNG MỤC NINH KIA ! HẾT CHUYỆN ĐỂ LÀM RỒI HAY GÌ MÀ RA ĐÂY NGỒI NHẬU HẢ ? THEO TÔI VỀ

KÝ TÚC XÁ MAU !!

Nói rồi Tiểu Hầu bị Diệp Vân lôi đi không thương tiếc. Ngao Thiên thấy thế than

Haizz ! Con gái đúng thật là sinh vật khó hiểu nhất hành tinh mà ! Haizz ! (Thì chứ gì nữa nắng mưa thất thường mà)

Ngao Thiên đánh ngồi nhâm nhi tí rượu dưới ánh trăng tà rồi đi về ký túc xá lòng vẫn không quên cái cảnh giải lời nguyên lúc nãy. Sáng hôm sau, khi mọi người đã đến đông đủ chỉ còn Tiểu Hầu đến trễ vì tối qua bị ỉn chửi tới tận 2 giờ sáng chỉ vì đi nhậu. Đang ngồi nói chuyện vui vẻ thì đột nhiên tên Lâm Lực (Rank A Lục Tinh), tên mạnh nhất trường đến tìm cậu để nói chuyện

Trong đây kẻ nào là Lý Ngao Thiên bước ra đây gặp ta nói chuyện !

Ngao Thiên thấy thế làm vẻ mặt hình sư rồi bước ra trước mặt Lâm Lực và nói

Chính là ta ! Ta tên là Lý Ngao Thiên, ngươi là kẻ nào ? Tìm ta làm gì ?

Giỏi lắm ! Ta tên là Lâm Lực Rank A Lục Tinh. Ta tới đây để khiêu chiến ngươi !

Lâm Lực nói với giọng đáng sợ nhưng Ngao Thiên cũng không phải dạng vừa cậu ta đáp lại

Tại sao ngươi lại đến đây khiêu chiến với ta ?

Nghe Ngao Thiên nói vậy Lâm Lực không kìm nổi bức tức mà quát lên

Hừ ! Tối qua Như Ngọc vào phòng ngươi làm gì hả ? Ngươi có thể giải thích không ?

Tối qua Như Ngọc tìm ta là nhờ ta giải trừ lời nguyên đã dày vò cô ấy suốt 16 năm ! Nếu ngươi có ý kiến thì ta xin chấp nhận lời khiêu chiến, dùng thực lực để phân thắng thua đi !

Hừ ! Được thôi. Chiều nay, đứng 3 giờ tại Lôi Đài Sinh Tử. Ta với người sống chết một phen !

Được, nếu thua ngươi nên nhớ cái này là do ngươi kiếm chuyện ta trước không được ghi thù !

Nói rồi Lâm Lực rồi đi với vẻ mặt đầy kiêu ngạo. Hắn nghĩ Ngao Thiên mới là Pháp Sư Rank D Lục Tinh mà thôi nhưng hắn không ngờ thực lực thật sự của ngao thiên không ai đo được

Khi Lâm Lực đã rồi đi thì Ngao Thiên quay về chỗ ngồi. Đạo sư lúc này mới dám đi vào, vì đạo sư chỉ mới là Ma Pháp Sư Rank B không đánh lại tên Lâm Lực kia nên đành khuyên Ngao Thiên một câu

Ngao Thiên à ! Nếu em nhầm chiều nay em không chống lại được thì hãy chạy đi. Thầy sẽ nhờ viện trưởng ra mặt

Vừa dứt câu Ngao Thiên liền đáp lại bằng một giọng tự tin

Thầy yên tâm ! Tên Lâm Lực đó chỉ là con muỗi đối với em thôi, chiều nay thầy sẽ biết vì sao em nói như vậy !

Sau đó tiết học bắt đầu và tin tức Lâm Lực thách đấu sinh tử với Ngao Thiên đã được truyền khắp cả trường và kinh động đến cả Kinh Đô vì Lâm Lực là thiên tài số một cả Kinh Đô nên mọi người đều dồn chú ý vào cuộc chiến này

Tại ký túc xá nam, Ngao Thiên nhìn vào án ký vào trầm nghĩ

Lâu quá mình không thấy hai con linh thú đó xuất hiện nhỉ ? Thử triệu hồi xem sao !

nói rồi Ngao Thiên triệu hồi hai con linh thú đó và lần này chúng lại hóa thành hình người là hai mỹ nữ một thần và một ma. Vị thần hỏi

Sao ngươi triệu hồi ta ra làm gì ?

À ! Không có gì tại lâu quá tôi không thấy cô xuất hiện nên triệu hồi cô ra hỏi thăm tí thôi ! Mà hai cô làm gì ở trong đó thế rồi lại sao lại biến thành hình người rồi ?

Chúng tôi ở trong đó để nghỉ ngơi hồi phục ma lực. Còn cậu bên ngoài thế nào rồi ?

Tôi thì cũng bình thường nhưng chiều nay phải quyết đấu sinh tử với tên Rank A cuồng ngôn ấy mà

Nghe vậy hai mỹ nữ bật cười và thế cuộc trò chuyện của họ kéo dài tới hai giờ chiều rồi kết thúc. Đã tới giờ phải đi, Ngao Thiên gọi Tiểu Hầu dậy và cả hai cùng đi

Đến Lôi Đài Sinh Tử, rất nhiều người đã chờ xem trận đấu này kể cả người của Hoàng Thất cũng không ngoại lệ, họ dùng Đạo Cụ Ma Pháp để bay lên trời để xem cho rõ. Lâm Lực cũng đã ở trên Sinh Tử Đài, hắn nói với giọng khinh miệt

Ngạo Thiên ! Tên kia mau lên đây đấu với ta một trận cho ra trò đi nào !

Ngạo Thiên phóng lên trên đài, giờ Ngạo Thiên mới để ý là Lâm Lực đã được trang bị đạo cụ ma pháp đến tận răng. Hai người đứng nhìn hồi lâu cho đến khi đạo sư làm trọng tài trận đấu nói

Giữa Lâm Lực và Ngạo Thiên đã có xích mích không thể giải quyết, điều này dẫn đến lên Đài Sinh Tử để dùng thực lực quyết định thắng thua. Nay Lâm Lực dùng mạng sống và vị trí hạng nhất của mình để cược trận đấu này với Ngạo Thiên và Ngạo Thiên dùng mạng sống để cược lại với Lâm Lực. Bây giờ, ta, trọng tài của trận đấu tuyên bố **TRẬN QUYẾT ĐẤU BẮT ĐẦU.....**

-Bắt đầu rồi sao nữa nhĩ ? Ai hóng không :)))-

-Còn tiếp-

Bạn đang đọc truyện *Pháp Sư Song Hệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Thắng Thua Đã Định Và Được Quốc Vương Mời Đến Cung Điện

* Đôi lời của thằng tác giả : Hôm nay tính nghỉ rồi mà có một bác comment thức đêm chờ em ra tập mới thế là em viết gấp chương này mong bác kia ngủ sớm đi nhé :)))

TA TUYÊN BỐ QUYẾT ĐẤU BẮT ĐẦU !

Sau khi trọng tài tuyên bố Lâm Lực lao đến chỗ của Ngạo Thiên nhanh như chớp. Bất ngờ quá Ngạo Thiên né không kịp thế là cậu ấy đã ăn một cú vào mặt. Chưa kịp trở tay thì đã bị Lâm Lực đá phăng lên trời sau đó hất lại nhảy lên và đá cậu xuống. Sau khi bị đánh như vậy, Ngạo Thiên đang đau thì tên Lâm Lực sử dụng ma pháp Hỏa Hệ "Hỏa Diễm Quyết". Ngạo Thiên né không kịp và trúng nguyên đòn vào người, mọi người cứ tưởng Ngạo Thiên đã chết, Tiểu Hầu thì ôm đầu và cứ nói thảm họa đại sẽ không thua đâu. Còn về phần Lâm Lực, sau khi hất ta đã đánh Ngạo Thiên toi bời thì nói với giọng tự mãn

HAHA ! THẮNG THUA ĐÃ ĐỊNH TA LÀ NGƯỜI MẠNH NHẤT ! HAHHAH !

Đạo sư thấy vậy tuyên bố

Ta tuyên bố cuộc quyết chiến Lâm Lực....

Đang tuyên bố thì Ngạo Thiên cắt ngang và nói

Chưa chắc ai thắng ai thua đâu thằng tự mãn ạ !

Lâm Lực quay lại giật mình, cả khán trường ò lên. Ngạo Thiên đang bay, phần áo của cậu ta bị ma pháp Hỏa Hệ đánh cháy chỉ còn lại chiếc quần. Sau phần áo đó là một thân hình tuyệt vời với cơ bụng 8 múi, bờ vai rộng, ngực nở, bắp tay săn chắc đã làm những nữ sinh toàn trường đỏ mặt và hét lên. Còn về phần Ngạo Thiên chưa kịp nói gì thì đã bị tên Lâm Lực chạy đến tạt độc vào người, độc này rất mạnh không ai có thể giải được nó có tên là "Đoạn Hồn Tán". Rơi vào tình trạng nguy kịch Ngạo Thiên chỉ còn có một cách đó là giải phóng sức mạnh bị phong ấn nhưng lần này chỉ giới hạn ở mức Pháp Sư Cấp S, sau khi giải phóng độc đã được giải, sức mạnh tăng lên. Cả khán trường bất ngờ vì Ngạo Thiên đã mạnh ngang bằng tứ đại thủ vệ của Kinh Đô. Ngay cả Quốc Vương cũng không ngồi yên, ông ta đứng dậy quan sát kỹ trận đấu và tập trung hơn bao giờ hết. Sau khi giải phóng sức mạnh, Ngạo Thiên sử dụng kỹ năng "Tê Liệt" của Lôi Hệ làm tên Lôi Lực quý xuống, cậu ấy tiến lại gần Lâm Lực đá hất ta nằm ngửa ra và nói

Hừ ! Ta tưởng người thế nào ai dè người lại yếu như sên đã vậy còn dùng độc. Hôm nay, ta nể tình người quen biết Nhị Công Chúa nên ta tha cho người chỉ phé bỏ tu vi người để người làm lại từ đầu. Nếu như người con không biết hối cải thì coi chừng cái mạng của người đó !

Nói rồi Ngạo Thiên dùng Ma kỹ đặc biệt của Lôi Hệ để phé tu vi của Lâm Lực. Lâm Lực kêu lên một tiếng rồi ngất đi. Đạo sư thấy vậy tuyên bố

Lâm Lực đã bị phé bỏ tu vi và ngất đi. Ta tuyên bố người thắng cuộc là Ngạo Thiên !

Cả khán trường vỗ tay. Quốc vương cũng cười và nói với cận vệ

Hai người đi mời Ngạo Thiên về cho ta, ta có chuyện muốn nói

Dạ ! Thần đi ngay

Sau khi chiến thắng cuộc thi, Ngao Thiên cùng Tiểu Hầu quay trong ánh mắt ngưỡng mộ của mọi người trong trường, Nhị Công Chúa Tiểu Như Ngọc thấy thế cũng đi theo.....đường như nữ thần trong lòng của Ngao Thiên đã để ý cậu rồi thì phải

Bỗng nhiên có người chặn đường cậu, đó là hai người cận vệ của Quốc Vương. Họ nói

Lý Ngao Thiên, Quốc Vương mời cậu đến cung điện một chuyện !

Được thôi ! Tôi sẽ theo các người. Tiểu Hầu anh đi cái rồi về chú mày ở với Như Ngọc nhé !

Dạ !

Nói rồi Ngao Thiên đi cùng hai hộ vệ của Quốc Vương đến cung điện

Khi đến nơi, Quốc Vương cho gọi Ngao Thiên và hai cánh tay đắc lực của mình vào phòng chính sự họp riêng. Khi Ngao Thiên đã tới nơi, Quốc Vương mới bảo hai người đó đặt ra Vòng Ma Pháp để tránh bị người khác nghe lén. Quốc Vương bắt đầu nói

Ngao Thiên, hôm nay ta thấy biểu hiện của cậu rất tốt nên ta gọi cậu đến đây để nói chuyện này. Chuyện cậu sắp nghe là bí mật quốc gia nên cậu hãy giữ bí mật, thật ra là như thế này.....

-Như thế này là như thế nào các bác nhỉ ? Tò mò không ? Muốn xem không ? Chờ đi =))-

-À mà quên em nói luôn, em sắp về quê có lẽ đăng truyện không được nên sau khi lên thì em sẽ bù lại sau nha :3-

-Còn tiếp-

Bạn đang đọc truyện *Pháp Sư Song Hệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Mối Nguy Của Vương Quốc

Quốc Vương bắt đầu nói

Ngao Thiên, hôm nay ta thấy biểu hiện của cậu rất tốt nên ta gọi cậu đến đây để nói chuyện này. Chuyện cậu sắp nghe là bí mật quốc gia nên cậu hãy giữ bí mật, thật ra là như thế này vương quốc của chúng ta đang gặp nguy hiểm. Tình báo ngoài vương quốc cho biết có một đoàn của ma tộc đang tiến đến vương quốc của chúng ta !

Ma tộc ? Sao tôi chưa nghe bao giờ vậy ?

Chưa nghe là đúng rồi bởi vì chúng tôi luôn âm thầm giữ bí mật. Lúc trước có các đoàn nhỏ ma tộc đến xâm chiếm vương quốc của chúng ta. Chúng ta cũng các nước khác liên minh lại đánh lui ma tộc nhưng lần này không chỉ là một đoàn thôi mà là cả đội quân đầy ược chừng có khoảng 100 vạn tên ma tộc cộng thêm 120 con ma thú thượng cổ và thủ lĩnh của chúng thì sức đã sớm vượt qua đẳng cấp SSS rồi nên ta lo sợ rằng quốc gia chúng ta sẽ diệt vong mất

Ngao Thiên nghe vậy liền làm vẻ mặt nghiêm trọng và nói

Chuyện này có vẻ căng đây, bây giờ chúng ta phải làm sao thưa Quốc Vương ?

Một trong hai vị tướng quân cũng là cánh tay phải của Quốc Vương đáp lại câu hỏi của Ngao Thiên

Bây giờ chúng ta tính như thế này, liên minh giữa 5 quốc gia sẽ thành lập trong đó cậu là người đứng đầu chỉ huy cuộc chiến thành bại hay không là do cậu. Cậu có làm được không ?

Ban đầu Ngao Thiên hơi e dè vì sợ một mình mình không thể địch lại 100 vạn binh lính được nhưng vì nghĩ đến tính mạng con dân của 5 nước nên cậu ấy đã đồng ý

Được thôi ! Tôi đồng ý

Và thế là cuộc họp diễn ra suông sẻ, Quốc Vương còn hứa sau khi xong việc sẽ gả Nhị Công Chúa cho cậu. Ngao Thiên vui mừng hết sẩy vì mình sắp được cưới nữ thần trong lòng mình

Mọi công việc tất tần tật về việc chuẩn bị giao chiến với ma tộc đang được tiến hành. Trong khi đó, Ngao Thiên thì lại đi làm việc khác

Ở trên một đỉnh núi nào đó, Ngao Thiên đang chuyên tâm tu luyện Nội Tu Ma Quyền và bây giờ cậu ấy đã đạt một cảnh giới mới. Đột nhiên cậu cảm

nhận được khí tức thứ gì đó phát ra từ một hang động trên đỉnh núi. Bản tính tò mò nổi dậy, Ngạo Thiên đi vào trong hang và phát hiện ra bộ áo choàng tuyệt đẹp của một vị cường giả nào đó đã từ thượng. Áo bào vẫn còn nguyên mới tinh và bóng loáng lên ánh bạc kim tuyệt đẹp, áo choàng màu đỏ và cậu cảm nhận được một thứ ma lực khủng khiếp đang chảy phía trong. Cậu lấy lên, mặc vào và nhìn xuống hồ nước. Ngạo Thiên đứng đó tự kiêu về nhan sắc của mình quá đẹp trai :))

Đến tối, cậu đi về kí túc xá và bắt gặp Tiểu Hào, cậu ta hỏi Ngạo Thiên

Lão đại mới vừa đi sắm sửa quần áo mới à ?

Không, đây là chiếc áo mà anh vừa mới nhặt được trên núi

Nghe tới đây Tiểu Hào mắt sáng lên

Wow ! Lão đại may mắn gớm, còn em suốt ngày bị con nhỏ Khúc Diệp Vân đeo bám quài...

Đang nói thì Khúc Diệp Vân chạy đến, cô ta vừa chạy vừa hét

TÊN KIA ĐỨNG LẠI ! VỀ ĐÂY XEM TA GIÁO HUẤN NGƯỜI NÀY !

Tiểu Hào hoảng quá vội tạm biệt lão đại rồi tốc biến về phương trời nào đó miễn chạy thoát Khúc Diệp Vân là được. Đến tối, Ngạo Thiên đang chuẩn bị ngủ thì nhận được tin từ Quốc Vương

Ngạo Thiên ! Ma tộc đang ở gần biên giới rồi dự kiến ngày mai sẽ đến nơi, cậu hãy chuẩn bị đi !

Nghe tin động trời này, Ngạo Thiên không nói mà đi bỏ Tiểu Hào ở lại một mình. Cậu ta sử dụng "Tốc Độ Ánh Sáng" ngay lập tức đã đến chỗ Quốc Vương. Quốc Vương thấy Ngạo Thiên nhanh quá bất ngờ nhưng không quên việc chính. Ông ta nói

Ngạo Thiên ! Giặc sắp đến rồi chuẩn bị ứng chiến thôi ! Trước khi đi ta tặng cậu thanh kiếm này hi vọng nó giúp được cậu

Cảm ơn Quốc Vương !

Ngạo Thiên ngắm nó một cách mê say, nó quả là một thanh kiếm tốt. Lưỡi kiếm được mài rất thủ công bằng kim loại đen cực bền và bén, tay kiếm được làm bằng hợp kim vậy rồng cộng với sừng của tê giác ngàn năm, bao kiếm được làm bằng kim loại hiếm rất bóng và sang trọng tất cả đều là màu đen

Quả đúng như dự đoán, đúng 8 giờ sáng hôm sau Ma Tộc đã tới nơi. Quốc Vương ra lệnh

TOÀN BINH SĨ CỦA VƯƠNG QUỐC, HÃY ĐỨNG LÊN CHỐNG LẠI MA TỘC, KHAI CHIẾN !

-Các bác thấy chap này thế nào ? Hãy để lại comment nhé, tks-

-À mà các nghĩ sắp hết rồi á, dell phải đâu còn dài em sẽ kéo hết mùa hè cho xem-

-Còn tiếp-

Bạn đang đọc truyện *Pháp Sư Song Hệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Chiến Đấu, Hi Sinh Và Thế Giới Mới

* Đôi lời của chủ thớt : Em đã mất hẳn 2 giờ đồng hồ để suy nghĩ tiếp cốt truyện nên làm gì và em đã nghĩ ra thật tình thì em nghĩ đã đến lúc phải làm cái gì đó mới mới rồi nên em quyết định sẽ cho.... à mà thôi spoil nữa các bác xem xong sẽ biết

TOÀN BINH SĨ CỦA VƯƠNG QUỐC, HÃY ĐỨNG LÊN CHỐNG LẠI MA TỘC, KHAI CHIẾN !

Sau lời nói đó, toàn binh sĩ của Vương Quốc đứng lên chiến đấu với Ngạo Thiên là người dẫn đầu. Cậu ấy dùng "Tốc Độ Ánh Sáng" cộng với cây kiếm mà Quốc Vương đã ban cho một lần diệt được 1000 tên nhưng bao nhiêu đó có là gì ? Sau khi chiến đấu được một lúc, Ngạo Thiên đã một lúc này quân đội Ma Tộc đã chết gần một nửa, sĩ khí quân ta tăng lên. Ngạo Thiên định nghỉ một lúc nhưng vận may đã không mỉm cười với cậu, cậu đã gặp tam đại thủ lĩnh của ma tộc. Ngạo Thiên cảm thấy đối thủ này không dễ xơi nên đã quyết định giải phóng toàn bộ sức mạnh của mình. Sau khi giải phóng cậu mạnh hơn, nhưng tam đại thủ lĩnh cũng không phải dạng vừa. Tên thủ lĩnh thứ nhất đẳng cấp Rank SSS, tên thứ hai đẳng cấp Rank SS và tên thứ ba thì Rank S. Cả ba tên này đánh cho Ngạo Thiên bị ép phải dùng đến còn cơ cuối là "Bạo Thế Lôi Nộ" đó là Ma Kỹ của Lôi Hệ nó giúp tạo ra một quả cầu sét từ xong bật ra tuy mạnh nhưng nó khiến Ngạo Thiên mất đi một nửa Ma Lực của mình. Sau khi đánh bại Tam Đại Thủ Lĩnh của Ma Tộc cuối cùng cậu cũng đến được chỗ Ma Vương với tình trạng rất tả tơi. Cậu hỏi

Ma Vương kia, tại sao ngươi lại tấn công bọn ta ?

Ma Vương đáp lại với giọng khinh miệt

Hahaha ! Loài người yếu đuối các ngươi mà cũng đòi xưng bá ư ? Chi bằng để Ma Tộc bọn ta cai trị sẽ không tốt hơn hay sao ?

Ngạo Thiên nghe vậy, lòng mày liền nheo lại, đôi mắt tỏa ra sát khí dày đặc đến nỗi các tên lính Ma Tộc khác bị áp lực của sát khí giết chết. Ngạo Thiên nói với giọng tức giận

Hừ ! Hôm nay, ngươi sẽ hối hận những gì ngươi đã làm ! Ta sẽ cho ngươi thấy NHÂN LOẠI KHÔNG HỀ YẾU ĐUỐI !!!!!!!

Nói xong Ngạo Thiên cầm thanh kiếm và chém liên tục vào người Ma Vương nhưng hắn không si nhê gì cả bởi lẽ bộ giáp quá cứng. Đang cay cú thì Ma Vương dùng Ma Kỹ "Nhất Kích Đưa Tang" để tiễn Ngạo Thiên lên đường nhưng cậu ta lại may mắn giáp bị vỡ, thanh kiếm thì bị văng ra. Ma vương cầm lấy thanh kiếm và đi đến chỗ Hạo Thiên đang nằm đó và dồn hết sức đâm xuyên qua cậu ấy. Kết quả thanh kiếm đã đâm xuyên bụng Ngạo Thiên nhưng cậu ta vẫn cười. Tại sao ư ? Tại vì Ngạo Thiên đã kịp thực hiện ma pháp hủy diệt tối thượng của hai hệ bóng tối và ánh sáng. Tại sao cậu ta lại làm được ?

Cái này phải quay về lúc trước khi cuộc chiến bắt đầu khi ở trên núi, sau khi Ngạo Thiên luyện đến tầng cao nhất của Nội Tu Ma Quyền thì lúc này nó sẽ xuất hiện một Ma Kỹ Hủy Diệt đó là "Hắc Quang Chi Hệ"

"Hắc Quang Chi Hệ", Khai Triển

Ngạo Thiên vừa nói dứt câu thì đòn ma pháp giáng xuống cực nhanh khiến Ma Vương không thể né được và thế hắn đã tan xác. Trước khi chết hắn còn nói

Quả thật nhân loại không hề yếu đuối ! Được chết dưới tay kẻ mạnh thế này ta không hối tiếc...

Sau khi kết thúc, các Hiệp Sĩ của Vương Quốc khác đến tìm Ngạo Thiên thì thấy cậu ấy đang nằm trong đồng cỏ nát. Sau khi đưa cậu ấy lên thì Nhị Công Chúa và Tiểu Hầu chạy lại và nói

Ngạo Thiên ! Anh không được chết ! Anh phải còn cười em về làm vợ nữa ! Xin anh đấy ! Đừng chết mà

Nói rồi Công Chúa bật khóc. Ngạo Thiên lúc này đang thoi thóp nói với Công Chúa

Haha ! Công chúa đừng lo, tôi khỏe lắm, tôi chỉ cần nghỉ ngơi một tí là khỏe thôi mà !

Nói chi để trấn an vậy thôi thật ra chỉ có cậu ta biết là cậu ta sắp chết, nên quay qua dặn dò Tiểu Hầu

Tiểu Hầu à ! Sau khi anh chết thì chú cố sống tốt nhé ! Sống thay phần của anh nữa !

Dạ !

Haha ! Có tiếng dạ của chú anh cũng yên tâm rồi ! Ôi ! Một đời người kết thúc nhanh vậy sau, đời người như trang giấy trắng, mỏng dính trước gió cuối cùng cũng bay đi, ôi đời người....

Nói xong Ngạo Thiên tắt thở, tim ngừng đập, mắt cũng đã lờ mờ

Sau hai ngày Ngạo Thiên mất, lúc này Ngạo Thiên được xây một bức tượng to đứng ở Quảng Trường Kinh Đô để cho mọi người đều biết tới vị anh hùng này, mãi mãi nhớ ơn

Còn về phần Hạo Thiên, sau khi chết cậu ấy lại tỉnh dậy. Thấy mọi thứ đều khác lạ cậu ta tự hỏi

Đây là đâu ? Sao tay mình nhỏ thế ? Mình đã chết rồi mà ? Chẳng lẽ mình đã xuyên không ?...

-Các bác tưởng Bad-Ending chứ gì, thật ra là dell phải đâu :))-

-Con nữa mà, lần này sẽ là Good Ending-

-Bye bye chúc một mùa hè tốt lành-

-Còn tiếp-

-Mai lại ra chap mới cho các bác đỡ hóng :-v-

Bạn đang đọc truyện *Pháp Sư Song Hệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Thế Giới Mới, Ký Ức Cũ

* Đôi lời của tác giả : Vãi các bác thật sáng nay em mới dậy bay vào đọc comment thì thấy tùm lum thanh niên ngồi hóng nên em viết tiếp đây

À còn nữa mấy bác bớt rao em trên netttuyen đề. Lên trên đọc truyện lướt xuống comment thấy mấy bác ghi link truyện của em làm em nhức mặt Vô Cùng Luôn. Thôi bắt đầu truyện nào !

Đây là đâu ? Sao tay mình nhỏ thế ? Mình đã chết rồi mà ? Chẳng lẽ mình đã xuyên không ?

Bây giờ trong đầu toàn những suy nghĩ tại sao cậu ta lại ở đây ? Chẳng lẽ tác giả cần thuốc lắc nhiều quá nên không cho mình chết đi à ? . Đang mãi mê với những ý nghĩ trong đầu thì chợt có một người phụ nữ bước vào, khuôn mặt nhìn khá trẻ, mái tóc màu đen đã bị cháy bởi nắng, bộ quần áo không mấy gì sang trọng lắm, bà ấy bước vào và nói

Ngao Thiên à ! Con đã khỏe chưa ?

Thấy tình cảnh này Ngao Thiên thực sự sốc vì mẹ cậu đã không còn, thậm chí cậu còn không biết hình dáng của mẹ ra sao. Đến giờ bố cậu ấy mới bước vào, nhìn khuôn mặt chẳng giống gì hết với người bố mà cậu hết mực kính trọng, mái tóc đã cháy, ông ấy chỉ mặc có chiếc quần còn áo thì không mặc lộ ra cơ thể của một người lực điền, thấy thế Ngao Thiên biết chắc chắn rằng mình đã xuyên không. Ông ấy nói

Ngao Thiên ! Con bị bọn nó đánh có đau không ?

Nghe hỏi vậy Ngao Thiên cố nhớ lại chuyện gì đã xảy ra với thân xác này. Bất chợt, một dòng ký ức chạy qua người cậu. Thì ra ở thế giới này cậu vẫn tên là Lý Ngao Thiên 13 tuổi, cậu có một thanh mai trúc mã cô ấy tên Tiểu Tuyết cùng tuổi với cậu và lý do cậu nằm trên giường bệnh là tên Lôi Mộc, hần ta ý nhà có quyền thế hiếp đáp dân làng không ai không ghét hần cả, hôm trước hần đánh cậu và cho cậu uống thuốc độc bởi vì hần thích Tiểu Tuyết mà Tiểu Tuyết lại thích Ngao Thiên và cự tuyệt với hần nên hần giết cậu. Vốn dĩ cậu sắp chết và cũng ngay lúc Ngao Thiên chết thì cậu cũng chết luôn mà hồn của Ngao Thiên mạnh hơn nên đã xuyên qua thế giới này nhập vào thể xác của cậu ấy. Nhớ đến đây, Ngao Thiên kể tại toàn bộ sự việc với cha mẹ của cậu ấy. Người cha khi nghe xong liền nói với giọng tức giận

** cái thằng Lôi Mộc này ! Nó ý nhà nó có quyền thế thì muốn làm gì thì làm à ? Hôm nay ta quyết thay trời hành đạo

Mẹ của Nghe Thiên nghe vậy liền can ngăn lại

Cha nó à ! Anh cứ bình tĩnh nghe con nói hết cái đã

Ngao Thiên như hiểu được ý của mẹ nên đã nói theo

Dạ phải rồi đó cha, con tự có cách mà !

Nói rồi, người cha bình tĩnh lại còn Ngao Thiên xin phép cha mẹ đi gặp Tiểu Tuyết. Ra khỏi nhà cậu liền chạy một mạch đến nhà của Tiểu Tuyết. Lúc này chỉ có cô ấy một mình ở nhà, dù chỉ mới 13 tuổi thôi nhưng da dẻ trắng trẻo, mặt rất xinh, đôi môi căng mọng, mái tóc dài không cháy nắng dường như cô ấy được chăm sóc rất chu đáo. Đến Ngao Thiên thường không lay động trước gái xinh mà còn thấy mê thì tên Lôi Mộc làm gì mà chẳng thích. Thấy Ngao Thiên bước vào Tiểu Tuyết liền nhảy lại ôm Ngao Thiên, dù mới 13 tuổi nhưng mà.....phụ tùng đây đủ phết :))). Tiểu Tuyết nói

Ngao Thiên ca ca ! Huynh đừng có bắt thính linh hồn mê vậy nữa nha. Người ta lo lắm đấy !

Nói rồi Tiểu Tuyết siết chặt Ngao Thiên lại, còn Ngao Thiên lấy tay ôm lại Tiểu Tuyết. Đang ôm ngon lành cảnh đào thì tên Lôi Mộc xuất hiện, bề ngoài hần ta là một tên béo mặc đồ cực kỳ sang trọng, hần dẫn theo khoảng 15 tên Pháp Sư Rank D, hần nói

À ha ! Tên Ngao Thiên kia, bữa trước mày bị ông đánh sắp mất còn chưa tôn à, hôm nay lại đến tìm Tiểu Tuyết của ông mày đây. Mày khẳng định là muốn chết đây này

Máu của Ngao Thiên lại sôi lên

Lần trước mày đánh tao, tao vốn dĩ đã muốn tha cho mày rồi. Nhưng hôm nay mày lại tới kiếm chuyện thì đừng mong tao tha cho mày !

Nói rồi Ngao Thiên giải phóng sức mạnh của mình, vốn dĩ cậu ta muốn giải phóng toàn bộ nhưng bây giờ sức mạnh chỉ giải phóng được tới Rank B Lôi Hệ mà thôi nhưng mà cũng đủ để làm thịt bọn vô lại kia rồi. Ngao Thiên lại dùng "Tốc Độ Ánh Sáng" đánh chết bọn chúng rồi bế Tiểu Tuyết chạy lên núi. Đến nơi trong khi Tiểu Tuyết chưa biết chuyện gì đang xảy ra thì Ngao Thiên đã giải thích toàn bộ sự việc. Rồi cả hai người cùng đi lên đỉnh núi, trên đường đi Ngao Thiên tình cờ phát hiện ra một hang động chứa một cuốn sách cổ, do hiếu kỳ nên cậu ấy đã mở ra và phát nội dung của cuốn sách là.....

-Là gì nhi :))). Chờ chap 14 đi-

-Chap này đủ mặn chưa ?, nếu muốn mặn nữa cho em xin tí muối nhé-

-Còn tiếp-

Bạn đang đọc truyện *Pháp Sư Song Hệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Quyển Sách Bí Ẩn Và Học Viện Thiên Tinh (Ngắn Lắm :v)

* Đầu tiên trước khi bắt đầu truyện thì em cảm ơn các bác rất nhiều vì đã giúp em đạt được 4.000 lượt đọc và đó là con số rất lớn đối với newbie như em. Còn giờ bắt đầu thôi :3

Ngạo Thiên tình cờ phát hiện ra một hang động chứa một cuốn sách cổ, do hiếu kỳ nên cậu ấy đã mở ra và nội dung của cuốn sách là Cách Để Xuyên Qua Thế Giới Khác. Ngạo Thiên vui mừng vì đó là cuốn sách mà cậu đang muốn có để về lại thế giới cũ với vợ

Về cơ bản cuốn sách yêu cầu Pháp Sư Rank SSS+ rồi vào ngày Trăng Tròn vẽ vòng ma pháp và niệm thần chú, đọc xong Ngạo Thiên sẽ quyết lấy lại sức mạnh của mình để về lại gặp vợ. Đang phê loì vì nhặt được cuốn sách quý thì Tiểu Tuyết mới nói

Ngạo Thiên ca ca ơi ! Hình như học viện Thiên Tinh ở Kinh Đô vừa mở chiêu sinh kìa !

Ừm ! Ta biết rồi !

Nói rồi cả hai người đi xuống núi đến chỗ chiêu sinh. Khi vừa mới đến nơi, Ngạo Thiên bị toàn bộ những người trên dưới ở nhà tên Lôi Mục bao vây để giết cậu. Tên gia chủ nói

Tên chó chết kia ! Mi dám giết con ta. Thủ giết con này hôm nay ta không đòi thì ta không làm người !

Nói rồi hắn ta hạ lệnh cho toàn bộ gia nhân trong nhà giết Ngạo Thiên. Còn Ngạo Thiên, cậu ấy chỉ đứng đó ôm Tiểu Tuyết vào lòng và nói

Dám Rank C này mà cũng đòi giết ta ư ? Quá ngây thơ rồi ! Hahaha !

Sau khi vừa dứt câu Ngạo Thiên kết hợp chiêu thức của 2 hệ Lôi Hệ và Hỏa Hệ tạo thành Ma Kỹ mới có tên "Bạo Hỏa Lôi Thế", sau khi xuất chiêu một vòng năng lượng Lôi Hệ và Hỏa Hệ bộc phát ra từ bên trong cơ thể của Ngạo Thiên, do chiêu thức quá mạnh mà cơ thể quá yếu nên sau khi dùng chiêu Ngạo Thiên đã nằm lì xuống trong trạng thái vẫn còn tỉnh táo, còn toàn bộ gia nhân trong nhà của Lôi Mục đều chết hết kể cả gia chủ cũng không ngoại lệ, trên người còn lưu lại vết tích của lửa đốt và điện giật

Trưởng ban chiêu sinh của Học Viện Thiên Tinh, Đạo Sư Khả Hân chứng kiến được cảnh đó nên đã đến trước mặt Ngạo Thiên vỗ tay và nói

Tốt lắm ! Không ngờ trong làng này mà vẫn có thiên tài tuyệt thế như thế này ! Ta thấy ngươi có hứng thú với Học Viện Thiên Tinh nên ta sẽ cho người được đặc cách vào học viện, hai ngày sau bắt đầu xuất phát về trường

Sau khi nói dứt câu, Đạo Sư tiếp tục chỉ huy cuộc tuyển sinh và đương nhiên Tiểu Tuyết cũng được chọn. Hai ngày sau, đoàn chiêu sinh của Đạo Sư Khả Hân khởi hành xuất phát về Học Viện Thiên Tinh

vì nơi này là làng nên cách xa Kinh Đô rất nhiều cho nên sau một tuần xe cuối cùng đoàn chiêu sinh cũng đã về đến học viện

Những người được chọn được Đạo Sư thông báo tập hợp tại Quảng Trường, Hạo Thiên cùng với Tiểu Tuyết đi đến địa điểm mà Đạo Sư đã thông báo. Nào ngờ khi đến đây, cậu thấy một bức tượng và bức tượng đó khắc hình dáng của một người chính là.....

-Là ai nhi ? Chắc các bác cũng bác rùi =))-

-Xong chap nay em về quê chơi sau khi lên tầm tối thứ 3, em sẽ bù cho các bác :)))-

-Giờ em chuẩn bị đi đây. Bye-

-Còn tiếp-

Bạn đang đọc truyện *Pháp Sư Song Hệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Kiếp Sau Của Ngạo Thiên

* Đôi lời của thốt : Hiện tại em mới từ quê về và tinh thần rất là mệt tuy nhiên vẫn ráng viết cho các bác để các bác khỏi hổng. Thôi bắt đầu truyện nào :)))

Và bức tượng đó khắc hình của một người đó là Ngạo Thiên. Bên dưới có đề dòng chữ : Vinh Danh Vị Anh Hùng Vĩ Đại Của Vương Quốc Lý Ngạo Thiên. Khi Ngạo Thiên đang ngạc nhiên vì có tượng của mình thì Đạo Sư nói với học sinh

Cô xin giới thiệu với các em, đây là Lý Ngạo Thiên vị anh hùng đã đánh bại Ma Tộc để bảo vệ Vương Quốc của chúng ta. Ngài ấy đã hi sinh khi dùng Ma Pháp Hủy Diệt để tiêu diệt Ma Vương để kết thúc cuộc chiến. Từ ngày ngài ấy đánh bại Ma Vương tới đây đã được 2 năm rồi...

Khi Đạo Sư đang mãi mê nói với học sinh thì Ngạo Thiên suy nghĩ

Hmmmm, chẳng lẽ mình không xuyên không mà là xuyên thời gian sao ? Vậy thì mình phải tìm cách trở về hình dạng lúc lớn của mình...

Khi Ngạo Thiên đang cố gắng tìm cách để trở về hình thể lúc lớn của mình thì Lý Ngọc Ý, em gái của Ngạo Thiên thấy cậu (kiếp sau) giống với anh trai của mình nên đã đi lại vỗ vai và nói

Ca ca ! Làm gì đứng đây thế đi về nhà (cung điện do được vợ chưa cưới của thanh niên Ngạo Thiên rước về) nào !

Ngạo Thiên nghe giọng rất quen thuộc liền ngước mặt lên nhìn và nói

Ủa Ngọc Ý ! Sao muội lại ở đây, huynh nhớ muội đang ở dưới quê mà ?

Một cuộc trò chuyện giữa cậu và em gái đã khiến Ngọc Ý nhớ lại là ca ca mình đã mất nhưng bóng dáng, cách ăn nói đều rất giống với Ngạo Thiên lúc trước nên cô ấy đã dẫn cậu về gặp Nhị Công Chúa Tiêu Như Ngọc để xác thực bởi vì cô ấy là vợ chưa cưới của cậu nên hiểu cậu hơn ai hết

Vào đến Cung Điện thì Nhị Công Chúa mới hỏi Ngọc Ý

Ngọc Ý à ! Muội dẫn đứa bé nào về đây ?

Không để cho muội muội mình kịp trả lời Ngạo Thiên nói luôn

Như Ngọc, đạo này muội vẫn khỏe chứ ?

Nhị Công Chúa rất ngạc nhiên vì một đứa bé lại dám gọi thẳng tên của một vị Công Chúa như mình thì Ngạo Thiên nói tiếp

Muội không tin chứ gì ? À, để ta chứng minh. Lúc còn ở trường trước vụ đánh nhau với Lâm Lực thì muội có nhờ ta chữa lòi nguyên giùm muội. Ta còn nhớ Án Ký Lòi Nguyên nằm ở phía ngực trái kia kìa :)))

Như Ngọc nghe vậy bắt giắc la lên

Huynh...Cái đồ biến thái ==))

Rồi cô ấy chạy lại ôm chặt Ngạo Thiên vào lòng, cậu ấy cảm thấy thứ gì đó mềm mềm trước mình thì nhìn xuống thấy thứ đó đang dè vào mình. Ngạo Thiên liền chọc Công Chúa

Hai năm không gặp, muội to ra phết nhì ? :)))

Nhị Công Chúa đánh (yêu) Ngạo Thiên một cái rồi cả ba cùng đi vào phòng chính sự nơi mà Quốc Vương đang họp với các tướng quân. Quốc Vương thấy thế liền hỏi

Như Ngọc và Ngọc Ý đây à ? Hai con dẫn đứa nhóc nào về thế ?

Sau đó Như Ngọc tiến đến nói nhỏ vào tai Quốc Vương, ngài ta cho mọi người lui xuống và Ngạo Thiên bắt đầu kể mọi chuyện cho ba người nghe, bắt giắc cũng đã đến chiều. Lúc này, Tiểu Hầu (bây giờ đã là tân gia chủ và là chồng của Khúc Diệp Vân) nghe tin lão đại đã trở về thì liền chạy đến cung điện. Thấy Ngạo Thiên, Tiểu Hầu liền hỏi

Công Chúa à ! Thăng nhóc nào đây ? Lão đại của em đâu ?

Ngạo Thiên nghe thấy những lời đó liền dùng Ma Kỹ Hòa Hệ tấn cho Tiểu Hầu một trận và nói

Thăng kìa ! Anh mới đi có hai năm chú mày ngu đi đến nỗi quên mặt anh rồi à ?

Vẫn là ma pháp đó, cái thần thái đó chính xác là lão đại của Tiểu Hầu nhưng...trong hình hài nhỏ bé hơn :v. Tiểu Hầu liền nói

Ahihi, lão đại lâu quá không gặp. Vẫn không khác xưa mỗi tội cái người có hơi nhỏ tí thôi :)). Thôi hai năm rồi anh em mình kéo nhau đi nhậu một bữa cho phê đi lão đại !

Đồng ý !

Thế là hai anh em kéo nhau ra quán rượu. Mọi người thấy Mục Ninh (Tiểu Hầu) là gia chủ của Mục Ngân Thế Gia đi với một đứa bé và gọi nó bằng lão đại thì há hốc mồm ra vì bất ngờ. Hai anh em đang cười nói vui vẻ, thì một tên hắc y nhân xuất hiện.....

-Chap này sao anh em ? Giải quyết được khúc mắt chưa ? :))-

-Hắc y nhân là ai nhĩ ? Chờ chương sau nha !-

-Giờ mệt quá đi ngủ đây bye :)))))-

-Còn tiếp-

Bạn đang đọc truyện *Pháp Sư Song Hệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Nghi Vấn

* Thấy hay ấn nút đề cử giúp tớ nhé :3

Hai anh em đang cười nói vui vẻ, thì một tên hắc y nhân xuất hiện rồi lần lượt Tiêu Như Ngọc, Lý Như Ý và hai cánh tay đặc lực của Quốc Vương cũng xuất hiện. Như Ngọc nói

Hừ ! Tên kia mi cũng to gan quá đó, đến Ngạo Thiên mà cũng dám mạo danh. Ngạo Thiên của chúng ta đã tử trận từ hai năm trước rồi làm gì có chuyện anh ấy sống dậy được !

Nói rồi Như Ngọc tiến đến cầm kiếm chém một nhát vào Ngạo Thiên khiến cậu trọng thương, vốn dĩ Ngạo Thiên có thể né chiêu đó dễ như trở bàn tay nhưng cậu muốn đỡ nhát kiếm đó để thay cho lời xin lỗi với Như Ngọc vì đã bắt cô ấy chờ đợi những 2 năm. Máu mất quá nhanh nên Ngạo Thiên đành liều mình sử dụng Thủy Hệ Ma Pháp để hồi phục trước con mắt của hàng ngàn người dân trong thành. Sau đó, cậu ấy lại dùng "Tốc Độ Ánh Sáng" để vô hiệu hóa Như Ngọc, khi đã thành công tưởng chừng hai người kia sẽ tin cậu ấy chính là Ngạo Thiên nhưng họ vẫn không tin cậu là Ngạo Thiên, chưa biết phải làm gì thì một quả cầu ma pháp mang cả 4 thuộc tính bắn từ 4 người còn lại đến cậu. Vốn dĩ cậu có thể tránh nhưng nếu làm thế thì sẽ gây hại đến những người phía sau nên cậu đành dùng đôi tay của mình để hứng chịu nhưng vì quả cầu này quá mạnh cậu cứ lịm dần, lịm dần đi cuối cùng quả cầu cả bao phủ lấy cậu. Cứ ngỡ mình sắp chết nhưng đột nhiên luồng sức mạnh bị phong ấn lại tuôn trào ra khiến cơ thể Ngạo Thiên trở về hình dạng trước lúc chết. Những người xung quanh tưởng chừng như "kẻ giả mạo" này đã chết nhưng không ngờ quả cầu đã nổ tung, bước từ bên trong ra chính là Ngạo Thiên, vẫn là mái tóc, gương mặt, áo choàng và thanh kiếm ấy, Ngạo Thiên đứng trước mặt mọi người như một vị thánh. Nhưng tên hắc y nhân lại liều mình bay đến dù biết rằng cậu chính là Ngạo Thiên, có lẽ vì muốn thăm dò thực lực. Hiểu rõ ý đồ của hắn Ngạo Thiên mới nói

Haha ! Tên kia muốn thăm dò ta sao ? Để ta cho người biết sức mạnh của Rank SSS+

Nói rồi cậu túm lấy tay phải đang cầm kiếm của hắn rồi vòng hắn ra đằng trước, ôm trước ngực và vật hắn xuống, xung quanh hắn xuất hiện vết nứt do áp lực quá mạnh. Lúc này Ngạo Thiên mới nghĩ tới lúc mình đã ôm qua ngực hắn ta hình như có gì đó mềm mềm, chắc là màn thầu. Gặp lúc Ngạo Thiên đang đối cậu dờ lơp áo của hắn ra tưởng như đó là màn thầu nhưng một sợi dây vải tuột ra và lộ ra bộ ngực khủng bị che sau lớp áo yếm, cậu thấy thể xẹt máu mũi và xỉu ngay tại chỗ =)). Nhưng trước khi xỉu không quên tháo bỏ che mặt của hắc y nhân đó và cô ta chính là Khả Hân Đạo Sư

Sau khi nhất xỉu cậu đã được đưa về cung điện, còn Tiểu Hầu thì bị vợ xách lỗ tai và lôi về nhà. Sau đó Ngạo Thiên giải thích toàn bộ sự việc với mọi người trong phòng và nhờ mọi người giữ bí mật giúp cậu. Rồi cậu phong ấn lại sức mạnh của mình và trở về hình dạng của một đứa trẻ. Cậu nhờ Khả Hân đưa cậu về lại học viện để hoàn thành bài kiểm tra, Khả Hân đồng ý và nói sẽ cho cậu vào thẳng lớp thiên tài luôn chẳng cần nói gì cả

Đến nơi, Khả Hân bỏ cậu lại ở dưới, còn mình đi lên trước mặt các học sinh và nói

Cô chào các em ! Lần này chúng ta sẽ làm trắc thí để kiểm tra sức mạnh và phân lớp....

Trong khi Khả Hân đang nói thì Tiểu Tuyết đi lại chỗ Ngạo Thiên và nói nhỏ

Ca ca à ! Từ nãy tới giờ huynh đi đâu thế ? Huynh làm người ta lo muốn chết à !

Xin lỗi muội nhé Tiểu Tuyết !

Vừa dứt câu và cậu quay lên nhìn Khả Hân, đúng lúc đó cô ấy vừa phát biểu xong và cũng kèm theo một câu nữa

Năm nay chúng ta sẽ có một ngoại lệ, Ngao Thiên tiểu hữu đã chứng minh thực lực cho ta thấy nên cậu ta không cần làm trắc thí chỉ tổ tốn thời gian mà sẽ được tuyển thẳng vào lớp thiên tài

Nói rồi Khả Hân bước xuống và chỉ lớp cho Ngao Thiên. Cậu ấy đi đến đó để chờ mọi người, đang trên đường đi thì năm kẻ lạ mặt xuất hiện vây quanh Ngao Thiên trong đó có một kẻ Rank A....

-Rồi sao nữa ? Chờ chap 17 nhé :)-

-À mà hiện tại em có làm một bộ truyện nữa mang tên Tiên Thần Ký, các bác vào và xem rồi comment cho ý kiến giúp em nhé-

-Còn tiếp-

Bạn đang đọc truyện *Pháp Sư Song Hệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Hắc Điện Và Một Lần Đại Dội Trong Đồi

* Đôi lời của tác giả : Chào mọi người tình hình hiện tại là khi mình ăn no rảnh rồi đã phát họa ra thanh niên Ngao Thiên trên giấy nhưng mà lười vẽ truyện quá. Các bác cho mình biết mình có nên vẽ hay không để mình cố gắng. Thanks ạ :3

Đang trên đường đi thì năm kẻ lạ mặt xuất hiện vây quanh Ngao Thiên trong đó có một kẻ Rank A, bọn chúng mặc một chiếc áo choàng màu đen trên ngực trái đó chữ Thiên. Cả năm bọn chúng kết thành ấn ký hình ngôi sao bao quanh Ngao Thiên, dường như đó là Ma Kỹ Thụ Phục hiểm gặp trong Vương Quốc này. Ngao Thiên cảm thấy thứ đó đang hút dần đi sức mạnh của mình nên đã giải phóng sức mạnh cấp S để tạo ra Lôi Cầu nhằm mục đích hạ gục năm tên này. Quả thật năm tên này đã bị hạ một cách dễ dàng nhưng Ngao Thiên chưa kịp trối lại thì năm người bọn chúng hóa thành luồng khói bay về cùng một hướng, trước khi đi tên Rank A còn nói

Mạnh thật, đây chính xác là Ngao Thiên Thánh Nhân rồi. Hahaha !

Sau khi nghe câu nói đó, Ngao Thiên cảm thấy rất khó hiểu. Khả Hân Đạo Sư nghe tiếng nổ từ Lôi Cầu phát ra liền chạy lại. Cậu ấy kể sự tình mọi việc cho Khả Hân Đạo Sư nghe, nghe xong cô ấy làm vẻ mặt trầm ngâm một hồi lâu rồi nói

Ngao Thiên à ! Vốn dĩ chúng tôi đã muốn giấu cậu nhưng không ngờ bọn chúng lại tự tìm đến. Thật ra chúng là những người sùng bái cậu một cách điên cuồng. Những người này hầu hết là nữ (mê zai ấy mà :D), họ tìm đến với những người có cùng tính cách với mình rồi lập lại thành liên minh. Thực lực của họ đều rất mạnh, tuy họ không làm hại người dân nhưng vẫn là nỗi khiếp đảm và là nguy cơ của Vương Quốc. Quốc Vương đã nhiều lần cử những đội quân đi thu thập họ nhưng vẫn thất bại...

Ngao Thiên nghe vậy không giấu nổi vẻ bất ngờ vì sau khi mình chết thì lại có người nhớ đến mình một cách điên cuồng. Nhưng cậu vẫn còn một điều thắc mắc nên đã hỏi Đạo Sư

Khả Hân Đạo Sư à ! Vậy bọn họ tên là gì ?

Hắc Điện !

Khả Hân đáp lại bằng hai chữ đó. Nghe cái tên thôi đã khiến người ta có cảm giác bất an rồi. Ngao Thiên nghĩ có ngày mình sẽ chính tay thu thập tên đó

Sau một buổi học thì cuối cùng lại đến tối. Lúc này, Tiểu Hân lại rủ Ngao Thiên đi uống rượu nhưng lần này là ở trên đồi. Đến đồi, Ngao Thiên cảm thấy Tiểu Hân rất chi là tốt bụng. Ngao Thiên cảm thấy thế là vì bên dưới đồi này có hàng trăm mỹ nữ đang tắm (:V), nó đưa dưới suối nước nóng. Hai anh em ngồi vừa uống rượu vừa ngắm cánh hoa đào rơi xuống bể tắm đầy mỹ nữ. Thì đột nhiên có một người dung mạo tuyệt trần nhìn lên. Hai người đã bị phát hiện nhưng vì cô gái đẹp quá mà bản tính mê gái sẵn có nên hai người không rời đi mà nán lại nhìn. Bất chợt cô gái hét lên

LƯU MANH ! CÓ LƯU MANH ĐANG NHÌN TRỘM CHÚNG TÔI TẮM !

Thế là hai người chạy đi nhưng không thoát khỏi các cao thủ gác cổng. Khi bị bắt hai người đó bị đưa ra trước một đàn mỹ nữ trong suối, những người đã bị bọn họ thấy cơ thể. Rồi một người đại diện trong số họ và nói

Các người đã nhìn thấy cơ thể của các chị em trong này. Sợ rằng bọn họ không lấy chồng được nữa nên các người phải trả giá bằng cách cưới toàn bộ những người này về làm vợ. Phân chia thế nào tùy người !

Ngao Thiên và Tiểu Hân phải nói là cực kỳ sốc trước tình cảnh phải lấy hàng trăm mỹ nữ này. Nếu có lấy về thì sớm muộn cũng chết vì cạn kiệt sinh khí mất !!

Đột nhiên vợ của Tiểu Hân và Nhị Công Chúa Bước vào với vẻ mặt lăm lăm sát khí...

-Kết cục của hai thanh niên hám gái xấu số sẽ ra sao đây ? Chờ chap 18 nhé các bác-

-Còn tiếp-

Bạn đang đọc truyện *Pháp Sư Song Hệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Linh Thú Đã Trở Lại

Vợ của Tiểu Hầu và Nhị Công Chúa Bước vào với vẻ mặt lăm lăm sát khí. Không để cho hai người giải thích thì lập tức bọn họ sử dụng song kích hợp bích làm cho hai anh em chảy máu mũi. Sau khi đá xong, Như Ngọc lên tiếng với thái độ bức mình

Ngạo Thiên ! Tên tiểu đâm tặc nhà ngươi, rảnh rồi quá không có chuyện gì làm thì đi ngủ đi ! Còn rù nhau đi uống rượu nhìn gái tắm rồi bị bắt như thế. Ngươi tính sao với vụ này đây ?

Ngạo Thiên mới đại diện ra giải thích toàn bộ sự việc, mãi đến 3 giờ sáng họ mới về được. Ngạo Thiên mệt quá nên liền bay lên giường ngủ một giấc cho thoải mái thì bỗng có hai cô gái nằm hai bên cậu. Giật mình xen lẫn bất ngờ...thì ra đó chính là hai người bị cậu hấp thu sức mạnh đây mà. Cậu nói với vẻ vui mừng

Hai người chẳng phải đã thắng rồi sao ? Sao lại trở về được thế ?

Nghe xong hai người liền ký đầu Ngạo Thiên rồi nói

Thắng cái gì mà thắng ? Bọn ta chỉ là rơi vào trạng thái ngủ tạm thời để khôi phục sức mạnh mà thôi !

Thế là cuộc trò chuyện kéo dài đến 6 giờ sáng. Cả ngày nay Ngạo Thiên không ngủ. Sáng nay, có một thông báo bảo mọi người tập hợp ở sân trường để nghe thông tin ban hành mới. Khoảng 8 giờ sáng khi mọi người đã tập hợp đầy đủ thì có một người đàn ông bước lên trên bậc cao và phát biểu

Xin chào tất cả các em ! Ta xin tự giới thiệu, ta tên là Hảo Nư (Hư Nảo :V) và ta đến từ Hội Thánh Thiên Địa Thời..

Ngạo Thiên nghe tên thấy khá quen, sau một lúc nghĩ ngợi thì cuối cùng cậu cũng nhớ đó là cái hội xàm nhất Vương Quốc chuyện truyền bá tư tưởng hentai, 18+,...cho học sinh. Chẳng cần suy nghĩ gì nhiều, Ngạo Thiên bay thẳng một phát lên bậc cao và dùng ma pháp Phong Hệ tiễn ông ta về nhà lao

Sau khi tiễn ông ta xong, các học sinh khác thấy thế liền đi về lớp và đến cả Hiệu Trưởng cũng chẳng dám làm gì

Sau khi kết thúc buổi học, cậu ấy lại lên đồi nhưng không phải là cái đồi trên suối nước nóng hôm qua mà là một cái đồi với một cây hoa anh đào mọc sừng sững một mình trên đồi. Cậu không quên mang theo rượu để uống. Hai con điên à nhằm linh thú xuất hiện ra và nói với cậu

Sau khi cậu tái sinh thì có thay đổi gì không ?

Không ! Cũng chả có thay đổi gì mấy

Ngạo Thiên đáp với giọng trầm ngâm, dường như có gì đó không ổn với cậu ấy. Linh thú nói tiếp với trạng thái vui vẻ

À ! Tôi quên nói nữa, tôi có thể xuất hiện trực tiếp mà không cần sử dụng linh hồn nữa. Từ giờ tôi sẽ xuất hiện luôn để làm linh thú của cậu !

Nghe thế Ngạo Thiên cũng vui theo hai người đó chợt cậu thấy chóng mặt, khó thở. Hai con linh thú thấy vậy liền hóa thành hình người và chuẩn đoán, kết quả cậu đã bị trúng độc. Nhưng độc này không có thuốc giải vì nó không phải là độc thường mà là độc tình, nó được hạ qua ánh nhìn, chỉ người hạ độc mới giải được và chỉ khi ở gần người hạ độc thì người trúng độc mới không cảm thấy khó chịu mà ngược lại còn cảm giác hạnh phúc. Cậu nghe vậy liền vận ma lực lên để tránh độc phát tác, trong thời gian kim độc đó cậu suy nghĩ và sức nhớ ra. Chính là lúc đó, lúc cô gái xinh đẹp đó nhìn vào mình, ánh mắt cô ấy dường như có thứ gì đó quyến rũ...thì ra Ngạo Thiên đã bị cô ta hạ độc mà không hay biết. Quá cay cú, cậu ta liền chạy khắp nơi để tìm nhưng mãi không ra nên cậu bèn sử dụng ma pháp Thổ Hệ để dò tìm khí tức. Cậu lần theo khí tức còn sót lại trong gió và cuối cùng nó dẫn đến một ngôi nhà ? Nó nhìn giống như một bang hội thì đúng hơn và nó có tên là Hắc Điện....

-Thế là hết ngày hôm nay rồi nhé, chap sau các bác sẽ biết chân tướng sự việc-

-Bắt ngờ lăm đó-

-Còn tiếp-

Bạn đang đọc truyện *Pháp Sư Song Hệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Sự Thật Về Hắc Điện

* Sẵn đây em thông báo luôn là do em thiếu cả 2 truyện nên một ngày chỉ ra 2 chap thôi nhé và truyện kia thì ra 1 chap, thời gian còn lại em ngủ lấy sức :V. Mà khi nào hứng thì 1 ngày có thể 6 chap nhé :)))

Ngạo Thiên đang đứng trước Hắc Điện, nơi tôn sùng cậu như một vị thần, nơi này có vẻ khá là quen thuộc nhưng cậu lại không nhớ. Cậu ta vì quá tò mò nên từ từ mở cửa ra nhưng cửa quá cứng mở không được dường như có ma pháp tác động lên đây, không có âm hiệu thì không mở cửa được

Lúc bấy giờ, cậu mới để ý ma pháp tác động lên cánh cửa là Rank A nên cậu đã giải phóng sức mạnh trở thành Ngạo Thiên lúc lớn. Cậu đập một phát cửa vỡ ra làm cho ma pháp đã bị vô hiệu hóa, dường như nhận thấy điều này lập tức 4 tên thủ vệ Rank B đã chạy ra để ngăn cản kẻ lạ mặt nhưng chúng lại nhận ra cậu chính là vị anh hùng mà chúng đang thờ nên đã mời cậu vào trong

Vào đến bên trong, cậu thật sự bất ngờ vì nó không như vẻ bề ngoài, nó sáng và rất đẹp, mọi người làm việc để cố gắng hồi sinh.....Ngạo Thiên ? Bây giờ, cậu mới hiểu Hắc Điện được lập ra là để đe dọa mọi người vì cái tên của nó còn bên trong thì..

Đang suy nghĩ thì tất cả mọi người bên trong thấy cậu liền quỳ một gối xuống cung kính chào

Kính chào Ngạo Thiên Anh Hùng !

Thấy tất cả mọi người có cả những người già như vậy hơn 200 người quỳ xuống cung kính chào như thế thì làm Ngạo Thiên hơi bối rối vài giây rồi nói

Ahaha (cười nhẹ) ! Mọi người....mọi người đứng lên đi ! Làm vậy tôi ngại lắm !

Nghe cậu nói thế mọi người đứng lên và sau vài giây cậu đã bị vây kín, nào là câu hỏi, bắt tay, cho xem sức mạnh, kể chuyện đêm khuya,...Nhưng đột nhiên một giọng nói đã khiến tất cả quay về bàn làm việc. Đó chính là cô gái đó, cậu nhíu mày xông lại cô ta với tốc độ cực nhanh và nói

Giải độc cho tôi mau !

Lúc bấy giờ, cô gái cười với giọng giang xảo và bảo

Hồ hô hô, ta không giải thì sao ? Người sẽ giết ta ư ? Ta là Pháp Sư Rank S đó. Người giết ta nổi chác ?

Nói xong cô ta lại cười, cả căn phòng nhìn cô với ánh mắt kinh ngạc. Lúc này, Ngạo Thiên đã đạt tới đỉnh điểm của sự kiềm chế, cậu ấy giải phóng toàn bộ sức mạnh làm cho ánh sáng trong phòng bị chập chòn và nói

Người chỉ là một con Pháp Sư Rank S quèn thôi mà dám lên mặt với ta à ? Ta sẽ cho người biết thế nào là sức mạnh thật sự của Rank SSS+ !

Ngạo Thiên vừa nói hết chữ "Rank SSS+" thì mặt cô ả tái nhợt lại, chân tay không cử động được vì áp lực mà sức mạnh Ngạo Thiên tỏa ra. Cô ả liền hoảng hốt nói với vẻ rất khó khăn

Xin....xin....

Rầm Chưa nói hết câu thì Ngạo Thiên đã đẩy đầu của cô ả xuống đất làm cho sàn nhà thủng sâu một lỗ. Chưa dừng lại, cậu kéo cô ta lên và đâm một phát vào bụng khiến cô ta bay và dính sâu vào vách tường. Lúc này, cậu mới kìm hãm nổi sự bức tức và bước đến cô ta, cậu nói

Ta lặp lại một lần nữa, giải độc cho ta không thì người chết !

Được.....được rồi ! Tha....cho tôi....đi....tôi không....dám.....nữa !

Vừa nói xong cô ta để tay lên đầu Ngạo Thiên lập tức một ánh sáng trắng hiện ra khiến cảm giác khó chịu trong người Ngạo Thiên đã hết. Sau đó, cậu dùng Thủy Ma Pháp để chữa trị cho cô ả. Được chữa trị cộng với đã biết cậu chính là Ngạo Thiên, cô ta liền nói với giọng ái ngại

Xin lỗi ! Tôi không biết cậu chính là Ngạo Thiên. Xin lỗi vì đã thất lễ với cậu !

Vậy thì người là ai ? Cái hội mang tên Hắc Điện này là sao ?

Đề tôi tự giới thiệu. Tôi tên là Tuyết Nguyệt, tôi là Viện Trưởng của Học Viện Thiên Tinh !

Nghe tới 4 chữ Học Viện Thiên Tinh thì cậu mới giật mình và hỏi

Hóa ra....Học Viện Thiên Tinh còn có cả Viện Trưởng nữa à ? Thất lễ....thất lễ rồi !

Tuyết Nguyệt nhìn mặt Ngạo Thiên với vẻ khó hiểu

Vậy chẳng lẽ cậu là học sinh của Học Viện à ?

Nghe Tuyết Nguyệt hỏi thế cậu kể lại toàn bộ sự việc với mọi người. Và cuộc trò chuyện kéo dài đến 11 giờ đêm thì kết thúc và cậu ra về

oOo

Một lúc sau, cậu đã ở trước cửa phòng kí túc xá của mình nhưng cậu cảm thấy có gì đó không đúng ở đây nên đã cẩn thận mở cửa đi vào và....

-Và gì nữa ? Chờ chương 20 nhé-

-Chương sau : Ngạo Thiên lạc vào kết giới, thêm một em vào dàn harem (em này là sát thủ .v)-

-Còn tiếp-

Bạn đang đọc truyện *Pháp Sư Song Hệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Quá Khứ Đau Buồn

* Có vài bác kêu cốt truyện nhanh quá thì ok em sẽ viết cho nó dài 1 tí tới đó đừng kêu nha :))

P/S : Hôm nay mạng nhà bị làm sao ấy cứ giật giật nên chỉ viết được 1 chương thôi mong các bạn thông cảm :(

Ngạo Thiên từ từ bước vào phòng, cậu thấy rất bình thường nhưng khi vừa đóng cửa cái rầm thì không gian đột nhiên bỗng tối sầm lại, cậu hoảng hồn mở cửa ra thì cậu thấy ba cậu, người đã ra đi lâu rồi...vẫn là mái tóc bạc phơ ấy, khuôn mặt hiền từ ấy. Dù biết mình đang mơ nhưng cậu vẫn xúc động và bật khóc, cậu chạy lại ôm ba cậu, siết thật chặt. Ba cậu thấy thế liền hỏi

Hôm nay con sao thế Ngạo Thiên ?

Nghe được giọng nói của ba cậu, cậu mừng rỡ hạnh phúc đáp lại

Dạ không có gì...Chỉ là con thấy thương ba quá. Cả ngày, làm việc để nuôi con ăn học...

Nghe vậy ba Ngạo Thiên liền xoa đầu cậu ấy. Rồi hai cha con dọn cơm lên ăn, trong lúc ăn Ngạo Thiên cứ nhìn ba cậu suốt như thể, ba cậu thấy thế liền hỏi

Hôm nay con sao thế Ngạo Thiên ? Con có bị sốt không ? Mà sao hôm nay con cứ nhìn ba cứ như nhiều năm không gặp rồi ấy !

Khi vừa dứt câu Ngạo Thiên chẳng nói gì, cậu rồi ghé đến chỗ ba cậu, cậu ôm lấy ông ấy và nói với giọng nghẹn ngào

Con nhớ ba lắm...

Bất chợt ba cậu rút ra một con dao đâm thẳng vào lưng cậu khiến cậu hoang mang, không biết vì sao ba lại làm thế thì chợt ông ấy cười lên và biến thành một con ả nào đó. Cô ta mặc một bộ trang phục màu đen, tay đang cầm con dao dính máu của Ngạo Thiên. Cô ta nói

Hahaha ! Đúng là người dễ bị dụ...

"Người là ai ?". Ngạo Thiên hỏi với giọng tức giận

Cô ta đáp lại bằng một câu nói chế giễu

Đường đường là Pháp Sư Rank SSS+ mà lại bị ám sát dễ thế này ư ? . Thấy người sắp chết rồi ta sẽ cho người biết luôn. Ta tên là Hắc Nguyệt, ta là sát thủ đến từ Tập Đoàn Sát Thủ Hắc Hội. Ta được một kẻ tên là Diệp Quang thuê để giết người. Nghĩ tới người là Pháp Sư Rank SSS+ mà lại bị giết dễ dàng thế thì thật đáng tiếc, hahaha !

Lúc này, cậu thật sự rất bức. Lại một lần nữa cậu giải phóng toàn bộ sức mạnh của mình, dùng Thủy Ma Pháp để hồi phục và xông tới đánh ả ta, nhưng chỉ vừa cho ả ăn một cái tát thì đột nhiên hình ảnh của ba cậu lại hiện ra trước mắt, ông ấy nói

Ngạo Thiên, hãy nghỉ ngơi đi con ! Con đã sống hai kiếp rồi, nghe lời ba hãy buông xuôi tất cả đi. Theo ba đi đoàn tụ với mẹ con nha !

Nghe vậy, Ngạo Thiên lại bật khóc. Cậu nhớ tới những tháng năm thăng trầm, dòng đời ngả nghiêng. Ngạo Thiên đã sống hai kiếp người rồi, hai kiếp

người toàn bộ rất lênh đênh. Để rồi hi sinh vì Vương Quốc, chẳng lẽ bây giờ cậu lại chết ở đây sao ? Đối với Ngao Thiên cậu trả lời tất nhiên là KHÔNG rồi. Cậu hít một hơi thật sâu rồi nói với ba cậu

Ba à ! Con không thể theo ba đi đoàn tụ với mẹ được rồi, con còn cả tương lai và cả dàn harem đang đợi con làm thịt. Con không thể chết được, ba hãy yên tâm đừng lo cho con, con sẽ sống thật tốt cho nên hãy yên nghỉ đi ba nhé !

Nghe những lời như thế từ chính con trai của mình, ba cậu mỉm cười gật đầu rồi tan biến. Mọi thứ ánh sáng bỗng sụp đổ, dường như.....kết giới đã bị phá. Giờ đây, chỉ còn cậu với con ả kia đứng đơn độc trên sân trường. Ngao Thiên mở mắt, cô ta thấy vậy liền nói

Không thể nào ! Ma Pháp của ta không thể phá được kia mà ! Tại sao người lại ra được hả ? Chẳng phải người đã chìm đắm trong giấc mơ rồi sao ?

Lúc này, Ngao Thiên mới nhếch miệng cười, cậu giải phóng toàn bộ sức mạnh và vận dụng toàn bộ nguyên tố mà cậu sở hữu được. Cậu ngược mặt lên nhìn ả ta với cặp mắt tỏa ra đầy sát khí đến nỗi ả ta không thể di chuyển dù chỉ là chuyển động mắt. Cậu nói

Hừ ! Khá khen cho người đã đánh lừa được ta nhưng....bây giờ đã khác rồi ! Hãy nếm trải sức mạnh thật sự của Rank SSS+ đây !

-Diễn biến ra sao nữa ? Mời các bạn đón xem-

-Còn tiếp-

Bạn đang đọc truyện *Pháp Sư Song Hệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Nỗi Đau

* Thông báo : Giờ em sẽ đổi tên thành ๖Ngao ๖Thần và thay đổi phong cách viết văn để cho cái gì nó mới mới 1 tí :))

"Hừ ! Khá khen cho người đã đánh lừa được ta nhưng....bây giờ đã khác rồi ! Hãy nếm trải sức mạnh thật sự của Rank SSS+ đây !" Ngao Thiên nói với giọng tức giận

Đang chuẩn bị tiến lên thì cậu cảm thấy có một thứ gì đó....hay nói đúng hơn là một con gì đó đang chui vào và đang phá hủy lực phủ ngũ tạng của mình. Cậu gục xuống, nhổ ra một ít máu, đó là máu đen và....nó đang ăn mòn đất ?

"Hahaha !" Á sát thủ đột nhiên phá lên cười, cô ta nhìn Ngao Thiên với ánh mắt khinh bỉ xen lẫn đó là sự thương hại của một kẻ mạnh đối với một kẻ yếu

Cô ta đi lại chỗ Ngao Thiên đang quỳ chống hai tay xuống đất và đập đầu cậu xuống, do lực đạo khá mạnh nên sân trường đã bị nứt ra xung quanh. Ngao Thiên lúc này chẳng còn phản kháng gì nữa, sở dĩ cậu ta chẳng phản kháng vì con ấu trùng đó đã phá hủy hoàn toàn lực phủ ngũ tạng của cậu

"Khô thân chưa kia ! Đường đường là một cao thủ Rank SSS+ đã từng đánh bại Ma Vương để cứu lấy Vương Quốc này mà lại nằm dưới chân ta như một con chó. Thật là tội nghiệp quá đi, hahaha !" Á ta nói với giọng khinh miệt và chân không ngừng dồn lực vào chân đang đập trên đầu Ngao Thiên, bất chợt đầu cậu vỡ ra từng mảnh, máu chảy rất nhiều. Á ta không khỏi ngạc nhiên vì một tên Pháp Sư Rank SSS+ lại chết dưới tay mình dễ dàng như thế

"Người đang nhìn đi đâu đó ?" Bất chợt Ngao Thiên kêu lên một tiếng làm cho ả ta bàng hoàng. Lúc này, ả ta nhìn lại đó chỉ là hình nộm còn Ngao Thiên thật đã ở phía sau ả và giải độc từ lúc nào rồi. Sở dĩ, cậu làm được như thế là vì trước khi cậu phá vỡ kết giới ảo cậu đã biết mình đã bị trúng độc từ lúc ả ta đâm con dao vào người thế là đến khi ả ta phát động kết giới thứ hai thì cậu đã dùng "Tốc Độ Ánh Sáng" để làm chậm thời gian và giải độc ngay tức khắc. Sau khi cậu đã giải thành công và giải quyết kết giới thì trước khi kết giới bị phá vỡ hoàn toàn cậu đã kịp tạo ra hình nhân từ Ma Pháp Thổ Hệ "Hình Nhân Thế Mạng" và còn bản thân cậu thì hòa vào với đất âm thầm điều khiển và dưỡng thương thế. Giờ đây thương thế của cậu đã khỏi. Cậu không đợi ả ta nói gì thì lao lên cho ả ta một quyền vào tim khiến ả ta trọng thương nguy hiểm đến tính mạng

"Người đi đi ! Về báo lại với kẻ đã thuê người giết ta. Nói với hắn rằng, dù hắn có là ai thì dám gây sự với Ngao Thiên này, thì phải lãnh hậu quả nặng !" Ngao đột nhiên nói với á sát thủ với giọng lạnh lùng như thể cậu ta mới vừa chịu một mất mát lớn vậy. Á ta nghe vậy liền xách dép lên chạy một mạch về Hắc Hội, cậu ấy cũng mệt quá nên vào phòng ngủ

oOo

Lúc này Ngao Thiên đã ở trong phòng, cậu ấy đang ngồi trên giường, sắc mặt rất lạnh nhạt nhưng vẫn bộc lộ ra ngoài vẻ đau khổ tột cùng như của một người mới trải qua nỗi đau lớn nhất cuộc đời mình...đó là nỗi đau mất đi người thân, nhất là đáng sinh thành. Đột nhiên, hai hàng nước mắt của cậu tuông chảy ra ngoài, từng giọt nước mắt rơi xuống hòa với ánh trắng sáng của đêm khuya tạo nên cảnh tượng lung linh óng ánh tuyệt đẹp, người ngoài nhìn vào chẳng biết chuyện gì đang xảy ra với cậu cả. Nhưng chỉ trong thâm tâm cậu ấy mới biết chuyện gì đang xảy ra

"Ba à, con xin lỗi !" Ngao Thiên đột ngột nói ra, rồi hai hàng nước mắt cậu chảy nhanh hơn, khóe mắt cậu lúc này đã đỏ rực. Thì ra cậu đang nhớ đến người ba đã mất của cậu, cậu đã cố giấu nỗi đau vào quá khứ nhưng mà thấy những cảnh tượng mà á sát thủ làm trong kết giới thì cậu lại nhớ càng thêm

nhớ ba cậu, cậu không kim nổi sự nhưng nhớ mà bật khóc thành tiếng

Lúc này, bên ngoài hành lang, Nhị Công Chúa đã nghe hết mọi chuyện. Vốn dĩ cô ta đến để gặp Ngao Thiên nhờ cậu ấy chỉ dẫn ma pháp nhưng đến trước cửa phòng thì nghe tất cả sự việc. Cô ấy cũng hiểu được cảm giác khi mất đi người thân, sở dĩ cô ấy hiểu vì mẫu thân cô ấy đã mất lúc cô ấy vừa tròn 2 tuổi và đó cũng là do bọn Hắc Phong Thế Gia làm (Nếu các bác không nhớ xem lại Chap 4 nhé !). Đột nhiên, một bàn tay phía sau bịt miệng cô ấy, sau một hồi giằng co thì cuối cùng Nhị Công Chúa đã ngất xỉu, tên bí ẩn đó mang cô ấy đi trong khi Ngao Thiên đang đau buồn tột cùng...

-Hết rồi ! Các bác thấy chap này phong cách mới như thế nào ? :D-

-Đề lại comment giúp mình nhé !-

-Còn tiếp-

Bạn đang đọc truyện *Pháp Sư Song Hệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22: Công Chúa Mất Tích, Ngao Thiên Gia Nhập Hắc Hội

* Nếu thấy hay nhớ bấm nút Đề Cử đề cử truyện mình tới nhiều người hơn và nút Theo Dõi để cập nhật sớm nhất chương mới nhé !. Không nhây nữa, bắt đầu truyện thôi !

Ngao Thiên dành cả đêm để nhớ đến người ba đã mất thì cậu ngủ thiếp đi lúc nào không hay. Sáng sớm hôm sau, Tuyết Nguyệt - Viện Trưởng Học Viện Thiên Tinh hối hả chạy đến phòng cậu

"Ngao Thiên, Ngao Thiên ơi !" Cô ấy đang cố gắng đánh thức cậu dậy nhưng bất thành

"Ngao Thiên, nếu cậu không thức dậy thì tôi sẽ.....hôn cậu đó !" Tuyết Nguyệt đột nhiên thốt lên câu đó với giọng áp úng và vẻ mặt ngượng ngùng. Còn Ngao Thiên, sau khi nghe những lời đó liền bật dậy và đặt hai tay hình chéo trước ngực cứ thế như đang phòng thủ. Cậu ấy nhìn Tuyết Nguyệt với ánh mắt sợ hãi (sợ mất đi nụ hôn đầu ấy mà -_-), giờ đây cậu mới để ý cô ấy thật đẹp, nước da trắng trẻo dưới ánh nắng sáng chói của buổi sáng càng làm cô ấy trắng hơn, bộ váy màu xanh có nét trẻ trung, đôi môi màu đỏ căng mọng, mái tóc màu nâu lại được dãi dưới ánh sáng của buổi sớm làm cho màu tóc có phản chiếu và đặc biệt đôi mắt nhìn rất thần thờ, thể hiện tâm hồn của một người thiếu nữ 18 tuổi khiến cậu đỏ mặt (Chết cha, mị chém hơi quá tay rồi :v)

"Này Ngao Thiên, Nhị Công Chúa mất tích rồi !" Ngao Thiên đang mơ mộng hão huyền thì bị đánh thức bởi câu nói đó, dường như Viện Trưởng không hề đùa

"Này bình tĩnh lại đi, ít ra cô cũng để tôi thay đồ trước đã chứ !" Ngao Thiên nói. Nghe cậu ấy nói vậy Tuyết nguyệt đỏ mặt qua ra ngoài

"Được...được rồi ! Sau khi cậu thay đồ xong chúng ta tập hợp ở sân trường, tôi cũng sẽ tập trung mọi người lại để thông báo chuyện này" Cô ấy nói với giọng áp úng, hơi ái ngại. Nói rồi cô ấy bỏ đi và đóng sầm cửa lại

oOo

Sau khi Ngao Thiên vệ sinh, thay đồ, ăn uống....thì lúc này cậu đã ở sân trường với thanh niên Tiểu Hầu (-_-). Bầu không khí đang rất nhộn nhịp thì đột nhiên Viện Trưởng bước lên phát biểu

"Chào các em ! Cô là Tuyết Nguyệt và cô là Viện Trưởng của học viện" Cô ấy nói với giọng nghiêm nghị. Các học sinh thì ồ lên, nhưng ồ lên không phải vì bất ngờ mà là vì nhan sắc của Viện Trưởng quá nghiêng nước nghiêng thành, các học sinh nam thì đỏ mặt có người còn...xịt máu mũi (:v), còn các học sinh nữ thì nhìn cô ấy với ánh mắt ganh tị ghen ghét xen lẫn ngưỡng mộ. Cô ấy ra hiệu cho tất cả học sinh im lặng và nói tiếp

"Hôm nay tôi gọi các em ra đây là để thông báo một chuyện" Nghe Viện Trưởng nói thế mọi người kể cả giáo viên của trường đều nghiêm mặt lại, trên gương mặt của họ lộ ra vẻ lo lắng, hồi hộp

"Nhị Công Chúa mất tích rồi, cô ấy bị bắt tối hôm qua. Tôi nghe đồn là nó có liên quan đến tổ chức sát thủ Thiên Ảnh" Nghe tin Nhị Công Chúa mất tích, ai nấy đều cau mày lại nhất là các học sinh nam trên mặt họ phát ra một sự tức giận tột cùng vì đã dám bắt nữ thân của họ nhưng khi nghe đến chữ "Thiên Ảnh" thì lại khác họ hết cau mày mà chuyển sang thành tái mặt, sợ sệt, có người còn sồn cả ra quần vì họ biết sự đáng sợ của Thiên Ảnh như thế nào. Đó là một tổ chức chuyên nhận các nhiệm vụ ám sát, đâm thuê, chém mướn,...Một khi đã làm thì phải thành công nếu thất bại thì hủy dung mạo tự sát ngay tại chỗ. Vì thủ đoạn vô cùng tàn độc nên Thiên Ảnh luôn luôn là nỗi khiếp đảm của cả Vương Quốc

oOo

Lúc này đã là trời tối, Ngao Thiên sử dụng Ma Pháp Vô Hệ "Dịch Dung Thuật" để cải trang thành một người khác và lấy tên là Âm Tinh rồi sải bước trên con đường và cũng thật trùng hợp, trưởng lão của Hắc Hội đang đi ngang qua. Cảm ứng được tu vi của Ngao Thiên nên đã đến trước mặt cậu để

ngó ý mời cậu gia nhập vào hắc hội, Ngao Thiên thấy đây cũng là cơ hội tốt để cậu rèn luyện thực lực nên cậu đã đồng ý

Đến nơi, cậu thấy đó là một Trà Lâu. Bên trong đó vẫn còn một vài vị khách, cậu cười mỉm vì giờ này vẫn còn một vài người nhàn hạ không đi ngủ mà ngồi đây uống trà. Cậu theo vị Trưởng Lão đó đi xuống một mật thất và thật không ngờ bên trên nhìn nó sang trọng như thế thì dưới này nó lại đẹp gấp 3 lần bên trên. Đột nhiên, một cô nương Rank ít nhất cũng phải là Rank B đến trước mặt vị Trưởng Lão và cậu

"Trưởng Lão, đây là ai thế ?" Cô nương ấy hỏi

"Đây là người ta mới dẫn về, từ nay cậu ấy sẽ là thành viên của Hắc Hội chúng ta. Ta cũng xin tự giới thiệu ta là Diệp Khải và ta là trưởng lão của Hắc Hội còn đây là Tiểu Thu, cô ấy là người giao và nhận nhiệm vụ của Hắc Hội" Trưởng Lão nói với thái độ dịu dàng cho cậu cảm giác như đó là người ba đã khuất của cậu vậy

"Tôi tên là Âm Tinh, thực lực đạt đến Rank S. Rất vui được làm quen với hai người" Ngao Thiên đáp. Và cứ thế Tiểu Thu giảng giải về Hắc Hội

"Hắc Hội của chúng ta có lịch sử từ 200 năm trước, lúc vị vua cuối cùng của Thần triều ăn chơi sa đọa làm cho Vương Quốc xem bị diệt vong do đó sát thủ của Hắc Hội chỉ làm việc chính nghĩa không làm việc xấu, Hắc Hội có 3 Rank Sát Thủ đó là : Đồng Bài, Ngân Bài và Kim Bài. Mỗi Rank có 3 cấp riêng là : Sơ Cấp, Trung Cấp và Cao Cấp. Đồng Bài có thể giết được kẻ ở mức Rank F, E, D. Ngân Bài có thể giết được kẻ Rank C, B, A và Kim Bài có thể giết được kẻ Rank S, SS, SSS nhưng đối với Kim Bài Sát Thủ thì chỉ ghi nhận được là giết được kẻ Rank S và SS còn SSS thì không có. Đối với người mới thì sẽ bắt đầu từ Rank Đồng Bài Sơ Cấp sau đó theo độ khó của nhiệm vụ đã làm mà tăng Rank, bây giờ cậu đã là Đồng Bài Sát Thủ, tôi sẽ trao chiếc bít mặt này cho cậu. Và giờ cậu hãy chọn nhiệm vụ đầu tiên cho mình đi" Tiểu Thu nói. Và tiếp đến cô ấy lấy trong bàn ra một cái bít mặt trên đó có đính kí hiệu của Hắc Hội và đề chữ Đồng Bài Sát Thủ. Tiểu Thu dẫn Ngao Thiên đến chỗ bảng nhiệm vụ. Cậu ấy lưỡng lự một hồi cuối cùng cũng chọn một cái với vẻ mặt đầy tự tin

"Cậu thật sự chọn nhiệm vụ khó hơn lên trời đó sao ?" Tiểu Thu nhìn Ngao Thiên với vẻ mặt đầy bất ngờ lẫn thán phục

-Rốt cuộc anh Thiên nhà ta đã chọn nhiệm vụ gì mà đến cả Tiểu Thu còn bất ngờ ?-

-Đón xem chương 23 Nhiệm vụ đầu tiên nhé anh em-

-Còn tiếp-

Bạn đang đọc truyện *Pháp Sư Song Hệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23: Nhiệm Vụ Đầu Tiên

* Tình hình là hôm qua em được người khác tỏ tình nên phê quá đi chơi chung với nó về nhà mệt quá nên ngủ quên luôn. Sorry các bác hôm nay sẽ có 6 chap bù lại :v

"Cậu thật sự chọn nhiệm vụ khó hơn lên trời đó sao ?" Tiểu Thu nhìn Ngao Thiên với vẻ mặt đầy bất ngờ lẫn thán phục

"Vâng ! Tôi quyết định chọn nhiệm vụ này, dù sao chỉ là ba tên Rank SS thôi mà" Ngao Thiên nói với vẻ mặt đầy tự tin. Tiểu Thu nghe vậy không an tâm liền khuyên Ngao Thiên

"Ba kẻ Rank SS bằng cả một kẻ Rank SSS thậm chí còn cao hơn. Cậu làm như vậy khác nào đi tìm đường chết" Tiểu Thu nói

"Cô cứ yên tâm, tôi tự có cách. Cô hãy nói cho tôi chi tiết về nhiệm vụ này đi" Ngao Thiên đáp lại Tiểu Thu. Thấy cậu cứng đầu quá nên Tiểu Thu cũng đành hết cách

"Thôi được rồi tôi sẽ nói cho cậu nghe về chi tiết nhiệm vụ. Ba tên này là người của Hắc Phong Thế Gia, chúng chuyên bắt cóc các dân nữ của các làng nhỏ để bán cho các kỹ lâu trong Kinh Đô. Hằng đêm như thế này, chúng sẽ vận chuyển các dân nữ đó theo công Nam vào Kinh Đô. Cậu hãy đi giết chúng và mang thủ cấp chúng về đây !" Tiểu Thu giải thích. Sau đó cô ấy chưa cho cậu chi tiết lộ trình, số người hộ tống và số dân nữ bắt được

Đã qua hai kiếp rồi, cậu vẫn không quên cái cách mà Hàn Băng Thế Gia đã bức ép ba cậu đến chết như thế nào, do sự thù hận mà cậu đã kìm xuống nay lại bị cái tên Hắc Phong Thế Gia làm cho gọi nhớ lại nên trong người Ngao Thiên lúc này có một luồng sát khí phát ra rất mạnh mẽ. Cậu tức tốc phóng ngay đến chỗ mà bọn người Hắc Phong Thế Gia đang vận chuyển dân nữ đó. Tiểu Thu thấy thế cũng toát mồ hôi vì luồng sát khí lúc này còn đáng sợ hơn cả "thứ đó"

oOo

Lúc này, Ngao Thiên đã đến nơi và đó cũng vừa lúc bọn Hắc Phong Thế Gia đang đi lại một cách quang minh chính đại trên đường. Đột nhiên, một trong ba tên đó cảm nhận được sát khí do cậu tỏa ra liền liếc nhìn xung quanh nhưng chẳng thấy gì

"Kẻ nào đang theo dõi bọn ta mau ra đây đi ! Đừng trốn như con chó nư" Một tên trong số đó nói. Thấy cái thái độ láo lờ của tên đó nên Ngạo Thiên đã dùng Ma Kỹ Phong Hệ "Phong Kiếm Chi Sát" cắt đứt đầu của hắn ngay tại chỗ (Giải thích một chút Ma Kỹ Phong Kiếm Chi Sát tức là lợi dụng gió hóa thành kiếm để giết người)

Hai tên còn lại thấy tên đó đã chết liền dùng Ma Lực hóa thành một lớp bảo vệ xung quanh. Lúc này, Ngạo Thiên mới chính thức xuất hiện, cậu nhảy từ trên nóc nhà xuống ngay lớp bảo vệ khiến nó vỡ ngay lập tức. Hai tên kia bị Ma Lực phản phệ mà thổ huyết. Bọn chúng thấy bị mặt Ngạo Thiên đang đeo liền cười khinh bỉ

"Haha ! Một tên Đồng Bài Sát Thủ của cái Hắc Hội nhỏ bé mà cũng cả gan đi giết bọn ta sao ? Người bị điên hay muốn chết vậy ? Hahaha !" Một tên trong bọn chúng nói với giọng khinh bỉ

"Này Đại Ca ! Huynh cứ để ta lên cho, tên này chẳng cần hai chúng ta tốn công đâu, để có thể giết hắn chỉ trong một giây !" Bọn chúng thì thầm với nhau. Nói rồi, một tên dùng tay không xông thẳng lên, vốn dĩ hắn muốn giết Ngạo Thiên trong một quyền nhưng hắn đã quá coi thường cậu rồi. Ngạo Thiên chụp lấy cổ tay hắn, né qua một bên và đập hắn xuống đất, mặt đường bị thủng xuống một lỗ, hắn chết tươi ngay tại chỗ. Vừa giết xong, Ngạo Thiên quay qua thì liền ăn một quả Lôi Cầu vào mặt, dường như tên này cũng là Pháp Sư Lôi Hệ

"Ta đã qua xem thường người rồi !" Hắn ta nói rồi xông thẳng tới chỗ Ngạo Thiên đang nằm đó đâm liên tiếp vào bụng cậu. Tưởng Ngạo Thiên đã chết sau ngàn ấy quyền của mình hắn đứng dậy bỏ đi, vừa quay ra sau hắn đã bị một cây Phong Kiếm đâm xuyên người, nhưng do là Pháp sư Rank SS nên hắn còn gượng dậy được. Hắn quay qua chỗ Ngạo Thiên tính đánh cậu tiếp nhưng đã bị một quyền của cậu đánh bay dính vách tường thành. Ngạo Thiên đi đến chỗ của hắn, tay dùng gió hóa thành một cây Phong Kiếm

"Người dám giết bọn ta thì Thiên Ảnh sẽ không tha cho người đâu !" Tên đó nói rồi bị Ngạo Thiên dùng Phong Kiếm chém đứt đầu

Ngạo Thiên tiến lại chỗ chiếc xe ngựa, nơi các cô gái đang bị nhốt, cậu dỡ tấm màn ra và...

- Và gì nữa ? Chờ chap sau nhé :))) -

- Còn tiếp -

Bạn đang đọc truyện *Pháp Sư Song Hệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Kim Bài Sát Thủ Và Tám Người Mới Chuyển Đến

* Sau chap này tại hạ nghĩ không nên chuyển thể thành truyện tranh....

Còn tại sau thì đọc đi rồi biết

Ngạo Thiên dỡ tấm màn ra và *phụt* một dòng máu mũi đỏ tươi hồng hào đang tuôn trào ra từ lỗ mũi của cậu =))). Trước mặt Ngạo Thiên giờ đây là một cảnh xuân...phải nói là cực kì xuân luôn ! Tám cô gái trần truồng không mảnh vải che thân và trong tình trạng phơi "phụ tùng" đó ra ngoài đang nhìn cậu :D. Dưới ánh trăng vàng và sáng của ban đêm chiếu rọi trên từng thớ thịt trắng trẻo của các cô gái và khuôn mặt xinh xắn, dễ thương đang nhìn cậu với ánh mắt sợ hãi thì....

"Xin....xin ngài đừng có làm hại chúng tôi mà !" Bất chợt một người trong số bọn họ nói nhưng không dám khóc. Ngạo Thiên lúc này đang trong tình trạng ảo tưởng nặng nghe vậy vội liền thoát mộng trở lại đời thực và trấn an

"Các cô đừng có hiểu nhầm ! Tôi là Âm Tinh và tôi là sát thủ đến từ Hắc Hội được giao nhiệm vụ đến để giết ba tên Rank SS này và cứu các cô. Các cô cứ yên tâm Hắc Hội của bọn tôi chỉ làm việc tốt không làm việc thất đức, nếu các cô có yêu cầu gì thì cứ đến Hắc Hội. Chỉ cần không phải việc xấu chúng tôi đều nhận !" Ngạo Thiên nói với giọng lạnh lùng và nghiêm nghị. Các cô gái thấy vẻ soái ca lạnh cmn lừng của cậu thì mắt sáng lên, dường như đã đỡ cậu rồi :))

"À mà....để các cô trần truồng vậy cũng không tốt, chờ tôi một giây để tôi đi lấy quần áo" Ngạo Thiên nói tiếp. Các cô gái ấy thấy vậy đang tò vè khó hiểu thì Ngạo Thiên lại chạy với tốc độ 299.792.458 m/s và khi trở lại cậu mang theo tám bộ quần áo. Cậu đưa cho các cô gái rồi đóng màn lại. Cậu đi lấy thủ cấp của ba tên đó cho vào một cái hộp gỗ to rồi đợi tiếp

Một lúc sau, tám cô gái bước ra sau khi đã thay đồ. Giờ Ngạo Thiên mới để ý các cô ấy đều là mỹ nữ, bất chợt cậu đỏ mặt, các cô ấy thấy vậy thì cười nhẹ một cái trông rất đáng yêu :3. Trước khi ra về, mỗi người cô ấy đều hôn Ngạo Thiên một cái vào má (<) rồi mới về

oOo

Lúc này, cậu đã trở lại Hắc Hội trả nhiệm vụ, cậu giao thủ cấp ba tên đó ra để Tiểu Thu đối chứng với ảnh vẽ. Cô ấy kinh ngạc nhìn Ngạo Thiên nhưng không hỏi vì quy định của Hắc Hội là không nói dùng cách nào để thực hiện nhiệm vụ chỉ cần hoàn thành là được

"Được rồi, chúc mừng cậu đã là kim Bài Sát Thủ" Tiểu Thu nói rồi đưa cậu chiếc bịt mắt của Kim Bài Sát Thủ và nhận lại bịt mắt của Đồng Bài Sát Thủ. Tiểu Thu cầm lên thấy ướt ướt, cô dùng sức bóp cho thứ chất lỏng đó ra và đó là máu

"Ngạo Thiên à ! Cậu có bị thương ở đâu không để chúng tôi biết còn chữa trị !" Cô ấy nói với giọng lo lắng

"À không có gì đâu ! Máu mũi thôi ấy mà, nó chảy bởi vì..." Ngạo Thiên nói và nhớ tới cảnh đó, một lần nữa máu mũi lại bắn ra và lần này cậu ngất xỉu tại chỗ :v. Tiểu Thu chỉ biết nhìn cậu với vẻ mặt (-_-)

oOo

Sáng hôm sau, cậu tỉnh dậy thấy mình đang nằm trên đùi của một mỹ nữ ở Trà Lâu phía trên Hắc Hội. Thấy cậu tỉnh, cô ấy nói

"Cậu tỉnh rồi sau ?" Rồi hôn vào trán cậu một cái và lại một lần nữa máu mũi tuôn ra. Cậu tức tốc chạy xuống dưới làm ngum nước rồi quay về trường vì còn 30 phút nữa là vào học. Trước khi bước vào trường, cậu trốn vào một nơi xó xỉnh nào đó dùng "Dịch Dung Thuật" trở về hình dáng cũ rồi mới đi vào trường

Lúc này, cậu đã đứng trước cửa lớp, Tuyết Nguyệt Viện Trưởng thấy cậu liền chạy lại

"Cậu đã đi đâu tới qua thế ? Sáng nay đã ăn chưa ?" Cô ấy vừa lắc người cậu vừa hỏi. Một giáo viên nữ nào đó thấy Viện Trưởng lắc học sinh như thế liền nói

"Viện Trưởng xin chú ý giữ hình tượng một chút" Rồi lời cô ấy về phòng làm việc :v. Ngạo Thiên thấy thế, thở phào nhẹ nhõm rồi bước vào trong để học và cũng lúc đó thầy giáo bước vào lớp

"Chào các em, hôm nay lớp chúng ta sẽ có tám bạn mới chuyển vào, bạn ấy là người của một làng kia được chính tay Khả Hân Đạo Sư chọn vào học viện và bảo kê em ấy vì thấy thiên phú quá trác việt và chỉ kém Ngạo Thiên Anh Hùng khi xưa đã đánh bại Ma Vương một chút thôi, nếu em nào có ý kiến gì thì liên hệ trực tiếp Khả Hân Đạo Sư để được "tư vấn" nhé !" Thầy giáo nói

"Thưa thầy....đó là bạn nữ ạ ?" Một học sinh nam đứng dậy hỏi thầy

"Đúng !" Thầy giáo trả lời chỉ vờn vờn một từ, sau đó toàn bộ đám học sinh nam của lớp (trừ Ngạo Thiên) đứng dậy

"LOLOLOLOLOLOLO ! Cuối cùng cũng có gái rồi anh em ề"

"Phê tới lên nóc nhà luôn :v"

"Tối nay tao sẽ mở tiệc ăn mừng"

"Xuân đã đến bên em và đến luôn bên anh :D" (Nguồn : Chipucu)

"Lên đê :))))))"

Những bạn nam reo lên và bị thầy giáo dùng ma pháp thổ hệ biến ra vài cục đất phi thẳng vào mồm bọn họ và nói với bạn mới chuyển đến

"Mời các em vào !" Và sau đó tám bạn mới lần lượt bước vào. Họ rất là xinh đẹp khiến toàn bộ những thằng nam trong lớp đều đỏ mặt. Đột nhiên, Ngạo Thiên nhận ra điều gì đó....

-Điều gì đó là điều gì nào ? Chờ chương 25 nhé anh em :)))

-Còn tiếp-

Bạn đang đọc truyện *Pháp Sư Song Hệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25: Lựa Chọn Khó Khăn

* Chap này rất rối não đề nghị các bác nên uống rocket 1 giờ để có sức mà phân tích :V

Ngạo Thiên nhận ra điều gì đó....đó chính là tám người mà cậu cứu hôm qua kia mà ? Sao họ lại ở đây ?

"Xin chào mọi người ! Mình tên là Lan Yên, rất vui được làm quen *nở nụ cười của nữ thần*" Cô gái đứng đầu tiên trong tám người bất chợt nói lên đã làm Ngạo Thiên nhà ta giật mình với mái tóc màu bạch kim dài thướt quyến rũ, gương mặt mỹ lệ không chê vào đâu được đã khiến Ngạo Thiên đỏ mặt. Tiểu Tuyết thấy vậy liền "nhắc khéo" cậu :))). Lần lượt những người khác cũng giới thiệu tên của mình

"Minh tên là Liễu Vy"

"Minh tên là Y Tiên" (Không phải Tiểu Y Tiên trong ĐPTK nhé :v)

"Minh tên là Diệp Vân"

"Minh tên là Tiểu Diệp"

"Minh tên là Yêu Yêu"

"Minh là Tinh Tú"

Nghe đến đây Ngạo Thiên khẽ gật đầu vì tên ai cũng đẹp và ai cũng xinh hết. Bất chợt cô gái cuối cùng nói tên của mình ra thì lại làm Ngạo Thiên sôi máu tập n

"Minh tên là Hàn Như Tuyết !" Cô gái ấy nói. Và đúng chính là cái tên đó, cái họ của cái thế gia chết tiệt đã bức tử ba cậu. Cậu vẫn còn nhớ cậu đã bỏ cô ấy ở lại thị trấn và mình cùng với Tiểu Hân đi lên Kinh Đô để học. Sao bây giờ cô ấy lại xuất hiện ở đây ? Nhưng mà, dường như cô ấy không nhận ra Ngạo Thiên. Thầy giáo sắp xếp chỗ ngồi cho tám người mới chuyển đến và thật là trùng hợp Như Tuyết lại ngồi kế bên cậu

oOo

Lúc này đã là tan học chiều cũng khá tối rồi, Tiểu Tuyết hẹn cậu ở một vùng vắng vẻ nọ cách xa trường thành một chút. Ngạo Thiên vừa đến nơi thì đã thấy cô ấy đã chờ sẵn ở đó. Vì đây là cuộc hẹn với con gái mà là gái xinh nữa nên cậu đã tắm rửa, lấy mắt kính đeo, tóc vuốt vuốt keo, hôm nay nhìn cậu rất đẹp trai :)). Tiểu Tuyết thấy cậu vừa đến liền chào

"À ! Ngạo Thiên, cậu đến rồi à ! Lại đây, mình nói cho cậu nghe thứ này" Tiểu Tuyết nói. Ngạo Thiên thấy vậy thì cũng đi lại một cách bình thường. Và *chụt*, trước khi Ngạo Thiên kịp nhận ra cái WTF gì đang diễn ra với mình thì cậu với Tiểu Tuyết đã mỗi chạm môi, cô ấy ôm lấy Ngạo Thiên và siết thật chặt, cậu cảm giác có gì đó cực mềm đang đè vào và *phụt*, vâng đây là lần thứ n Ngạo Thiên chảy máu mũi :v

"Em yêu anh !" Tiểu Tuyết nói với đôi mắt lung linh ướt át cùng với ánh trắng vàng hoe không tròn cũng không khuyết hòa vào nhau tạo nên màu mắt tuyệt đẹp, đôi má đang ửng hồng và mặt thì đỏ vì cô vừa mới tỏ tình với một người con trai. Ngạo Thiên nghe vậy rất là sững sốt vì cậu đã có Nhị Công Chúa rồi mà nay Tiểu Tuyết lại tỏ tình với cậu, cậu sực nhớ ra lúc sáng Tiểu Tuyết nhắc khéo cậu chẳng lẽ là ghen ?? :D. Ngạo Thiên đang đứng trước một tình thế khó khăn, một người là Nhị Công Chúa đức cao vọng trọng, người đã có tình cảm với cậu từ kiếp trước, một người là bạn thanh mai trúc mã của cậu lúc kiếp này nhưng nếu chọn cả hai thì bị mọi người kỳ thị..

Sau một tràng suy nghĩ trong đầu Ngạo Thiên, cuối cùng cậu cũng đưa ra quyết định

"Xin lỗi ! Chúng ta còn nhỏ, không nên yêu đương làm gì. Đến lớn hãy tính với lại...cậu phải cho mình thời gian suy nghĩ đã chứ !" Ngạo Thiên nói với giọng nhẹ nhàng vì sợ làm Tiểu Tuyết buồn. Cô ấy nghe vậy chỉ nói : "Tại sao ?" rồi bật khóc, Ngạo Thiên chỉ biết dỗ dành cô ấy mà thôi. Sau một hồi Tiểu Tuyết thiếp đi, Ngạo Thiên đưa cô ấy về khách sạn à nhầm ký túc xá rồi rời đi :V

oOo

Lúc này cậu đã dùng "Dịch Dung Thuật" và đến Hắc Hội, vừa đến nơi. Tiểu Thu liền mừng rỡ chạy đến và thông báo một tin chấn động toàn bộ phân nhánh và tổng bộ của Hắc Hội

"Ngạo Thiên, ngày mai chúng ta sẽ có....."

-Có gì nữa ? :D. Chờ chương sau nhé :3-

-Còn tiếp-

Bạn đang đọc truyện *Pháp Sư Song Hệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Hắc Nguyệt

* Máy tính mình mới sửa xong, bữa bị cháy pin nên sorry anh em nhé ! Gạch đã nhận hết, chửi thoải mái đi :v

"Ngạo Thiên à ! Ngày mai chúng ta sẽ có một cuộc tập kích vào trụ sở của Thiên Ảnh lúc 8 giờ. Cậu có muốn tham gia không ?" Tiểu Thu nói. Ngạo Thiên vừa nghe tới hai từ "Thiên Ảnh" thì máu trong người của cậu sôi hết cả lên nhưng cậu cũng bình tĩnh lại không phát ra sát khí để tránh làm Tiểu Thu sợ

"Được thôi ! Tôi sẽ tham gia" Cậu nói rồi quay qua bảng nhiệm vụ và chọn một số nhiệm vụ khó khó của hội để làm kiếm thêm trước khi về

oOo

Lúc này, cậu đã làm nhiệm vụ xong và đã trở lại hình dáng cũ đang trên đường đi về. Trên đường cậu vừa đi vừa suy nghĩ

"Hmmm...số tiền này khá lớn mình phải nghĩ cách tiêu bớt mới được. Có lẽ mình sẽ rủ Tiểu Hầu đi uống rượu hay là đưa Tiểu Tuyết đi uống trà sữa đây, haizzz" Ngạo Thiên nghĩ trong đầu. Cuối cùng, cũng về đến ký túc xá, cậu đánh một giấc cho tới sáng thì đi học

oOo

Cậu đã ở lớp, hôm nay xem ra chẳng có gì đặc biệt xảy ra hết cả. Mọi chuyện thật yên bình cho đến khi một giọng nói cực kỳ lớn chứa uy áp của một cao thủ Rank SS

"Ngạo Thiên ! Liệt tổ liệt tông con mẹ nhà ngươi đầu mau ra đây cho lão phu thông nát ass nào !" Giọng nói đó vang lên. Ngạo Thiên nhũn mảy, bắt giặc giải phóng ra sức mạnh SSS+ của mình rồi bước ra ngoài. Cậu đứng từ lầu 2 nhảy xuống dưới mà chẳng bị gì. Những ông tám, bà tám trong lớp cậu và lớp khác với giáo viên chạy ra xem có gì hot thì thấy Ngạo Thiên đứng đối diện với tên đã kêu tên cậu

"Hừ ! Khá khen cho ngươi đã dám đả thương con gái ta ! Hôm nay ta đến đây để đòi lại" Lão ta nói lên rồi bắt chợt lao đến, do khác biệt đẳng cấp nên Ngạo Thiên chỉ cần né qua một cái rồi dùng một quyền đánh gục lão ta. Cậu đi đến nơi lão ta đang nằm và ngồi xuống

"Ông là ai ? Tại sao lại đến đây tấn công tôi ? Lại còn đòi nợ gì nữa ?" Ngạo Thiên hỏi. Lão ấy nghe cậu hỏi vậy thì bật cười rồi nói

"Hahaha ! Ngươi không nhớ thật hay là ngươi giết nhiều người quá rồi nên đến tên nạn nhân cũng không nhớ nổi ? Con gái ta tên là Hắc Nguyệt, nó kể với ta là đang trên đường đi chơi về thì bị người đánh đến trọng thương" Lão ta nói với giọng căm phẫn. Ngạo Thiên nghe vậy liền nhũn mảy lại rồi nói

"Những điều con của ông đều là giả dối hết....." Rồi cậu kể toàn bộ sự việc hôm đó cho ông ta nghe. Nghe xong, ông ấy nói

"Thì ra là vậy ! Xin lỗi cậu, cũng tại lão phu thương con quá mức" Nghe vậy Ngạo Thiên cũng gật đầu rồi đỡ ông ấy dậy. Đột nhiên một tiếng *Phập*, trước khi Ngạo Thiên kịp nhận ra cái gì đang xảy ra thì một thanh kiếm đã đâm xuyên người ông ta, thanh kiếm là từ sau lưng đâm tới

"Hừ ! Đồ lão già vô dụng...." Đó chính là Hắc Nguyệt, ả ta đã đâm lén ba mình

"Con gái ta ! Tại sao...." Ông ấy nói rồi lịm đi nhưng vẫn chưa tắt thở vì sức sống của cao thủ Rank SS đâu phải tầm thường !. Ngạo Thiên nhìn ông ấy đang gục dưới đất mà trong lòng hồi tưởng lại cái cảnh mà ba mình ra đi như thế nào. Rồi một luồng sát khí tung ra, cậu nhìn lên trên Hắc Nguyệt đang cười tự mãn với ánh mắt giận dữ

"Mày.....mày đã giết ông ta. Người đã nuôi lớn mày, dạy dỗ mày, cho mày ăn học...." Ngạo Thiên nói

"Ha ! Thì sao chứ, mày sẽ giết tao à ? Đừng quên sau lưng tao còn Thiên Ảnh Đây" Hắc Nguyệt nói với giọng hách dịch. Cả trường nghe tới Thiên Ảnh liền tái mặt (tập 2)

"Hắc Nguyệt....đồ nghịch tử. Đừng sửa nữa con, tốn nước bọt lắm. Hôm nay, tao thề tao không giết mày tao không mang họ Lý !" Ngạo Thiên nói....

-Ok vậy là đủ rồi ! Đừng hóng chap sau, mai mới có-

-Ta đi cà view Chạy Ngay Đi cho sếp đây-

-Bye các mày :-

-Còn tiếp-

Bạn đang đọc truyện *Pháp Sư Song Hệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27: Tập Kích

"Hắc Nguyệt....đồ nghịch tử. Đừng sửa nữa con, tốn nước bọt lắm. Hôm nay, tao thề tao không giết mày tao không mang họ Lý !" Ngạo Thiên nói rồi lao tới chỗ Hắc Nguyệt với tốc độ 299.792.458 m/s khiến cho ả ta trở tay không kịp. Cậu ấy hét tung ả lên, đâm 100 với tốc độ ánh sáng sau đó lại đá xuống nhưng lực đạo rất là mạnh khiến mặt đất bị thủng một lỗ rất to. Lúc này, Ngạo Thiên đáp xuống mặt đất, trong lòng vẫn chưa hết giận dữ, cậu cầm lấy thanh kiếm mà Hắc Nguyệt đã đâm cha của cô ta lên và từ từ tiến gần đến chỗ cô đang nằm. Hắc Nguyệt vẫn còn sống nhưng hơi thở rất yếu, sở dĩ cô ta thở yếu bởi vì trong 100 cú đâm mà Ngạo Thiên xuất ra thì tất cả đều nhắm vào chỗ yếu hại, các tử nguyệt trên cơ thể nhưng cô ta còn sống

là rất may mắn rồi

"Hừ ! Khá khen cho một đứa con mà lại đi đâm cha của mình. Kiếp trước, ta cũng từng có cha nhưng ông ấy đã bị Hàn Bằng Thế Gia bức chết, kiếp này ta cũng có cha nhưng chưa kịp hạnh phúc thì đã bị Lôi Mộc sai đây tở giết chết. Trong lúc ký ức còn chưa phai phôi thì giờ đây....trước mắt ta, một đứa con gái vì lợi dụng cha mình để giết người nhưng bất thành cho nên đã dùng một kiếm đâm xuyên người ông ấy, để rồi ông ấy lịm dần và lịm dần. Giờ đây, ta sẽ trả lại thanh kiếm đã nhuộm máu của cha ngươi. Ngươi hãy xuống địa ngục mà sám hối đi !" Ngao Thiên nói rồi giờ kiếm lên dùng một lực thật mạnh và đâm xuyên người của Hắc Nguyệt. Cô ta đã chết, chỉ còn lại cha cô ta nằm trên mặt đất, Ngao Thiên bước lên dùng Ma Pháp Thủy Hệ chữa trị cho ông ta. Ông ấy khi nhìn thấy xác con gái mình liền bật khóc nhưng không trách Ngao Thiên, ông ôm xác cô ta ra về. Còn Ngao Thiên sau khi kết thúc chuyện này liền bỏ đi đến Hắc Hội, bởi lẽ giờ đây Hắc Hội như là nhà thứ hai của cậu vậy

oOo

Lúc này, Ngao Thiên đã ở Hắc Hội. Tiểu Thu thấy cậu có vẻ đang buồn chuyện gì đó liền đi lại gần

"Ám Tinh, cậu có chuyện gì buồn à ?" Tiểu Thu hỏi với sự tò mò

"Không có gì, chỉ là vừa giết một đứa con nghịch tử thôi" Ngao Thiên đáp với giọng lạnh cmn lừng vì giờ đây cậu đã mất hết cảm xúc rồi. Nghe cậu nói với giọng như vậy thì Tiểu Thu cũng ừ rồi đi chỗ khác, vì cô ấy hiểu rằng Ngao Thiên đang cần yên tĩnh để suy nghĩ hơn bao giờ hết. Và cũng lúc này, mọi binh lính trong cung điện và khắp mọi nơi đều đang ráo riết đi tìm Nhị Công Chúa...

oOo

Giờ này đã là tám giờ tối, đó là thời gian toàn bộ nhân lực trong Hắc Hội kể cả Hội Trưởng chuẩn bị đi tập kích Thiên Ảnh. Ngao Thiên, sau gần 12 giờ đồng hồ tự kỷ thì lúc này cậu cũng đã phân chấn tinh thần lên để chuẩn bị đi quây....à nhầm đi tập kích Thiên Ảnh

"Ám Tinh, cậu hãy chuẩn bị đầy đủ các trang thiết bị đi rồi chúng ta sẽ xuất phát theo thông đạo bí mật" Trưởng Lão nói với cậu. Lúc này, Ngao Thiên với IQ 269 cũng đã hiểu, tại sao thời gian chuẩn bị lại lâu như thế là vì muốn tuyển đủ nhân lực và đào thông đạo dẫn đến nơi nào đó gần trụ sở của Thiên Ảnh. Thoáng chốc, mọi người cũng đã tập trung đông đủ theo điểm hẹn, Ngao Thiên liếc sơ qua thì có khoảng 54 Pháp Sư Rank B, 12 Pháp Sư Rank A, 6 Pháp Sư Rank S và SS, 3 Pháp Sư Rank SSS. Đường như 3 người Rank SSS là Hội Trưởng và Phó Hội Trưởng thì phải

"Mọi người, cảm ơn mọi người đã chịu bỏ thời gian đi đến đây để đánh vào trụ sở của Thiên Ảnh. Thiên Ảnh vốn đối địch với chúng ta cũng đã vài thế kỉ, nguyên nhân là do Thiên Ảnh chuyên giết người, cướp bóc và buôn bán nô lệ. Chúng chính thức khai chiến với chúng ta là từ 247 năm trước với cuồng vọng thống trị Vương Quốc này nhưng do sự anh dũng của Hội Trưởng đời đầu tiên mà chúng vẫn kiên dè chúng ta đến ngày nay. Và đến nay, công việc chuẩn bị đã hoàn tất và bọn chúng ngày càng lộ hành cho nên hôm nay lấy cớ là đi giải cứu Nhị Công Chúa chúng ta sẽ đánh vào Thiên Ảnh và giết từng tên một !" Hội Trưởng phát biểu. Sau đó, mọi người vỗ tay hoan hô, người đi qua thì tưởng là bọn đu đón tụ tập ăn chơi nhưng thật ra đó là một hội sát thủ chuẩn bị chiến đấu. Và đột nhiên, tất cả mọi người đều chú ý vào Ngao Thiên bởi vì....

-Bởi vì sao ? Chờ chap sau sẽ rõ :-

-Sky oi ! Chạy Ngay Đi :-

-Còn tiếp-

Bạn đang đọc truyện *Pháp Sư Song Hệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Bắt Đầu

* Sorry các bác, tình hình hiện tại là em mới có điện lại nên mới có thể viết truyện được mong các bác thông cảm

P/S : Điện lực làm ăn như cc :V

Một luồng sức mạnh rất lớn đang tỏa ra từ người Ngao Thiên khiến mọi người ai cũng chú ý về cậu. Nhận thấy điều đó cậu liền giờ tay ra hiệu

"Nhìn làm cái gì ? Đi thôi !" Ngao Thiên nói rồi mọi người lần lượt tiến vào sâu trong thông đạo và người dẫn đầu không ai khác chính là 3 người gồm 1 Hội Trưởng và 2 Phó Hội Trưởng. Trên đường đi, không ít cảnh tượng hãi hùng xuất hiện, xương cốt đã mục rữa, mạng nhện giăng kín đến nỗi phải dùng Ma Pháp Trung Cấp mới có thể phá bỏ, đôi khi còn có sự xuất hiện của Ma Thú Tam Cấp nữa. Nhưng...tất cả những thứ đó chỉ để làm màu khiến cho mọi người sợ không dám vào trong đây mà thôi. Bất chợt, Ngao Thiên nhìn thấy một bộ xương cốt cũng như bao bộ xương cốt đã mục rữa khác nhưng....nhìn nó cậu có cảm giác thấy vừa thương xót vừa đau nhói đến nỗi muốn bật khóc, thấy lạ nên cậu bèn tiến lại nhặt bộ xương cốt bỏ vào túi vải to rồi vác trên vai để khi về nghiên cứu thêm

oOo

Lúc này, đã gần một giờ trôi qua ai nấy cũng đều mệt mỏi nhưng tinh thần của họ thì không, vì nóng lòng muốn kết thúc chuỗi tội ác đầy dạt của bọn Thiên Anh mà họ đã tiếp tục lết trên mặt đất, bò trên sàn, leo tường như spider man :V và thậm chí cưỡi cả ngựa,... để tiếp tục lết xác trên cái thông đạo tối tăm và dài như đường đời này. Đang than vãn ông trời thì rốt cuộc ông trời cũng nghe thấu, trước mặt họ là một lối ra. Họ rất là hạnh phúc như lúc MV Chạy Ngay Đi của Sếp được ra mắt vậy, bên ngoài của lối ra là một khách sạn (tình yêu). Bà chủ thấy mấy người Ngạo Thiên chui ra từ thông đạo nên rất lấy làm kính nể mời vào phòng V.I.P karaoke nhưng Hội Trưởng đã từ chối và chỉ xin cho mỗi người một lon Nước Uống Tăng Lực Dành Cho Game Thủ Monster :) rồi hành động (1 lon Monster tầm 30k nhé ae =]])

"Chúng ta sẽ chia ra làm 3 đường tấn công, một nhóm sẽ phụ trách đánh lạc hướng đám bên ngoài và nhân cơ hội hiệp à nhằm xử lý chúng, một nhóm sẽ ẩn nấp vào bất cứ chỗ nào cũng được càng gần trụ sở chúng càng tốt đợi lệnh của chúng ta xông lên và nhóm còn lại là nhóm AD chuyên ria máu của chúng..." Hội Trưởng vừa uống Monster vừa giải thích kế cmn hoạch. Sau khi bàn kế hoạch xong, lúc này đã là 2 giờ sáng

"Hai giờ sáng anh gọi em, em dell bất máy"

Búp"Hát cl nhé, tập trung nhiệm vụ đi cu"

Mọi người theo Hội Trưởng-sama đi phục kích thì đều ngỡ ngàng bởi lẽ đây chính là Hắc Phong Thế Gia cũng khá nổi tiếng. Trong khi các anh chị em trong hội còn ngỡ ngàng thì đột nhiên ớn lạnh xương sống và quay nhìn lại Ngạo Thiên, vâng lại là luồng sát cmn khí quen thuộc đã được tỏa ra từ anh main nhưng rốt cuộc cậu ta cũng kìm nén được, mọi người thở phào nhẹ nhõm

"Cứ làm theo kế hoạch nhé !" Hội Trưởng nói, rồi mọi người đều gật đầu theo

oOo

Ở cổng Tây, một cô gái trong Hắc Hội đang quyền rũ hai đại ca canh gác cổng

"Anh đẹp zai, có muốn vui vẻ tí không ? Em muốn lắm rồi !" Cô ta nói, hai thanh niên gác cổng dù muốn nghiễm túc thì cũng dell nhìn được bởi vì gương mặt của em ấy nhìn quá ư là dâm, bộ bó sát đến nỗi thấy từng chi tiết và đặc biệt cặp vú rất to cỡ F-Cup đã khiến hai thanh niên lên và theo cô gái ấy (viết tới đây thẳng tác giả cũng lên luôn rồi !). Ba người vào một bụi lùm vắng vắng ra đột nhiên một tiếng *rặt*, trước khi kịp nhận ra điều gì thì hai thanh niên đã chết tươi vì bị bẻ cổ và thế là cổng Tây đã clear. Các cổng còn lại lần lượt dùng các cách khác nhưng thủ đoạn vẫn chỉ có một : dùng gái giết người....

-Nhật không các bác ?-

-Đề lại cmr nha-

-Ta đi quay tay đây !-

-Bye-

-Còn tiếp-

Bạn đang đọc truyện *Pháp Sư Song Hệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29: Chuyến Đi Mới (End Phần 1)

Sau khi đã giết chết bọn thủ vệ của bốn cổng lớn thì lúc này Hội Trưởng mới ra lệnh tổng tấn công. Do đã khuya nên bọn chúng không kịp trở tay, từng kẻ, từng kẻ một gục xuống bởi một vết cắt chí mạng ngay ở cổ

"Ahhh ! Các người....các người tha cho ta đi, ta sẽ cho người tiền.....sẽ cho tiền mà !" Con trai trưởng của Hắc Phong Thế Gia đang cầu xin những người trong Hắc Hội. Đột nhiên, *xẹt* *xẹt* đầu của người những người đang đứng trước y liền bay lên rồi rớt xuống kèm theo đó là tiếng bịch của cái xác ngã xuống và một dòng máu tươi đang tuôn ra như suối. Một tên lạ mặt trông rất quái đản vừa chém chết hai người của Hắc Hội đang đứng trước mặt hắn ta, y thè lưỡi liếm những vết máu đọng lại trên kiếm rồi nói

"Chạy ngay đi, còn đứng đó làm gì hả ?" Hắn ta nói với con trai trưởng Hắc Phong Thế Gia như thế rồi hai người bọn họ liền chạy theo thông đạo bí mật

Lúc này, đám người của Ngạo Thiên đã xử hết toàn bộ những người trong Hắc Phong Thế Gia, mọi người vui sướng nhưng chỉ riêng Hội Trưởng lại nghiêm mặt

"Hừm ! Có gì đó không đúng ở đây.....phải rồi còn tên con trai trưởng của Thế Gia này !" Hội Trưởng bất chợt nói to lên làm bầu không khí đang vui vẻ bỗng nhiên trở nên căng thẳng rồi không ai bảo ai mọi người lục soát cả ngôi nhà. Rồi bất chợt có người reo lên đã phát hiện một căn hầm bí mật dẫn ra chỗ nào đó

Mọi người chạy lại rồi từ từ tiến sâu vào trong, rốt cuộc nó dẫn đến một nơi.....trước của Học Viện Thiên Tinh ? Ngao Thiên vừa thấy tấm bảng đề Học Viện Thiên Tinh là trong lòng bỗng nhiên rất bất an. Cậu vội chạy vào trong, mọi người thấy thế cũng theo cậu chạy vào rồi bất chợt mọi người dừng lại, trước mắt giờ đây là cảnh tượng con trai của Hắc Phong Thế Gia đang đứng kể bên một tên nào đó...nhưng khoan, trên tay y đang giữ một học sinh và đó là.....là Tiểu Tuyết ?

"Các người còn tiến đến nữa, ta sẽ giết chết con bé này !" Tên quái dị nói, Ngao Thiên nghe vậy nên không dám làm liều cậu ra hiệu cho mọi người ở nguyên vị trí nhưng chưa kịp ra hiệu thì mọi người đã xông lên như những vị thần. *Sực* Tiếng máu chảy hòa lẫn theo tiếng hét trong sự đau đớn và tuyệt vọng của Tiểu Tuyết. bọn chúng đâm cô rồi chạy đi, Hắc Hội đuổi theo và chỉ còn Ngao Thiên ở lại để chăm sóc cho Tiểu Tuyết bé bỏng của mình. Ngao Thiên chạy lại cực nhanh đỡ lấy Tiểu Tuyết, đôi môi của nàng giờ đây đã tái nhợt, đôi mắt đã gần như thành vô hồn, Ngao Thiên thấy nàng vội bỏ khăn bịt mắt và trở lại hình dáng cũ. Tiểu Tuyết cười nhẹ một cái mặc cho Ngao Thiên đang rơi hai hàng lệ

"Ngao Thiên à, anh cần phải biết nước mắt của đàn ông chỉ rơi khi chỉ có chuyện thực sự đau buồn mà thôi, muội chết đi đâu phải chuyện đau buồn gì đâu nên là huynh đừng khóc nữa hãy nín đi mà nha !" Tiểu Tuyết gắng gượng nói dù sức sống vẫn còn rất yếu. Ngao Thiên cố gắng cứu cô ấy bằng cách rút dao ra và sử dụng Thủy Ma Thuật để hồi phục nhưng....tất cả đều không được vì cô ấy đã tắt thở trước khi cậu kịp làm vậy rồi. Cậu ôm chặt lấy Tiểu Tuyết rồi khóc nức nở, một lúc sau hai tên tàn dư còn sót lại trên đường chạy trốn thì lại gặp cậu chúng xông tới để định giết cậu nhưng đã bị Phong Kiếm đâm chết hết cả hai nhưng tên con trưởng thì còn hấp hối, Ngao Thiên tiến đến gần

"Nhị Công Chúa đâu ?" Cậu hỏi hẩn ta. Hẩn đáp lại bằng một giọng nói yếu ớt

"Chợ đen. Trước khi.....các người đến hai ngày thì cha ta đã mang cô ta đi.....đầu giá rồi" Y nói rồi tắt thở. Sau khi nghe được câu đó, cậu đã tự nhủ

"Mình phải rời khỏi học viện và bắt đầu chuyến đi mới thôi !".....

- Àu rai ! Hết rồi nhé-

-End phần 1 rồi, phần 2 sẽ có sớm thôi-

-Do em cần thời gian để suy nghĩ nữa-

-End phần 1-

-Còn tiếp-

Bạn đang đọc truyện *Pháp Sư Song Hệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Dự Tính Start Phần 2

Trong một quán trọ nhỏ ở ven đường của trung tâm Kinh Đô, một người thanh niên tầm 15 tuổi đang nằm ngủ

"Muội đi rồi huynh hãy cố sống cho thật tốt nhé" Một giọng nói bí ẩn vang vọng trong đầu cậu ấy

"Ah ! Tiểu Tuyết, đừng đi !" Cậu ta bừng tỉnh, mồ hôi đầm đìa xen lẫn trong lớp mồ hôi ấy là những giọt nước mắt đang tuôn chảy xuống. Đó chính là Ngao Thiên, đã một tháng trôi qua từ ngày Tiểu Tuyết mất, ngày nào cậu ấy cũng bị giấc mơ đó hành hạ khiến cậu không ngủ được. Nhưng hôm nay thì lại khác, cậu nhìn ra ngoài cửa sổ của phòng trọ thấy trăng hôm nay rất tròn, cao và sáng nữa, bất giác cậu nhớ lại lúc 6 tuổi

"Tiểu Tuyết à ! Hôm nay trăng sáng ghê á" Ngao Thiên nói mà mắt sáng rực lên cứ như cả đời chỉ mới thấy nó một lần vậy

"Ủm há ! Hôm nay là trung thu mà trăng sáng là phải, nhưng chỉ tiếc là chúng ta không có bá...." Tiểu Tuyết đáp lại và bị Ngao Thiên cắt ngang

"Muội đừng buồn, lớn lên huynh sẽ làm kiếm tiền rồi sau đó huynh sẽ cho muội ăn ngập mặt vào dịp trung thu nún !" Ngao Thiên vỗ vai Tiểu Tuyết và nói với giọng tình nghịch. Tâm hồn trẻ con là thế đó, cứ nói cho sướng miệng cái đã rồi tính sau

"Bây giờ huynh đã có tiền và cũng đã lên được Kinh Đô, vốn dĩ muốn đợi dịp trung thu này rồi mời muội đi ăn bánh mà giờ đây, haizzz...." Ngao Thiên bất chợt nói trong lòng sự buồn bã vô tận mà chỉ có tác giả đẹp trai mới hiểu được. Rồi đột nhiên, cậu lấy hai vỏ rượu rồi treo lên mái nhà nằm, một bình rượu cậu để uống còn một bình rượu là để cho "Tiểu Tuyết" uống

"Ta quyết định rồi, ngày mai ta sẽ lên đường đi thu thập mấy tên con sót lại của Hắc Phong Thế Gia tiện thể quét luôn cái Chợ Đen đó để an ủi linh hồn Tiểu Tuyết" Cậu bất chợt nói lên sau một lúc im lặng, rồi một hơi nốc sạch bình rượu

oOo

Bây giờ, cậu đã đến chỗ Hắc Hội. Nó vẫn vắng như thường, chợt Tiểu Thu thấy cậu liền ngạc nhiên hỏi

“Cậu đến đây làm gì ? Chẳng phải cậu đã nghỉ rồi sao ?” Sở dĩ Tiểu Thu hỏi vậy là bởi vì cậu đã nghỉ việc từ lúc Tiểu Tuyết chết rồi

“Tôi đến để xin tình báo về Chợ Đen cũng như tên gia chủ đó” Ngao Thiên nói rồi bước đến bên bàn giao và nhận nhiệm vụ. Tiểu Thu đưa cho cậu một tờ giấy rồi bảo cậu đi về

Cậu đang ở trên Trà Lâu từ từ đọc tờ giấy. Về cơ bản nó viết các thông tin chi tiết về Gia Chủ và Chợ Đen. Cuối cùng, cậu cũng đã biết được mục tiêu tiếp theo của mình đó là Ma Thù Đế Quốc

Theo tin tình báo cậu được biết thì Ma Thù Đế Quốc là một đế quốc theo chủ nghĩa phong kiến cho nên người ở đây mặc đồ theo kiểu người xưa. Nhưng rất lạ ở một chỗ đây là thế giới ma pháp nhưng người ở đây không dùng ma pháp mà dùng Tiên Khí để tu tiên và coi ma pháp như một thứ tà ma ngoại đạo, vì lý do đó tất cả các vương quốc khác đều tránh xa Ma Thù Đế Quốc và xem đó như là một đám người lập dị. Nếu muốn đi qua đó bắt buộc phải có một bộ đồ sang sang một tí của đế quốc và một ít Tiên Kỳ. Về vấn đề quần áo thì khỏi lo, qua mấy chỗ bán đồ cosplay thì sẽ có nhưng mà còn về vấn đề Tiên Kỳ thì khá là nan giải. Và theo Ngao Thiên được biết thì Chợ Đen có một số Tiên Kỳ khá mạnh nhưng rất rẻ vì mọi người ở các vương quốc khác không mua nên mới có giá như thế, chợt mắt cậu sáng lên nhìn vào túi tiền và mỉm cười. Ngao Thiên quyết định rằng : Cậu sẽ mua Tiên Kỳ, đồ cosplay để đến Ma Thù Đế Quốc để trả thù cho Tiểu Tuyết và giải cứu Nhị Công Chúa...

-Còn tiếp-

Bạn đang đọc truyện *Pháp Sư Song Hệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Mỹ Nữ

Trên một con đường rải đầy đất, một cỗ xe ngựa dừng trước một thành trì cao, dày và vững chắc. Một thiếu niên tuổi chừng mười sáu bước ra rồi tiến đến chỗ binh sĩ. Hắn mặc một bộ đồ rất sang trọng, tay cầm quạt ngọc, vai thì đeo một tay nải làm bằng vải loại thượng hạng và tất nhiên mọi thứ đó đều nằm trong tiệm cosplay cổ trang :v, võ công cũng đạt tới đẳng cấp Nguyên Anh Hậu Kỳ. Đám binh sĩ thấy hắn ăn mặc giàu có và mạnh mẽ nên liền chấp tay cung kính

"Vị đại gia này, ngài đi đường có mệt không ạ ? Để tiểu nhân dẫn ngài vào trong nhé" Một tên trong số đó nói. Thấy có gió nên lượn theo luôn, hắn đáp với vẻ cực kỳ thần kinh thái

"Được thôi ! Chỗ này coi như là thưởng cho người" Nói rồi hắn đưa cho tên binh sĩ một túi tiền nặng trĩu. Rồi theo tên đầy đi vào trong thành. Đó chính là Ngao Thiên, cậu ấy đã cải trang để thâm nhập vào Ma Thù Đế Quốc trước khi đi còn dùng ma pháp tạo vài chục ngàn túi vàng theo bên mình để phòng hờ

"Dạ ! Thứ lỗi cho tiểu nhân còn phải làm nhiệm vụ chỉ đưa đại gia đến đây được thôi ạ !" Tên đó bất chợt nói rồi quay về. Đang ngáo ngơ vì chẳng biết làm gì thì bỗng đập vào mắt Ngao Thiên đó chính là một cái Từ Lâu, vì bản tính đàn ông là ham vui nhưng mà cậu chưa đủ tuổi để đi vào trong đó, mà thôi kệ cứ vào trước đi rồi tính. Rồi cậu bước thêm vài trăm bước nữa trong lúc đi thì các mỹ nữ ven đường cứ nhìn chằm chằm vào cậu rồi đỏ mặt khiến cậu rất ngại nên cứ cắm đầu đi nhanh, vừa đặt chân vào Từ Lâu thì cậu cảm thấy có cái gì đó chạy dọc cơ thể mình rồi tàn xuống đất, cậu ngầm hiểu là bọn họ đang dò xét thực lực. Mà cũng đúng vì ở đây Cường Giả Vi Tôn mà, đẳng cấp thật sự của cậu là Nguyên Anh Hậu Kỳ nhưng mà do cậu dùng mặt pháp để đẩy thực lực xuống để giảm áp lực nên chỉ hiển thị với bọn chúng Trúc Cơ Đỉnh Phong mà thôi

Cậu bước vào với thần thái lạnh lùng, tất cả mọi người nhìn cậu với ánh mắt thán phục vì ai nấy đều cảm nhận được áp lực mà cậu tỏa ra. Đột nhiên, một mỹ nữ nhìn rất mê người, ăn mặc rất sặc-sxy bước đến trước mặt cậu, choàng tay qua cổ, áp bộ ngực G-cup vào phía trước cậu và một tay thì sờ mặt

"Vị đại gia này, lần đầu đến đây phải không ? Để tiểu nữ "hướng dẫn" cho ngài nhé ! :)" Cô ấy nói với Ngao Thiên, trong lúc nói mắt cô ta sáng lên ánh màu hồng và thổi một luồng khí rất thơm vào mặt cậu. Biết mình đã bị trúng một thứ gọi là "Mê Hồn Thuật" nên cậu đã nhắm mắt lại và thầm nghĩ

"Xin lỗi, anh biết em đẹp lắm nhưng...Bố mày đã có Tiểu Tuyết rồi nhé :)))" Rồi mở mắt ra, chợt mắt cậu phát ra một ánh sáng màu hồng còn sáng gấp bội ánh sáng phát ra từ mắt của cô ấy

"Xin lỗi, thứ thuật này có thể có tác dụng với những gã khác nhưng tuổi *** với tôi nhé !" Cậu nói với giọng lạnh lùng rồi bước tiếp vào trong, cô ấy đứng sững người bởi vì cô đã bị Ngao Thiên dùng chiêu "Gậy Ông Đập Lưng Ông" mê ngược lại cô khiến cô ấy say như điên đảo. Mọi người xung quanh nhìn Ngao Thiên với vẻ cực kỳ ngưỡng mộ

"Bà chủ, cho tôi một phòng V.I.P và dọn tất cả đồ ăn ngon nhất vào phòng đó, tôi sẽ trả tiền" Cậu bất chợt kêu lên và hành động đó chính là thể hiện sự giàu có của mình với bàn dân thiên hạ

oOo

Lúc này, cậu đang ở trên phòng thưởng thức đồ ăn thì bỗng nhiên cậu cảm thấy mình nóng trong người nên đã cởi lớp áo ngoài ra (Uống trà Dr.Thanh đi

mày !). Rồi cảm giác, thăng đệ cậu đã dậy rồi, bây giờ thì lại buồn ngủ nên cậu bèn leo lên giường ngủ. Đột nhiên, cửa mở ra rồi đóng lại, một bóng hình người con gái đi vào thổi ánh đèn tắt vụt đi. Cô ta cúi y phục ra rồi tiến đến bên giường của Ngạo Thiên sau đó cậu ngủ thiếp đi. Sáng hôm cậu tỉnh dậy thì...

-Còn tiếp-

Bạn đang đọc truyện *Pháp Sư Song Hệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Tâm An

Một buổi sáng thanh bình, Ngạo Thiên tỉnh dậy trong tình trạng vẫn bình thường kể bên là cô gái hôm qua đang ngủ say ở mép giường. Thấy có gì đó sai sai nên cậu đã gọi cô ấy dậy

"Này ! Dậy đi, sao cô ngủ ở bên giường tôi vậy ?" Ngạo Thiên vừa hỏi vừa lay cô ấy. Sau một lúc, cô cũng chịu tỉnh giấc. Lúc bấy giờ, cô mới vội vàng giải thích toàn bộ sự việc

"À...à chuyện là như thế này. Bà chủ kêu tôi đem đồ ăn lên cho huynh sẵn tiện phục vụ luôn, nhưng lên đến nơi thì thấy huynh đang nằm ngủ nhưng trông có vẻ mệt mỏi tôi rờ lên trán thì thấy huynh đang sốt cao nên tôi đã xuống nhà lấy nước ấm và khăn lên để đắp cho huynh, để tránh tăng thêm nhiệt độ nên tôi đã thổi đèn và đóng cửa lại. Mọi việc chỉ vậy thôi !" Cô ấy giải thích. Ngạo Thiên nghe vậy cũng gật gù, nhưng mà khoan cậu lại thấy có gì đó méo đúng

"Thế còn việc khóa thân thì sao ?" Cậu hỏi với giọng lo lắng, bất an vì cậu không muốn mình lại làm cha ở cái nơi xa lạ này

"À tại trời nóng quá nên tôi cởi ra thôi, đừng nói là....cậu nhìn thấy hết rồi nhé ! Mà nhân tiện tôi tên là Tâm An, sau này huynh đừng gọi tôi là cô này, cô kia nữa nhé !" Tâm An giải thích. Ngạo Thiên nghe vậy cũng gật đầu rồi đi vào phòng tắm để tắm và thay đồ. Một lát sau, cậu bước ra với bộ đồ rất đẹp thể hiện như người có liên quan đến hoàng thất

"À nhân tiện nói luôn, tôi tên là Lý Ngạo Thiên cô có thể gọi tôi là Ngạo Thiên cũng được" Cậu nói rồi cả hai cùng bước xuống

oOo

Lúc này, Ngạo Thiên đã ăn xong và bắt đầu cuộc hành trình. Nhưng cậu lại có một cửa nợ nữa đó chính là Tâm An, ai bảo lúc trước cậu dùng Mê Hồn Thuật thì giờ đâu có thành ra thế này

"Bây giờ nên đi đâu nhỉ ?" Cậu hỏi Tâm An

"Hmm ! Cậu là người tu luyện nên đi đến Thiên Kiếm Tông đi" Tâm An gợi ý cho cậu

"Cũng được ! Vậy thì cô dẫn đường đi"

"Nhưng xa lắm đó phải mất cả tháng mới đến mà hai ngày nữa là khảo hạch rồi"

"Chúng ta sẽ bay :)"

"Bay ??"

Nói rồi, Ngạo Thiên bế Tâm An theo kiểu bế công chúa rồi dùng Ma Pháp Phong Hệ bay lên. Mọi người trong thành thấy được cảnh đó liền dụi mắt lại để nhìn rõ hơn và đúng thật cậu đã bay lên, người có tu luyện biết chỉ có cảnh giới Phân Thần Kỳ mới bay được vậy thôi liền gật đầu tỏ vẻ rất khâm phục vì một thanh niên 16 tuổi mà lại đạt đến cảnh giới cao như thế

oOo

Lúc này, Ngạo Thiên đang bế Tâm An bay với vận tốc rất lớn. Một lúc sau, mọi người tập trung ở nhà trọ dưới núi để chuẩn bị sát hạch thấy một thứ gì đó bay với vận tốc rất nhanh, đến gần thì thấy một thanh niên đang bế một cô bé bay đến

Bùm Tiếng không khí bị xé ra do người thanh niên đáp xuống quá nhanh. Bấy giờ, mọi người mới thấy đó là một soái ca đi cùng với một mỹ nữ, những nam thanh niên thấy Tâm An liền hú lên còn bọn con gái thấy Ngạo Thiên cộng với bộ đồ trên người là mắt sáng lên và mặt đỏ ửng. Ngạo Thiên và Tâm An bước vào nhà trọ thuê hai phòng nhưng xui thay là chỉ còn có một phòng nên đành thuê luôn

oOo

Lên đến phòng, Ngạo Thiên bảo cậu sẽ dùng Tiên Kỹ để tạo là chiếc giường bằng gió nhưng Tâm An lại nói

"Thôi khỏi cần, huynh cũng có thể.....ngủ cùng tôi cũng được" Rồi đỏ mặt chạy liền vào nhà tắm. Một lúc sau, cô ấy bước ra với một mái tóc ướt ướt và một bộ đồ ngủ ? Đế Quốc này cũng có đồ ngủ à ? Ngao Thiên cũng kệ, rồi đi vào tắm thay bộ đồ ở Vương Quốc cho thoải mái rồi đi ngủ. Nửa đêm đang ngủ, cảm giác mình đang chạm cái gì đó mềm mềm như gối ôm mà cậu hay áp mặt vào gối ôm cho dễ ngủ nên đã áp vào trong đấy, cảm giác mềm hơn rất nhiều nên đã chìm vào giấc ngủ ngay và sáng hôm sau khi cậu tỉnh giấc...

- Còn tiếp -

Bạn đang đọc truyện *Pháp Sư Song Hệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Thiên Kiếm Trà Quán

* Đôi lời của thằng tác giả hăm lờ : Cảm ơn các mày đã khích lệ tinh thần cho mình mong các mày sẽ tiếp tục theo dõi cái truyện hăm lờ không kém thằng tác giả này nhé :)

Tối hôm qua, Ngao Thiên đã có một giấc ngủ ngon lành như chưa được ngủ từ trước đến giờ và một phần cũng nhờ cái "gối" mềm mại mà anh đã ôm và áp mặt vào

Bây giờ, nếu tính theo giờ của Vương Quốc thì cũng đã 8 giờ sáng nhưng Ngao Thiên vẫn muốn nường trong cái gối mềm mại ấy, cậu dụi dụi mặt vào "cái gối" thì bất chợt những tiếng rên ư ừ từ đâu phát ra ? :D. Cậu mở mắt, thấy toàn bộ xung quanh tối đen nhưng rồi cũng nhận ra mình bị mắc kẹt bên trong thứ gì đó nên đã rút đầu ra. Và đập vào mắt Ngao Thiên giờ đây là một bộ ngực to tròn được ẩn đằng sau một lớp áo mỏng và đó là của.... Tâm An ? Chưa kịp rời chiếc giường thì cô ấy lại lòi đầu cậu úp vào ngực và lần này thì cô ấy nằm sấp lên người Ngao Thiên, chính cậu cũng chả hiểu cô ấy ăn gì mà khỏe như trâu vậy

"Tâm An, Tâm An bộ cô tính giết tôi à ?" Cậu ấy hét lên, tiếng hét của một thiếu niên 16 tuổi làm rung động biết bao con tim ở đó và ai đấy cũng đều thốt lên một câu rất là thân thương : "Thằng chó, để tao ngủ !" =>))

oOo

Lúc này đã là 9 giờ sáng, cuối cùng Ngao Thiên đã thoát khỏi được đám "chất béo" đó và ngồi một chỗ uống trà ở trên ghế (Main thành ông cụ non cmnr =]]), còn Tâm An do xấu hổ vì những chuyện mình đã làm khi ngủ nên đã ngồi lì một chỗ ở góc phòng. Hai người cứ ngồi lì như vậy cho đến khi bụng của Tâm An kêu lên từng tiếng

"Cô đói rồi à ? Đi ăn không ?" Ngao Thiên bất chợt cất giọng hỏi. Tâm An nghe vậy mừng như nước gặp cá liền gật đầu thay đồ ngay. Khi cô bước ra, Ngao Thiên thấy một bộ trang phục cực kỳ lộng lẫy nhưng cũng không kém phần hờ hang và cậu cũng nghe mùi nước hoa đầu đó quanh đây. Cậu nhắm mắt, thờ dãi và nói : "Haizz, đúng là con gái đi đâu cũng phải đẹp !" rồi đi vào phòng thay đồ. Khi vừa thay xong, cậu để ý chai nước hoa mà Tâm An mang theo đã hết sạch....nhưng hôm qua nó còn đầy mà ? Chẳng lẽ.....Nhưng cậu cũng mặc kệ đi ra. Rồi hai người cùng đi xuống dưới nhà ăn

oOo

Xuống đến nơi, Ngao Thiên đã nhìn thấy mọi người nhìn sấn lên cầu thang vì cái mùi nước hoa nó nồng đến nỗi mà từ dưới nhà ăn cũng có thể ngửi thấy. Như thói quen, Tâm An đảo mắt đưa tình xung quanh một cái làm tất cả bọn đàn ông điên đảo. Ngao Thiên và Tâm An cùng ngồi xuống một bàn, điều này làm dấy lên sự ghen tị không hề nhẹ giữa bọn chúng với Ngao Thiên, nhưng vì Tâm An chúng không gây sự với cậu, ngay cả ông chủ quán cũng miễn phí cả bữa cơm nữa kia mà

Ăn xong, cả hai cùng đi tham quan trước Thiên Kiếm Sơn để sau này khỏi bị lạc, trên đường đi Tâm An nói với Ngao Thiên là cảm thấy mệt nên hai người đã ghé vào một quán trà nhỏ ven đường. Khi bước vào thì hai người cũng chẳng cảm thấy lạ, nhưng sau một lúc để ý thì quán trà này toàn là các bậc tiền bối và các sư huynh, sư tỷ. Cậu giật mình chạy ra xem bảng hiệu thì thấy bốn chữ to đùng : "Thiên Kiếm Trà Quán" bên dưới còn có ghi là : "Chỉ dành cho đệ tử Thiên Kiếm Tông, người lạ đi vào thì sẽ xử theo luật". Lúc này, cậu mới hối hả chạy vào bảo Tâm An chạy ngay đi nhưng chưa kịp chạy thì đã bị một vị tiền bối chặn trước cửa

"Ngoại nhân kia là ai ? Sao dám đi vào trà quán này ?"

"Dạ ! Thứ lỗi cho vãn bối đã thất lễ, do mệt quá nên không để ý tên quán mà tùy tiện xông vào ạ !"

"Hừ ! Muốn vào là vào, muốn ra là ra chẳng còn hệ thống gì nữa ! Hôm nay xem ta trị ngươi như thế nào đây !"

Sau khi nói xong, vị tiền bối kia liền phát động một cái mà người tu luyện gọi là "Linh Khí" gây áp bức lên người Tâm An nhưng Ngao Thiên không bị sao vì cậu có ma pháp phụ trợ

"Là ông ép tôi đó ! Đừng trách tôi không kính người lớn tuổi !" Ngao Thiên nheo mày và nói với giọng cực kỳ nghiêm nghị. Cậu giải phóng toàn bộ sức mạnh ma pháp Rank SSS+ của mình, tất cả mọi người có mặt trong trà lâu, ai nấy đều đổ đầy mồ hôi kể cả vị tiền bối kia cũng không ngoại lệ, họ rất

muốn chạy nhưng không chạy được vì áp bức tỏa ra quá lớn. Cậu dồn 1/10 sức lực vào cú đâm bình thường thêm effect Hỏa Hệ rồi đâm vào vị tiền bối ấy và rồi...

-Còn tiếp-

P/S : Anh em nào muốn bonus h*ntai thì cmt nhóc :V

Bạn đang đọc truyện *Pháp Sư Song Hệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34: Ngạo Thiên Và Tâm An

* Bonus sẽ có sau, hình đang vẽ với lại mình mới 1 tuổi thôi à :((

* Minh tính chuyển từ harem sang 1 nam - 1 nữ ae nào đồng ý like cmt cái :V

* Warning : Tao cảnh báo trước, chap này tình cảm hơi nặng thăng nào thích h*ntai thì back ra ngay và luôn nhé >

P/S: AE dislike nhiều vào cho nó xuống top đi, lên top em ngại lắm :))

Bồng Tiếng cú đâm của Ngạo Thiên va vào người của vị tiền bối kia khiến ông ấy văng ra và xuyên thủng cả cửa. Ông ấy bị cháy một vết hình cú đâm trên áo và phần thịt thì bầm lên trông thương thế gần như rất nặng. Lúc bấy giờ, mọi người xung quanh mới hoàn hồn lại nhìn vào Ngạo Thiên, tay cậu vẫn cứ nắm lại và nó cháy lên một ngọn lửa vừa đỏ vừa tím trông rất tà môn. Và từ lúc nào, tròng đen của đôi mắt đã ngả sang màu đỏ, mọi người ngăm hiểu là đã chọc đến một người không nên chọc : "Cường Giả đại Thừa Kỳ". Nhưng thật ra, cội nguồn sức mạnh của Ngạo Thiên là nhờ Ma Pháp mà ra chứ cậu không hề có công pháp tuyệt thế nào cả :)). Thấy mọi người trông có vẻ sợ hãi, cậu phong ấn lại sức mạnh, mọi thứ trên cơ thể đã trở về bình thường, cậu ngồi xuống ghế và nói

"Nào Tâm An ! Mọi chuyện đã xử lý xong rồi, ngồi xuống uống trà đi" Ngạo Thiên nói. Tâm An lúc này vẫn chưa hết bàng hoàng thì được Ngạo Thiên gọi làm cho giật mình nên cũng ngồi xuống vội. Cho đến bây giờ, Tâm An vẫn không tin được người mà mình đi cùng từ trước đến giờ lại là một cường giả "giấu nghề" như thế. Ngạo Thiên cầm tách trà nhấp mỗi một cái, Tâm An cũng nhấp mỗi theo nhưng không theo một cách tự nhiên như từ trước đến giờ cô vẫn dùng nó để giao tiếp với Ngạo Thiên mà giờ đây cô dùng một cách gượng gạo, lo lắng để giao tiếp với cậu

"Mình đi thôi Tâm An. Rời khỏi cái chỗ này đi lên núi ngắm cảnh" Ngạo Thiên nói rồi cầm tay Tâm An dắt ra ngoài. Một lần nữa, cậu lại bế Tâm An rồi bay lên đỉnh núi, trên đường bay Tâm An chẳng còn sợ sệt như lúc đầu bay nữa mà bây giờ đã thoải mái hơn, tự tin mở mắt ra để thưởng thức cảnh đẹp của núi từ trên nhìn xuống. Một lúc sau, hai người đã thấy đỉnh núi trước mặt, Ngạo Thiên đáp xuống đất rồi cùng với Tâm An chọn một chỗ ngồi tốt rồi cùng nhau ngắm cảnh

Bây giờ, cậu mới để ý Tâm An thật đẹp (mặc dù nó đã đẹp từ hồi nấy chap trước :v) và nếu như so sánh thì có lẽ đẹp hơn Nhị Công Chúa nữa. Đôi mắt ướt ướt, phờ trên đó là một cặp mi dài và cong lên, chiếc mũi hình dọc dừa và bên dưới nó là một đôi môi hình trái tim màu hồng, gương mặt chuẩn V line cộng với nước da trắng, lồi lõm đúng chỗ đã tạo nên một mỹ nữ Tâm An. Quan sát thấy những điều đó Ngạo Thiên hơi đỏ mặt, Tâm An thấy vậy liền cười khúc khích

"Tâm An, cô về trước đi. Tối ta sẽ cùng cô đi lên đây và cho cô một điều bất ngờ !" Ngạo Thiên nói với vẻ bí ẩn, Tâm An nghe vậy cũng khá tò mò. Cô gắng hỏi Ngạo Thiên đó là gì nhưng Ngạo Thiên chỉ trả lời bằng hai từ : "Bí mật" cho nên cô cũng chịu thua rồi đi về nhà trọ trước, thấy Tâm An đã đi khá xa rồi Ngạo Thiên nhảy xuống dưới núi o.O. Cậu nhớ lại lúc còn học ở Vương Quốc, thầy giáo có cho cả lớp biết cách làm pháo hoa từ Ma Pháp đó là dùng lửa màu nén lại một hình thù mà mình thích rồi đặt một cái ống sắt rồi đặt nơi nào đó trống trải, đợi lúc muốn thì có thể kích hoạt nó từ xa. Ngạo Thiên bay cách ngọn núi 400 mét tính từ chân núi ra rồi đáp xuống, cậu dùng ma pháp nén 150 quả pháo rồi bỏ vào 15 ống sắt sắp thành một hình chữ nhật rồi bay lên đỉnh núi từ từ đi bộ xuống chỗ nhà trọ. Cậu cũng phải thần phục mức độ tin tức của con người nơi đây nhanh thật bởi vì trên đường đi xuống có biết bao kẻ chạy lại thách đấu vì chuyện cậu đã đánh bại vị tiền bối thật ra là trưởng lão của Thiên Kiếm Tông kia là chuyện không thể tin được nhưng rồi cũng thất bại thảm hại

oOo

Ngạo Thiên đã về đến nhà trọ và lúc này cũng đã 9 giờ, trời đêm có những ánh sao rất là đẹp. Ngạo Thiên cùng với Tâm An từ từ tản bộ đi lên đỉnh núi và để Ngạo Thiên cho Tâm An một bất ngờ. Đường đến núi còn dài, Ngạo Thiên tranh thủ cơ hội này để trò chuyện với cô

"Này Tâm An ! Cô xuất thân từ đâu nhỉ ?" Ngạo Thiên hỏi. Tâm An thấy cậu hôm nay có vẻ hơn mọi ngày vì hôm nay cậu chủ động bắt chuyện chứ không có làm li như mấy ngày trước

"Tôi vốn xuất thân từ một vùng quê nhỏ nhưng sau này gặp kỳ ngộ được bà chủ Trà Lâu thấy tôi xinh đẹp nên đã cho ba mẹ tôi một khoảng tiền khá lớn đủ để ăn sung túc đến già rồi rước tôi về Trà Lâu. Lúc đó tôi 6 tuổi, tính đến giờ cũng được 10 năm rồi" Tâm An vừa nói vừa hồi tưởng lại cái lúc mà bà chủ rước cô ấy về. Lúc đó, lần đầu cô ấy được nhìn thấy cái đẹp, cái sang của dân thành phố nhưng đó chỉ mới là một thành phố nhỏ trong Đế Quốc mà thôi. Và bây giờ, thánh Ngạo Thiên của chúng ta mới để ý cô ấy cười thật đẹp, đẹp đến nỗi đủ mê hoặc lòng bất cứ người đàn ông nào kể cả gay, less,

zero nine fan,.. cũng không ngoại lệ

"Thế cô không nhớ nhà à ?" Ngao Thiên hỏi. Tâm An thở dài một cái rồi đáp

"Có chứ sao không ! Rất nhớ là đằng khác, nhiều lúc tôi cũng muốn về lắm chứ nhưng mà tôi còn việc phải làm ở Trà Lâu nữa, với lại tôi có nhớ nhà, nhớ ba mẹ thì họ cũng chẳng nhớ tôi đâu. Vì ba mẹ của tôi rất ham tiền nên mới để tôi đi dễ như thế !" Nói rồi Tâm An lại thở dài một cái, trong mắt cô ấy dường như có một ít nước mắt chảy ra nhưng cô đã kịp lấy tay quệt đi. Có lẽ trong thâm tâm của Tâm An giờ đây, cô ấy lại suy nghĩ lại những chuyện không vui khi ở nhà, có những chuyện cô ấy không muốn nói cho Ngao Thiên biết vì sợ cậu ấy buồn lây và cũng có những chuyện cô ấy muốn nói với Ngao Thiên nhưng chưa có dịp để nói và cô ấy cũng có một cảm giác rạo rực khi đứng kề bên Ngao Thiên không phải là vì Mê Hồn Thuật mà đây chính là cảm xúc thực sự mà cô ấy dành cho cậu. Hai người cứ im lặng, đi kề bên nhau nhưng không dám nhìn nhau chỉ dám nhìn thẳng về phía trước và đi đến đỉnh núi

oOo

Lúc này, khi mặt trăng đã lên gần cao đến đỉnh đầu hai người mới đến nơi. Ngao Thiên đưa Tâm An đến một gốc cây mà cậu đã chuẩn bị sẵn để hai người cùng ngồi ngắm pháo hoa

"Cậu muốn cho tôi điều bất ngờ gì vậy Ngao Thiên ?" Tâm An hỏi với giọng tinh ranh, tò mò

"À, cô không nhắc thì tôi cũng chẳng nhớ nữa. Nhìn về phía trước nhé. Cái này tôi đã chuẩn bị rất lâu đó, cô mà thương thức nha !" Ngao Thiên từ từ nói. Tâm An nghe vậy cũng nhìn về phía trước. Ngao Thiên đưa tay ra khoảng không phía trước, đột nhiên trên tay cậu có một ấn ký hình ngôi sao hiện lên. Và *Bụp*Bụp*Bụp*, Tâm An giật mình nhưng rồi cũng bình tĩnh lại ngắm nhìn phía trước. Trước mặt cô giờ đây là cảnh những tia lửa bắn ra với đủ thứ hình dạng, đủ thứ sắc màu kèm với âm thanh nổ bụp bụp nghe rất vui tai, trước giờ cô ấy chưa bao giờ được chứng kiến một cảnh tượng đẹp như thế này cả bất giác cười lên trông có vẻ rất thích thú. Ngao Thiên không ngắm nhìn pháo hoa mà lo ngắm nhìn nụ cười của Tâm An, nó thật sự rất đẹp nhưng đối với Ngao Thiên thì nó đẹp hơn bất cứ thứ gì trên đời

Bất chợt, Tâm An nghĩ đến những chuyện Ngao Thiên đã làm cho mình từ trước đến giờ và bây giờ là chuẩn bị một thứ đẹp để dành cho mình nên đã đắm ra yêu say đắm Ngao Thiên. Tâm An quay qua, thấy Ngao Thiên không lo xem cảnh tượng kia mà lo ngắm nhìn cô nên cô cũng cười một cái

"Em yêu anh !" Tâm An đã thốt lên câu đó từ sâu trong tận đáy lòng của mình

"Cảm ơn anh vì những điều mà anh đã làm cho em !" Tâm An nói rồi ôm lấy cánh tay của Ngao Thiên và *Chụt*, trước khi Ngao Thiên kịp nhận ra điều gì thì đôi môi hình trái tim mềm mại của Tâm An đã chạm môi cậu, chiếc lưỡi của Tâm An lúc này đã đụng lưỡi cậu, Ngao Thiên choàng tay qua vai của Tâm An và ôm chặt lấy cô, hai người cứ thế hôn nhau. Nhìn cảnh tượng hai người hôn nhau và bên trên là pháo hoa đang thi nhau khoe sáng và sắc màu mà cảm thấy có chút ghen tị, cảnh tượng này hoàn toàn xứng đáng đưa vừa một bộ truyện tình cảm

oOo

Sáng hôm sau, Ngao Thiên thức dậy rất sớm. Cậu gọi Tâm An dậy bằng một câu rất chi là thân mật và tình cảm

"Em yêu ơi ! Dậy đi, mặt trời lên rồi kia ^^" Tâm An dường như đã dậy từ trước, vốn dĩ cô không rời khỏi giường là để ngắm "Anh yêu" của mình đang ngủ cho nên giờ nghe Ngao Thiên nói vậy cô cũng dậy luôn. Hai người thay phiên nhau thay đồ rồi xuống dưới ăn sáng. Sau khi ăn xong, Tâm An nắm tay Ngao Thiên rồi hai người cùng nhau bước đến chỗ trắc thí vì hôm nay là ngày mở trắc thí để thi vào Thiên Kiếm Tông. Trên đường đi, hai người dường như đã trở thành trung tâm của mọi sự chú ý vì một mỹ nam và một mỹ nữ đi chung với nhau đã làm chói mắt biết bao con dân thiên hạ rồi

"Tâm An này ! Sau khi thi vào thi anh với em xin học chung một lớp nhé !" Ngao Thiên bất chợt nói. Tâm An cũng nhanh nhạy đáp lại

"Dạ, mình sẽ cùng nhau ở bất cứ nơi đâu. Miễn có anh cho dù em có khổ cách mấy thì cũng chịu được :)" Tâm An nói với Ngao Thiên rồi cùng với cậu đi tiếp đến chỗ trắc thí (**, câu này sến vcl :()

oOo

Hiên tại bây giờ, hai người đang đứng trước cổng vào nơi trắc thí

"Này hai người kia, mới đến đúng không ? Lại đây lấy số để vào đi !" Một người bất chợt kêu lên thì ra đó chính là người gác cổng. Tâm An và Ngao Thiên đi đến đấy để lấy số và lấy được lần lượt là "146" và "147". Sau khi đã có số thì hai người cùng bước vào trường trắc thí và cũng may nó vừa mới bắt đầu

"Đây là bài trắc thí thứ nhất. Ta kêu tên người đó lên đây làm trắc thí, muốn thông qua thì phải đánh ít nhất là xây xước cây cột này nếu không thì không thông qua, mỗi người có 3 lần cơ hội và được sử dụng vũ khí. Trắc thí bắt đầu !" Bỗng một người nào đó đứng trên sân khấu nói. Sơ lược về cây cột thì nó hình tròn cao hơn Ngao Thiên một tí, đường kính nó vào khoảng 1 gang tay và nó được làm bằng gỗ ? Nếu dùng vũ khí thì xây xước dễ rồi....nhưng sợ là không dễ như vẻ bề ngoài. Bỗng người đó kêu tên người đầu tiên lên

"Số 001, Trương Thế Anh"...

-Còn tiếp-

Chương 35: Tông Chủ Đòi Thứ Nhất

* ** (Muốn chửi thế quá) Em mới 14 tuổi làm sao mà dùng từ với xây dựng tình huống rồi ngữ cảnh và miêu tả chi tiết như mấy nhà văn nhiều năm trong nghề được f*ck các bác >.<

* Đừng đặt nặng mọi thứ lên đôi vai nhỏ bé của em.v

"Số 001, Trương Thế Anh" Người đầu tiên đã được gọi lên để làm trắc thí. Nhìn vẻ ngoài thì có vẻ là con của một gia tộc giàu có nào đó, tuy ngoại hình của hắn không đẹp trai nhưng bù lại bộ đồ mà hắn đang mặc thì rất là đẹp nhưng kém sang hơn so với Ngao Thiên. Hắn vừa bước lên trên thì những những đứa con gái lập tức hú hét lên không phải vì hắn đẹp trai vì bộ đồ của hắn và điều đó cũng đúng trong cái đế quốc này thì những người giàu khá ít và còn lại là những người khá giả hoặc nghèo. Còn Tâm An thì tỏ vẻ khinh bỉ bằng một câu nói : "Hừ ! Đồ mập đáng khinh". Cô lập tức được chú ý ngay lập tức vì nếu như cô nói vậy thì tất nhiên là phải giàu hơn hắn rồi, mọi người nhìn qua thì nhìn thấy một mỹ nhân rất đồi giàu có và nhìn có vẻ như là một tiểu thư yếu đuối nào đó cho nên có nhiều tên không biết điều chạy lại xin làm người yêu cô, có vài tên thì cố dùng vũ lực nhưng đều bị Ngao Thiên đá sang một bên

Đột nhiên, một người kêu lên : "Nhìn kia ! Nhìn kia ! Một thanh hắc kiếm". Tất cả quay sang chú ý lên trên kia, tên Trương Thế Anh đó đã lấy ra một thanh hắc kiếm trong rất dữ dằn. Hắn cầm và đưa thanh kiếm đó lên cao rồi dùng hết sức chém xuống, và khi chém xuống nó đã gãy...không phải cây cột gãy mà là thanh hắc kiếm !?

"Tại sao ? Tại sao ? Thanh hắc kiếm của ta lại gãy chỉ vì chém một thanh gỗ ? Thanh kiếm của ta là Huyền Cấp cơ mà ? Huhuhu..." Trương Thế Anh gào lên trong sự luyến tiếc. Giám khảo thấy thanh hắc kiếm của hắn bị gãy làm đôi sắc mặt cũng không thay đổi, ông ấy vẫn cứ giữ sắc mặt như vậy từ đầu buổi trắc thí tới giờ, phải chăng.....ông ấy không cho cảm xúc

"Người còn 2 cơ hội đứng lên tiếp tục hoặc từ bỏ" Giám khảo đột nhiên nói. Trương Thế Anh vì thanh kiếm yêu quý của mình bị gãy nên đã chọn từ bỏ. Những người còn lại lần lượt bước lên trên để trắc thí, mọi chuyện cũng diễn ra bình thường cho đến khi một người làm Ngao Thiên chú ý khi dùng thanh kiếm gì đó chém đứt đôi cây cột, đó là một cô gái có tên là Thanh Hà có số báo danh trước Ngao Thiên một số đó là số 145, cô ấy dùng một thanh kiếm màu đỏ, lưỡi kiếm được mài bén nên có màu bạc kim, ở giữa được khắc phù chú gì đó và tay kiếm thì được đính vài hạt gì đó giống kim cương nhưng lại màu đỏ, cô ấy đi cùng một nhóm bạn nữ

"Số 146, Lý Ngao Thiên" Giám khảo bất chợt gọi tên cậu mà cũng phải vì đã đến lượt cậu đi lên trắc thí rồi mà nhì. Nghe gọi tên, Ngao Thiên bước lên trên một cách từ từ, vẻ ngoài soái ca cộng với sự giàu có đã khiến những đứa con gái phải trầm trồ lên, còn đám con trai thì phải ghen tị với cậu. Ngao Thiên không nói gì, không lấy ra bất cứ thứ gì cả, cậu gập ngón út, ngón áp út và ngón cái lại chỉ chừa ngón trỏ và ngón giữa của tay phải lại tạo thành một án ký rồi giơ lên vai trái, xung quanh không có gì xảy ra...ít nhất là theo con mắt của những người đang theo dõi nhưng còn Ngao Thiên thì biết chính xác cái chuyện gì đang xảy ra, xung quanh cậu giờ đây được bao quanh bởi 8 thanh kiếm gió được tạo từ ma pháp Phong Hệ, vị giám khảo dường như nhận ra được điều khác lạ liên tục tập trung chú ý vào Ngao Thiên. Cậu đột nhiên chỉ tay vào cây cột thì lập tức cây cột bị những thanh kiếm vô hình làm từ gió chém đứt thành 8 khúc, mọi người nhìn vào những miếng gỗ đang bay lơ lửng trong không trung rồi rớt cái bịch xuống đất mà chẳng biết nói gì mà chỉ biết ồ lên 1 tiếng, giám khảo cũng không ngoại lệ ông ta nhìn Ngao Thiên đang đi xuống mà mặt rớt mồ hôi hột có lẽ trong lịch sử nghìn năm của Tông Môn chỉ có cậu làm được như vậy. Tiếp tục là Tâm An, cô ấy dùng một thanh kiếm bình thường chém đứt cây cột làm 3 rồi tiếp đến là nhiều người nữa và rồi vòng 1 cũng kết thúc

"Trắc thí vòng 1 đã kết thúc có tổng cộng có 156 người vào vòng 2, những người này đi theo ta !" Giám khảo nói rồi dẫn những người đã đạt vòng 1 đi đến một cái hồ, những người kia tự hỏi mình phải làm gì ở đây ? Thì vị giám khảo giải thích làm đập tan những suy nghĩ trong đầu mọi người

"Các người chỉ cần vượt qua cái hồ này, ta không cần biết các người làm bằng cách gì nhưng chỉ cần vượt qua được nó là sẽ thông qua vòng 2, ai tự tin thì lên trước đi và các người có quyền mang người khác theo nếu muốn !" Người ấy giải thích rồi gọi ở đâu tới một chiếc phi kiếm và đứng trên đó bay một mạch qua bên bờ bên kia

Có một người trong đám tân sinh đó bảo thử thách này quá đơn giản nên đã nhảy một phát xuống hồ, không ngờ chưa kịp chạm nước thì đã bị một lực đạo từ dưới hồ đẩy hắn lên cao rồi rớt xuống đất khiến hắn trọng thương đến mức phải bỏ cuộc. Những người kia khi thấy một tên không biết điều nhảy xuống dưới và bị trọng thương thì trở nên lo sợ hoang mang vô cùng, trong lúc đám người kia còn nhón nha nhón nháo thì Ngao Thiên lại một lần nữa bế Tâm An lên rồi dùng Ma Pháp Phong Hệ bay qua nhưng để làm màu thì cậu lại điều chỉnh gió cho sao người ta cảm giác như cậu đang bước trên mặt nước, lại một lần nữa Ngao Thiên làm cho giám khảo và cho mọi người bất ngờ. Khi cậu vừa đặt hai chân xuống đất và bỏ tâm an xuống thì đột nhiên có một con rồng vảy đen từ đỉnh núi phía sau lưng của ông giám khảo bay xuống

"Thế Thiên ! Đã 500 ta không gặp nhau rồi nhì ? Người vẫn còn khỏe chứ ?" Con rồng đó nói rồi đáp xuống đất trước mặt Ngao Thiên làm Tâm An và mấy người kia sợ chết khiếp nhưng ông giám khảo mặt thì trầm ngâm

"Không ngờ, Ngao Thiên này lại là kiếp sau của Tông Chủ đời thứ nhất của Thiên Kiếm Tông" Vị giám khảo nói với vẻ mặt trầm ngâm, có vẻ như ông ta biết điều gì đó nhưng lại giấu nhem đi

"Khảo thí ngày mai tiếp tục còn bây giờ các người đi về đi, ta còn một số chuyện cần phải xử lý" Giám khảo nói rồi dùng phép thuật gì đó dịch chuyển toàn bộ mọi người ra ngoài rồi quay mặt lại nói với Ngạo Thiên

"Nếu cậu muốn hiểu rõ chuyện này thì chúng ta phải nói về 500 năm về trước, khi mà tông chủ mang tên Phương Thế Thiên sáng lập ra Thiên Kiếm Tông, mọi chuyện vẫn diễn ra tốt đẹp cho đến khi có một quân đoàn ma tộc từ trong cấm địa của Đế Quốc xông ra, Tông Chủ giao trách nhiệm quản lý tông môn cho đệ tử thân truyền rồi cùng hai vị hảo hữu đến dẹp loạn. Trận chiến kết thúc chỉ còn 1 người sống sót và đó chính là con rồng này, con rồng này vốn sống ở trong dung nham sau này tu luyện thành hình người do trận chiến mất hai vị hảo hữu là mất mát quá lớn nên nó đã quyết trở lại hình dáng cũ và sống trên đỉnh núi 500 năm nay. Nay nó gọi ngươi là Thế Thiên chứng tỏ người chính là kiếp sau của Tông Chủ" Vị giám khảo ôn tồn giải thích, Ngạo Thiên sau khi nghe xong mặt liền trầm ngâm một lúc rồi nói với con rồng

"Vậy thì, ngươi có thể cho ta xem hình dạng con người của ngươi không?" Nghe cậu hỏi con rồng liền đồng ý rồi đột nhiên thân thể nó phát sáng và sau đó bước ra là một nam nhân tóc dài và chân mày đều là màu trắng, gương mặt rất thanh tú. Hắn chạy lại ôm chặt lấy Ngạo Thiên rồi nói: "Ta nhớ ngươi nhiều lắm" (Sau khi viết tới đoạn này tao cảm thấy có lỗi với Tâm An vc =]]). Đến đây mọi người cũng hiểu thẳng này bị gay ạ !!!

oOo

Lúc này, đám người Ngạo Thiên đã vào đến sảnh chính của Tông môn cậu được thăng một phát thành đệ tử đích truyền của Tông Chủ. Khi vừa mới bước vào, Ngạo Thiên cảm giác đầu mình khá là đau và khi nhìn lên trần nhà thì cậu thấy nó rất là quen thuộc, cứ như là cậu đã từng ở đây rất lâu về trước vậy. Cậu đang nhìn xung quanh thì đột nhiên một nam nhân nhìn khá là trẻ, cậu ấy có một khuôn mặt thanh tú không kém với mái tóc đen tuyền và cậu mặc một bộ đồ màu trắng có viền những nét trông đơn giản nhưng lại rất tinh xảo, đó chính là tông chủ đời thứ năm của Thiên Kiếm Tông: "Trương Thiên Dự". Thiên Dự bước ra hành lễ với Ngạo Thiên như bề trên, Ngạo Thiên cũng đỡ cậu dậy và nói không cần thiết phải như thế. Năm người bọn họ gồm: Thiên Dự, Ngạo Thiên, Giám Khảo, Con Rồng và Tâm An bàn chuyện đến đêm rồi Ngạo Thiên và Tâm An về phòng riêng để ngủ

oOo

Lúc này, Tâm An và Ngạo Thiên hai người bọn họ đã ở trong phòng mà Thiên Dự sắp xếp. Ngạo Thiên thay đồ rồi bảo Tiểu Tuyết ngủ trước còn cậu còn có việc phải xử lý nên ngủ trễ hơn 1 tí. Tâm An cũng nghe theo rồi đi ngủ, Ngạo Thiên thấy bên ngoài có một gốc hoa anh đào mà lại có tầm nhìn tốt để ngắm trăng nên đã đi ra ngoài đấy

Ngồi xuống dưới gốc cây và nhìn lên trời, đột nhiên Ngạo Thiên cúi mặt xuống đất, những giọt lệ từ hai hàng mi bắt đầu tuôn xuống không ngừng

"Nhu Ngọc à ! Ta không biết phải làm gì nữa hết, có lẽ vì quá nhớ nàng mà ta đã xem Tâm An như là nàng rồi. Ta cảm thấy có lỗi với cô ấy quá, mọi người thường thấy ta bình thường ở bên ngoài nhưng nào có biết....Bây giờ ta phải làm gì đây trời !?" Ngạo Thiên nói với vẻ mặt buồn bã. Gương mặt của cậu biểu thị sự tuyệt vọng vô cùng bởi vì một lý do mà không phải ai cũng biết. Chắc có lẽ Như Ngọc ở một nơi nào đó cũng nhớ đến cậu rất nhiều...

-Còn tiếp-

Bạn đang đọc truyện *Pháp Sư Song Hệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 36: Tung Tích Của Chợ Đen

* Vì con rồng không có tên nên tui sẽ gọi nó là Hắc Long

Dưới một ánh trăng vàng đang dần lên cao, Ngạo Thiên ngồi dưới một cây anh đào ngược mặt lên nhìn trăng mà nước mắt cứ tuôn ra, trong lòng cảm thấy nhớ da diết Như Ngọc. Đột nhiên, một người nào đó vỗ vai của Ngạo Thiên, cậu quay lại xem...thì ra đó chính là con rồng lúc sáng trong dáng người. Hắn ngồi xuống kế bên Ngạo Thiên rồi đưa cho cậu một bình rượu

"Cũng đã 500 rồi nhì ? Ngươi vẫn còn nhớ nàng ta sao ?" Hắc Long hỏi cậu. Ngạo Thiên chẳng biết "nàng ta" là ai, vì sao cậu lại nhớ. Nhưng có lẽ "nàng ta" là một người rất quan trọng ở tiền kiếp của cậu cũng nên

"Nàng ta là ai ? Tại sao ngươi lại nói vậy ?" Ngạo Thiên thắc mắc, Hắc Long nghe hỏi liền quay sang Ngạo Thiên và thở dài một tiếng

"Ta còn nhớ lúc đó, trước khi ngươi lên đường đi diệt ma tộc có để lại cho nàng một cốt nhục trong người để nếu có bất trắc gì thì còn có người nối ngôi. Khi ngươi và vị huynh đệ kia hi sinh, còn ta thân mang trọng thương đi về Tông Phái. Sau khi thương thế khỏi hẳn ta đi tìm chương môn lúc bấy giờ là đệ tử của ngươi để hỏi xem nàng ta đâu nhưng chỉ biết là nàng sau khi biết tin ngươi đã chết liền bỏ đi nơi khác không biết giờ còn sống hay đã chết nữa" Hắc Long giảng giải cho Ngạo Thiên nhưng sau khi cậu nghe xong thì trong đầu liền dấy lên hai câu hỏi

"Mà nàng ta tên gì ? Và ý ngươi nói 500 năm nay còn sống hay đã chết là sao ?" Cậu thắc mắc, Hắc Long giảng giải cho cậu như một bậc tiền bối giải đáp cho hậu bối

"Nàng ta tên là Diệp Tước Ly. Và lý do ta nói sống 500 năm là vì người tu tiên chúng ta sống thọ dựa trên cảnh giới, lúc ngươi rời đi thì nàng ta đã đạt Hợp Thể Trung Kỳ rồi tương đương với tuổi thọ nghìn năm. Nếu nàng tiếp tục tu luyện thì có thể đã phi thăng rồi cũng nên. ...Haizz đúng là nhân duyên,

sống chết có số. Vốn dĩ nghĩ thành tiên là có thể nắm giữ sinh mạng của mình nhưng không ngờ không thể thoát khỏi vòng luân hồi” Hắc Long nói. Ngao Thiên sau khi nghe xong trong lòng đã giải đáp được hết thắc mắc và hai người cứ ngồi đó uống rượu

oOo

Lúc này, bình minh đã ló dạng. Người ta nhìn lên trời có thể thấy hai vị thượng tiên đang bay và đó chính là Ngao Thiên và Hắc Long, tới qua hai người họ đã không ngừng chỉ dè đi dạo chơi ở xung quanh Đế Quốc. Ngao Thiên thấy Tông Chủ đang đi qua đi lại như có vẻ rất bức mình nên Ngao Thiên mới đáp xuống hỏi thăm

"Chào Sư Phụ ! Ngài khỏe chứ ? Sao lại trông có vẻ bức bối như vậy ?" Ngao Thiên hỏi với giọng tỉnh nghịch. Thiên Dụ đang bức mình vì cậu nên khi thấy Ngao Thiên thì liền quay qua nằng

"Khỏe khỏe cái b**p ! Ngươi đã đi đâu cả sáng nay vậy hả ? Báo hại ta đi tìm cả buổi ! Ngươi mau xuống đây để ta giáo huấn lại mau..." Thiên Dụ mắng Ngao Thiên như con dê, do từ trước đến giờ Ngao Thiên ghét bị mắng cho nên cậu đã bay đi và trốn vào một khu rừng nọ mặc dù cho Thiên Dụ có cố đuổi theo thì cũng vô dụng

oOo

Lúc này, Ngao Thiên đang ở trong một khu rừng nào đó ở hậu sơn. Nơi đây cây cối dày đặc quanh năm rõ ràng là không có người không nhưng tại sao Ngao Thiên lại thấy một con đường mòn khá nhỏ dẫn đến một nơi nào đó chứ ? Vì bản tính tò mò nên cậu đã đi theo con đường đó và nó dẫn đến một căn nhà nhỏ nào đó trong rừng, nó được làm từ những cây gỗ trong rừng kết lại, qua vẻ bề ngoài có thể thấy nó có tuổi thọ gần 500 năm rồi, bên trên còn có những tán cây lợp lên để tránh bị phát hiện khi có người dùng phi kiếm bay ngang qua. Cậu từ từ tiến lại gần thì đột nhiên có hai người chặn đường cậu, vốn dĩ bọn họ tính đánh nhưng vì thấy trang phục của cậu là người trong phái nên không chặn đường nữa mà ngược lại còn mời vào.

Khi Ngao Thiên vừa bước vào thì có một người xuất hiện, hắn ta mặc một bộ đồ như một vị sư huynh trong phái, thấy Ngao Thiên lạ mặt, đoán là người mới nên người đó đã dẫn cậu đi tham quan khắp nơi trong căn nhà đó. Căn nhà này tuy nhìn vậy nhà rộng hơn bề bề ngoài rất nhiều, chắc có một thứ tiên kỹ huyền diệu gì đó. Người đó vừa đi vừa giới thiệu về căn nhà này

"Đây là nơi tập hợp của một hội không có tên, nó được hình thành từ 400 -> 500 năm trước bởi một trưởng lão trong phái. Hội này được lập ra là để vì dân trừ hại, có đủ loại nhiệm vụ từ giúp người dân cho đến thích sát những nhân vật lớn trong thế giới ngầm. Đó là bằng nhiệm vụ, cậu qua đó xem nhé !" Nói rồi hắn chỉ tay qua hướng một cái bảng rồi bước đi, Ngao Thiên đi đến chỗ bảng nhiệm vụ và xem, ban đầu thì cũng chẳng có gì làm cậu chú ý cả nhưng đột nhiên có một nhiệm vụ làm cậu chú ý đến đó là : "Tổ đội 250 người đi dẹp Chợ Đen, yêu cầu : Nguyên Anh Sơ Kỳ trở lên", cậu nghe đến chợ đen thì cảm giác có một chút quen thuộc....sau một hồi cố nhớ thì rốt cuộc cậu cũng nhớ ra đó là nơi mà Nhị Công Chúa Tiêu Như Ngọc bị bắt đem bán biết đâu đến đó sẽ có tin tức. Ngao Thiên vội vàng chạy đến bàn giao nhận nhiệm vụ và yêu cầu một tờ tình báo về Chợ Đen. Người giao nhận nhiệm vụ nhìn cậu với ánh mắt dò xét rồi đưa cậu một tờ giấy, trên đó có viết : "Chợ Đen là một thế lực thần bí có sức ảnh hưởng lớn đến thế giới ngầm cũng như Na Thụ Đế Quốc, đó là một tổ chức chuyên buôn lậu từ sách cấm, báu vật cho đến nô lệ và nó thuộc ma tộc. Tình báo của phái cho biết rằng cửa vào của Chợ Đen nằm ở phía Nam kinh đô còn cách vào và địa điểm chính xác thì không biết", Ngao Thiên sau khi đọc xong những dòng đó liền rời đi về phòng riêng của mình, trong lòng cậu đã có dự tính riêng...

oOo

Lúc này đã là giữa trưa, Ngao Thiên đang ngồi trong phòng hưởng thụ Ma Pháp Băng làm mát của mình thì Tâm An lúc này vừa tập ở sân xong liền đi về phòng, cô ấy tập mệt đến nỗi ướt cả áo qua lớp áo mờ mờ thì Ngao Thiên có thể thấy một thứ gì đó. Tâm An bước vào thì thấy cậu nên đã nhảy đến ôm ngay

"Tối qua đến giờ anh đã đi đâu thế ?" Tâm An thắc mắc. Ngao Thiên cũng chỉ trả lời qua loa nhưng rồi đột nhiên mặt cậu nghiêm lại

"Tâm An à ! Anh phải đi xa một thời gian để cứu một người bạn, chi tiết không thể tiết lộ được. Tối nay anh sẽ xuất phát, em ở đây nhớ biết tự mình bảo vệ bản thân đó !" Ngao Thiên đột nhiên nói ra những lời lẽ đó khiến Tâm An như chết đi, cô đòi đi theo Ngao Thiên nhưng bị cậu từ chối vì chuyện đi lần này rất nguy hiểm, cô chỉ còn biết ngồi đó khóc nhìn người yêu của mình đi vào nguy hiểm

oOo

Trời đã tối, Ngao Thiên tay cầm hành lý đã chuẩn bị từ sớm. Cậu đợi lúc mọi người ngủ say hết cả rồi mới đi. Dưới ánh trăng mờ ảo cùng với lớp sương dày, Ngao Thiên cầm cây đuốc và đi chậm rãi từ từ xuống núi. Trên đường đi thì cậu ngang qua một Tửu Lâu, giờ này mà vẫn còn người ở lại ham chơi ư ? Ngao Thiên trong đầu tự hỏi rồi cậu đi ngang qua một căn nhà thì thấy người vợ đang thức chỉ dè chờ chồng về. Bất giác cậu đã ngộ ra một điều là thế giới này đầy rẫy những khoái lạc và đau khổ nếu sa vào khoái lạc thì có ngày khoái lạc sẽ biến thành đau khổ. Điều đó có thể khó hiểu với nhiều người nhưng đối với Ngao Thiên thì lại khác....

Sáng hôm sau, Ngao Thiên đã đến thị trấn dưới chân núi. Cậu ghé vào một Trà Quán để nghỉ ngơi, vừa ngồi xuống nhấp môi chén trà đầu tiên thì đột nhiên có một băng nào đó đến quán đập đồ và đòi cưới con gái chủ quán. Do bản tính trừ gian diệt ác nên Ngao Thiên đã đứng lên trước mặt tên đó và nói với giọng bức mình

"Bình sinh ta ghét nhất kẻ ác. Lâu quá ta không đánh người rồi, nay nhân dịp có người đến gây sự nên ta sẽ đánh người xem như là rèn luyện một tí vậy !" Cậu nói rồi nắm nắm đấm lại và xông tới...

-Còn tiếp-

-Mấy hôm nay tôi viết truyện nhạt vl :(-

Bạn đang đọc truyện *Pháp Sư Song Hệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.